

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Özgür gelecek

16-30 HAZİRAN 1993 SAYI: 6 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

YAŞAMIN KAVRAMI VE YENİ İNSAN -4
12-13. sayfa

"YABANCILAR DİSARI" YAZILMAMIŞ BİR
SENARYONUN TASLAMI
Muzaffer Oruçoğlu 17 sayfa

ÜLKEMİZDE TARIM SORUNU VE ÖRGÜTLENME
15. sayfa

"BARBAROSSA HAREKATI" VE "BÜYÜK ANAYURT
SAVAŞI"
5. sayfa

ÇORLU TABAKHANELERİNDE SENDİKA KAVGASI
7. sayfa

KONYA'DAN ÖZELLEŞTİRME MANZARALARI.
4. sayfa

AYDINLIK GAZETESİNE GERİCİ SALDIRILAR
DEVAM EDİYOR.
18. sayfa

"Ateş" ateşkes için mi?

Ve daha ateşkesin mürekkebi kurumadan birkaç ay sonra Bingöl olayı ateşkesin ateş'e geçen süreci, pratiğin görüş açısı olarak yeniden başlattı ve Öcalan, yeni bir basın toplantısıyla ateşkesi bitirdiğini ilan etti.

■ Silahların eleştirel gücünde ısrarlı olunmak isteniyorsa ve bu ısrar "sökecek şafağa" aracılık edecekse ve bu şafakla Türkiye-Kürdistan'ı özgürleştirecekse, bunun güzergahı asla burjuva Kürt ulusalcı eğik düzlemi olamaz

■ Emperyalizme ve Türk egemen sınıflarına karşı silahların eleştirel yolu, özgür ve bağımsız Kürdistan'ı yaratmanın yoludur.

3. sayfa

Devrimci Çözüm basıldı

■ 10 Haziran günü DK hizibi olarak adlandırılan gruptan bir kısım insan, Devrimci Çözüm dergisine saldırıp kapıyı tahrip ettikten sonra, tehditler savurup gitti.

22. sayfa

Av. Metin Can ve Dr. Hasan Kaya cinayetlerinde yeni açıklamalar

■ "Metin Can ve Hasan Kaya'nın ayakkabıları SHP'nin kapısı önüne bırakılıyor. İlginçtir; birakanlar değil, bulanlar polis tarafından yakalanıyor

9. sayfa

Kamu çalışanlarını, 15-16 Haziran ateşliyor

İşçi eylemliliklerinin sıcağı yeni 15-16 Haziran'lara gebe

14. sayfa

Tunceli Belediyesi'nde örnek sözleşme

■ Türkiye'de örnek olarak gösterilen sözleşmede, işçilerin maaşlarına yüzde 110 ile yüzde 125 arasında zam yapıldı. Ayrıca siyasi kazanımlar elde edildi.

6. sayfa

Partizan toplatıldı

■ Dergimiz, 12. sayısının 1-4. sayfalarında yer alan "78. yılında tarihin en büyük cürumu olan Ermeni soykırımını kınıyoruz" başlıklı yazıdan dolayı (DGM'ce) toplatıldı

9. sayfa

Sunuş

Merhaba.

Tek taraflı ateşkesin gölgesinde gözaltılar, tutuklamalar, faili meşum cinayetler durmadı. Köyler, mezarlar bombalandı, insanlar göçe zorlandı. Kaşla göz arasında yeni bir imha operasyonunun hazırlıkları yapıldı. Tank-top sevkiyatı asker saferberliğiyle beslendi.

Kürdistanın kilit noktaları sıcak bir savaşa hazır duruma getirildi. Bingöl eylemine sığınan Türk hakim sınıfları Kürdistan'ın dağlarını, ovalarını bombardmana tuttu.

Haziran sıcaklarında sınılanmış işçi sınıfı dağa koştu olarak tersanelerde, fabrikalarda, dalga dalga grevlere yöneldi.

Emgemen zorba sınıfın ekonomik ve siyasi çıkmazları giderek derinleşiyor, derinleştikçe saldırganlaşıyor, saldırganlaştıkça daha da acze düşüyor.

Ve toplumsal muhalefet karşısında şimdilik dalağı bir yana bırakarak uzlaşmaya varıyorlar.

Gazetemiz basına hazırlandığı sırada başsız DYP için bir çok edayla birlikte maraton koşusuna çıkan Tansu Çiller günlerce süren çekişmeden sonra nihayet ipi göğüsleyerek DYP başına geçmeyi haketti. (1)

Ve böylece yarış meraklılarını sıkıntından kurtarmış oldu. Evet artık aranan Başbakan bulunmuştur.

Türkiyede bunlar olurken medeniyetin göbeği Avrupada insanlar demokrasinin kucagında katlediliyor ve tekelci emperyalistlerin körüklemesiyle Nazizm yeniden mazlum dünya halklarının kanını dökmeye hazırlanıyor.

Türkiye Kürdistanı'nda ırkçı govenist duygularla kan döken Türk hakim sınıfları, tekelci Avrupa burjuvazisiyle devrimci-demokrat, yurtseverleri sindirmeyi amaçlıyor.

Yerli-yabancı emekçiler kolkola emperyalist dünya gericiliğine karşı mücadelenin en güzel anasını veriyor, metropol ülkelerinin sokaklarında...

Dostlukla...

AUGSBURG BELEDİYE BAŞKANLIĞINA,

Son dönemde Almanya'da yabancı milli yetkilerden insanlara karşı, artan ve vahşi katliamlara dönüştürülen Nazist-soykırımçılığı karşısında olmak, saldırmaz ve katliamları lanetlemek bir insanlık borusudur.

Yabancı düşmanı saldırganları ızdırtan ve barınacak katliamlara dönüştürdüğü bir ortamda, kendine Alman milliyetçiliği ve yabancı düşmanlığı temel politika olarak benimsenmiş REP adlı faşist partiye gehrinişide, Kongre yapmasına izin vermenizi kimiyor ve protesto ediyoruz.

Biz aşağıda imzası bulunan anti-faşist kişi, kurum ve kuruluşlar olarak 26-27 Haziran 1992'de yapılacak olan REP kongresinin yasaklanmasını istiyor. Augsburg Belediyesi'ni faşist REP'e karşı duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Toplanan imzalar: 99 49 521324-5212121-KOHLER GASSE 16-89, AUGSBURG

İSİM	ADRES	İMZA

Düzeltilme: 5 Sayımızda ATIK'in, cezaevinde tutuklu ve şehit aileleriyle dayanışma komitesinin çağrısını ve adresini yayınlamıştık oradaki adres teknik hata nedeniyle yanlış çıkmıştı. Doğrusu aşağıdaki gibidir.
ACOTF, 49, RUE DE LA COURSE
67000 STRASBURG-FRANSA

Okurdan

Egenin yoksul gençleri :
Bu kavgada biz de varız.

Merhaba Özgür Gelecek çalışanları,
Önce biz okurlara böyle bir olanak sağladığınızdan dolayı çok teşekkür ederiz.

Günümüz Türkiye'sinde baskıların, katliamların, gözaltılarında kayıpların, işkencehanelerde insan öldürmeler, sürgünlerin yaşandığı ve dayatıldığı bir ortamda örgütsüz ve bilinçsiz yaşayan insanları bu olgularda tabii ki en büyük nasibini alanlardır.

Okullarda öğrencilere dayatılan faşist-feodal eğitim sisteminde yetişen öğrenci vede okuyan öğrenciler kişiliksiz, onursuz, kör, düzenle el tabii olma, vs. tek tip insan yetiştirme dayatmalarıyla ortaya çıkan kültür yoksunluğunun, had safhada olduğu günümüz koşullarında Özgür Gelecek gazetesinin bize sağladığı kültür olanağından dolayı tekrar teşekkür ederiz.

12 Eylül faşist diktasında uyguladığı sürgün ve asimilasyon politikasıyla Ege bölgesin de yaşayan insanlar bunlardan en büyük nasibini alan insanlardır.

Yaşanan bu uzun süreç içinde hiçbir kültür etkinliğinin olmayışı, dayanışmanın olmadığı, bir ortamda yaşanan işsizlik, baskı, sömürü, zulüm, asimilasyonların dayatılmaları insanı çok kötü etkilemektedir. Tıpkı boğuluğa bırakılan bir madde gibi. Bundan böyle bizler Egeli proleter ve yarı proleter insanlar olarak bu düzenin kokuşmuşluğuna karşı bizde varız diyoruz ve sınıf bilincimizle bu düzenin vahşi politikasına karşı olan gücümüzle karşı koyacağız. Yaşadığımız süreçte kurtuluşun gökte olmadığını ancak ve ancak kurtuluşun insanın kendi kollarının arasında olduğunu bilincini kavradık. Bizler Egenin yoksul gençleri olarak işsizlik ve zamların bizleri daha kötü bir yaşama sürüklediğini ve bunların bertaraf edilebilmesi ancak ve ancak mücadeleyle olacağını kavradık. Bundan böyle düzenin bize dayattığı millet devlet etele politikasına olan gücümüzle karşı durup, biz emekçi ve çalışanları kurtaracak düzen için enerjimizi sarf edeceğiz.

Düzenin bizlere dayattığı zammı, zulümü artık bize kâr etmeyecektir. Çünkü örgütlülüğümüz ve bilincimiz bizlere rehber olmaktadır. Daha önceki yaşamlarımızın ve suskunluğumuzun bizlere öğrettiği "örgütsüz ve bilinçsiz halk ve toplum yenilimeye mahkumdur" anlayışını kavradık. Tek çağımız bütün yoksul ve ezilen insanları demokratik halk iktidar için mücadeleyle davet ediyoruz. Ezilen ve sömürülen insanların tek kurtuluş yolumuzun sosyalizmde olduğunu tekrar vurguluyoruz.

Yaşasın örgütlü halkın örgütlü mücadelesi!
Yaşasın sosyalizm, Yaşasın proletarya partisi!

Aydın'dan

Özgür Gelecek gazetesi okurları adına M. ÇEKİK

Atılan ilk adım

Çok değerli Özgür Gelecek çalışanları;
Öncelikle tüm içtenliğimle sizleri selamlıyorum.

Sizlerle bu ilk buluşmanın vermiş olduğu heyecanı yenemeyişimin de etkisiyle cümlelerimin acemice ama, doğal sıcaklığıyla; Adıyaman'dan devrimci-demokrat bireyler adına MERHABA!

Faşist diktatörlüğün kanlı ve şeytani yüzünü tamamıyla sergilediği şu günlerde, Marksist-Leninist düşüncelerle, reformist, revizyonist, oportünist, küçük burjuva düşüncelerin ayrımı da

gittikçe netlik kazanıyor. Demokratik Halk devrimi yolunda sağlan adımlarla yoluna devam eden ML-MZD'yi kılavuz edinen güçler bu karmaşıklık döneminde öncülük misyonunu başanlı bir biçimde sürdürüyor. Sizlerin de bu mücadeleden içinde yerinizi almış olmanız ayrı bir öneme sahip.

Katliamların, intazların, işkencelerin, kayıpların, zammın, zulmün tüm hızıyla devam ettiği bu ülkede sosyalist basının önemi her giden gün biraz daha artmaktadır. Bunun farkında olan faşist TC, yıllardan beridir sosyalist basını susturmaya yılmıyorsa çalışmışsa da bunu başaramamıştır. Buna rağmen bu saldırıyı sürdürmektedir.

Okumayan, sormayan, araştırmayan, her türlü baskıya boyun eğen bir toplum yaratma mücadelesi veren faşist diktatörlük halkın sesi ve kulağı olan Özgür Geleceği susturamayacaktır.

Her yerde olduğu gibi Adıyaman'da da bu saldırılarına devam etmektedir. Devrimci basının satışı engellemek için her türlü yöntemi denemektedir. Şunu belirtmeliyim ki henüz Özgür Gelecek gazetesi bayilere ulaşmamıştır.

Ulaştı ise de okuyuculara ulaştırılmamıştır.

Hemen şunu da belirtmeliyim ki biz, okuyucular da üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirememişiz. Bu bir özleşti olmakla birlikte bundan böyle üzerime düşen sorumluluğu yerine getirmeye çalışacağım. Bu mektup bunun ilk teminatidir.

Adıyaman'dan bir okur

Yürekler birleşti
O'nunla

Unutmam 18 Mayıs!
Evet yoldaş unutmamak 18 Mayıs!
Senin katledildiğin günü, hem dağlarda savaşan gençlerimizin hem şehirlerde savaşan yoldaşlarımız, analarımız, bacılarımız unutmamak 18 Mayıs'ı. Ve birkez daha haykırmak istedik başucunda, savaş alanlarında haykırdığımız gibi başucunda da haykırmak istedik yüceliğini, bizlere bıraktığın değerleri. Uzun bir yolculuğun başlangıcını yaptık böylece. Seni anlamaktır biliyorum. Ve bu doğruyu da haykırdık mücadelenin her alanında. İki yıl önce düşüncelerimle tanıştım. Şimdi ise senin bedenini saklayan toprağınia lanışacağım. Heyecanım dorukta. Diğer yoldaşlarda da aynı heyecanı görüyorum. Kimse susmuyor. Seni anlatan marşlar, türküler söylüyoruz. Bugün herkes, bizimle işçi-köylü ordusunun askerleri, şehir savaşçıları, Süleyman'lar, Cihan'lar, Ali Haydar'lar, herkes ama herkes seninle. Herkesin kalbi birleşti burada seninle.

Geldik başucuna haykırdık seni göklere, toprağa, dağlar duydu sesimizi; daha bir heybelle duruyorlar karşında. Durdular toprağı çapalayan analar, köylüler çıktılar dışarıya, bıraktılar ellerinde ne varsa, dinlediler İbrahimlerin sesini.

Haykırdık çiçeklere, daha bir dik tutular başlarını. İbrahim anlatırken budur iste bize düşen dediler. Daha bir coşkuyla haykırdım bunları duyunca, İbrahimler ayrıldılar başucundan, istemeselerde. Sonra bir ses "arkadaşlar sakın tarlalara basmayın". Daha bir dikkatle bastılar toprağın üstüne incitmeden emeği.

Şimdi gidiyor İbrahimler dağılacaklar buldukları alanlara, alacaklar savaş yerlerini ideolojimizi haykıracaklar her yerde.

Bindiler otobüslere birden bir köylünün kollarını gördüler. İbrahim'in yoldaşlarına, bir eliyle el sallıyor, bir eliyle zafer işareti yapıyor. Duyulandı İbrahim'in yoldaşları. Bin kat daha artmıştı kararlılıkları. Yine uzun bir yolculuk başlamıştı. Bu yolculuk ayrılmayacak seni bizden, biliyoruz bu gerçeği.

Yoldaşça selamlıyor yoldaşların birkez daha seni. Ve selamlayacaklar yaşamaları boyunca, mücadelenin olduğu her yerde.

Ve bir kez daha binlerce kez daha "İbrahimler ölmez yaşasın halk savaşı"

özgür
gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat,

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23. BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27. İZMİR: 850. Sokak No. 31 Üçüncübeyler Yatacaşy İşhanı 5/504 Korak Tel: 41 93 09. ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Sevan Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, MALATYA: Turgut Temelli Cad. Halepliöğlü Apt. B blok. D-B Tel-Faks: 22 08 04. ESKİŞEHİR: Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120. KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytaç Sok. Faraşlı İşhanı (9) Kat 4 No 5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkovi Erlan Str. 58-4057 Basel/SCHWEIZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188

Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAACILIK, Dağıtım: YAY-SAT

Diyalektik olarak şeyler sık sık karşısına döner. Doğa, toplum ve düşünce kendini bundan kurtaramaz. Her türlü dönüşüm mümkündür. Bazı dönüşümler nadiren olurken, bazıları fazlasıyla olur. Dünyanın bu yeni döneminde, "yeni dünya düzeni" ekseninde gökkuşunun altı fazlasıyla doğrultu değişikliğine tanık oldu.

"Denge", dengesizliğe dönüşürken, özgün süreçle itimle çöküm bir birini yeterince "denge"lemiş değil. Dünya çerçevesinde evrensel boyutta, iç çerçevemizde özgül boyutta sarsıntılar devam ediyor.

Geleneksel, kurulu modern-revizyonist düzenler klasik kapitalizme demirlerken; ekonomileri serbest piyasa ilişkilerine kilitlendi. Kendini anti-teziyle eğereleyen şeyler karşılıklarına döndü. Bir zamanların sosyalistleri burjuvazinin onmaz birer eklentisi oluverdiler.

Anı ve köklü değişikliklerle yeryüzü yer sarsıntısı geçiyordu. Sosyalizmin büyü ve çekiciliği azaldı. Devrimci dağa dibine vurdu. Düşünceler tahribata uğradı; zihinleri çöleştirdi; çubuğun ucu habire tersine büküldü.

Umutsuzluk ve çaresizlik içinde, emperyalist kışkırtmayla koşulluk içinde, yığınlar, dine ve milliyetçiliğe doğru son hızla koşar oldular. Milliyetçilik artık revaçtaydı... Öyle ya, sosyalizm ihtiyaç olmaktan "çıktığına" göre, proletaryanın tahsil misyonu "sona erdiğine" göre, enter-nasyonalizm yeni ulusal içe kapanmaya bırakılmıyordu. Ve bıraktı da. Milliyetçilik ve milliyetçi cenkleşmeler her yanı sardı. Dünyanın yeni koşullarının ivme kazandırdığı milliyetçiliğin gögesi, beyinlere öylesine çöktü ki, bir anda milliyetçi rüzgar çoğu şeye köprülük eder oldu.

Tam da bu koşullar, ülkemiz Kürt burjuva milliyetçi hareketi için sağlam dış çerçeve oluşturuyordu. Türkiye-Kürdistan'ında sıcak, sınırsız günler yaşanıyor. Ve koşullarda olgundu. Körfez savaşı da bu savaşıma katalizör etkisi yapmaktan geri kalmamıştı. Bu uluslararası ve bölgesel itim unsurlarını da arkasına alan PKK hareketi atacağı kalktı.

Dağ ayağa kalkmış; sokakları dağın arkasında T. Kürdistan'ında salı tutmuştu. Hareketin sesinin tonu perde perde yükseliyordu. Gerilla vuruyor, halkın aşağıdan gelen doğrudan zorlaması derinliğine ve genişliğine zenginleşiyordu. PKK hareketi giderek tepe noktasını adımıyordu. Paranın iktidar patron-eğa devlet temellerinden çatırdıyordu... Umutla umutsuzluk içerisinde tam bir çaresizlik içine gömülü kalmıştı, emişim köleleştirilmesine dayalı düzen.

Ötelelerden, Güney'den yankılanan tek bir ses, doruğu adımlayan ulusal hareketin yönünü anı bir frenle tersine büküyordu. Ve Abdullah Öcalan önce birinci ve sonra ikinci basın toplantısıyla barışçı bir senteze ulaşmak için "ateş" tezini, "ateşkes" anti-teziyle yer değiştiriyordu. Ve böylece "üstten çözüm" e ulaşmaya "ateşkes" artık köprülük edecekti! Özgün aşamaya dek her şeye "silahların ucundan" bakan bir hareket, silahların eleştirel gücünde ısrara veda ediyordu.

Duru gökte çakan bir şimşekti bu...

Kan, ateş ve özveri ile kazanılan mevziler ancak jakobençe yöntemle elde tutulabilir. Ama PKK ters yola girmişti. Ve üstelik buna "taktik" diyordu. Geçici birinci ateşkesi ikinci tek yanlı ve süresiz ateşkesle perçinlemesine karşın hala "taktik" vb. mantık ve marksizm zorlamalarına baş vuruyordu. Silahlı mücadelenin yoğunluğuna tam gaz ilerlediği bir anda, "taktik" vb. sözlerin ardına sığınarak hareket aşağılara, gerilere çekilmişti. Ve bu yanlışta diretimişti...

Ama yaşam, yaratıcı devrimci eylemin herkesi sürükleyen selinde bu yanlış çizginin üzerinden atladı. Ve daha ateşkesin mürekkebi kururmadan birkaç ay sonra Bingöl olayı ateşkesteki ateşe geçen süreci,

"Ateş"ten ateşkesese, ateşkesteki "ateş"e!

Ateş ateşkesin aracı değil, ateş özgürleşen Kürdistan'ın aracı olmalıdır. Bu kısa uzlaşma döneminde yaşam hala bu gerçeği PKK önderliğine öğretmemişse; bu demektir ki, PKK hatalarının sonuçlarından da öğrenmesini becerememiştir.

pratiğin görüş açısı olarak yeniden başlattı ve Öcalan, yeni bir basın toplantısıyla ateşkesi bitirdiğini ilan etti.

Tek yanlı uzlaşma çizgisi yaşamla bütünleşmemiştir; bütünleşemezdi de. Biz zamanında ve çok haklı olarak PKK hareketini dostça uyarıydık. Fakat bu eleştirilerimiz ters yönden değerlendirilip, yanlış politik tavırların teorisi yapılmaya devam edildi. Öyle ya, en çok savaşan onlar ve en doğruyu ancak onlar bilebilir(!) Ama unutulmasın ki, başka şeylerin yanında muzaffer bir devrim yaptı diye proletarya bile, azınlık mertebesine ulaşamaz ve kendisini yargılardan kurtaramaz. Öcalan, anlaşılabilir kendisini hata, yanlış ve zaafardan hep arınmış olarak öne koyuyor.

Bingöl olayı, salt kendi başına, soyut, bağışık, tekil bir olay olarak nitelenemez. Bu olay, üstten çözüm'e dağın mantığının açık yanıtıydı. Ve Öcalan bu mantığı hesaba kalmak zorundaydı. Zira, yanlış çizgide ısrar edilemezdi. Yanlış çizgi, bu çizgide ısrar edenin yemeden duramaz.

Apo'nun geçici ve süresiz ateşkes

eşliğindeki uzlaşmacı çizgisi, namlunun ucunda ısrar güzergahına ağır bir teslimiyet gölgesini çöktürmüş ve namluyu zincire vurmuştu. Şimdi bu gölge kalkmış, namlu özgürleşmiştir; ama buruk, ama hüznü, ama kuşku ruhu haliyle. Milliyetçi her yapılanma,

kendisini sosyalist öğelerle harmanlasa da böylece uzlaşma ve dalaşma,

bir madalyonun iki yüzü gibidir. Savaşla barış arasındaki mesafe komşunun kapısı kadar uzaklıktadır. T. Kürdistan'ında bu tanıtıldı; geçmiş dünya tarihindeki örnekler de olduğu gibi. Kürt burjuva milliyetçi hareketindeki devrimci nitelik, kararlılık çizgisine ince biriple bağlanmıştır. "Ateş-ateşkes", "ateşkes-ateş" ikileminde olduğu gibi kaygan bir zeminde yol alan bu hareket her türlü uzlaşma, anlaşma vb. öğelere bütünüyle açıktır.

Türk burjuva egemenleriyle alttan alta "üstten çözüm" yolu, teslimiyet yoludur. Halkçı çözüm yolu değildir. PKK her ne kadar önderleri aracılığıyla son basın toplantısında ateşkesi bitirdiyse de, bu ateşkesi bitiriş anlayışı, ateşkes anlayış mantığıyla örtüşmemektedir. PKK Türk devletini ateşkesle zorlamak için "ateş" ediyor. Mantık bu olunca "silahlı mücadelenin neye hizmet edeceği" sorusu başlı başına sorun olmaya devam eder.

Ateş ateşkesin aracı değil, ateş özgürleşen Kürdistan'ın aracı olmalıdır. Bu kısa uzlaşma döneminde yaşam hala bu gerçeği PKK önderliğine öğretmemişse; bu demektir ki, PKK hatalarının sonuçlarından da öğrenmesini becerememiştir.

Belirtelim ki, özünde sağ a oportünistce bir adımılamaya kurban edilen "sosyalizm" milliyetçiliğe uygulamaya niteliği ile özgürleşen, yığınların aşağıdan gelen dolaysız zorlamasını ulusalçılık eğik düzlemine alet eden silahlı savaşımın da Mao'nun halk savaşı teorisiyle ortak paydası yoktur.

Halk savaşı proletarya önderliğini gerektirir, bu tartışmasızdır, kayıtsız-koşulsuzdur. Halk savaşı ML partiyi gerektirir, bu astolandır. Halk savaşı uzun süreli, sebatı gerek-

tirir bu vazgeçilemezdir. Halk savaşı kızıl siyasi iktidarlar eşliğinde adım adım Halk İktidar organlarını öngörür; bu temeldir.

PKK hareketinin, genelde de Kürt burjuva ulusal hareketinin zaafı burada yatmaktadır. Bu zaafı aşılmalıdır. Bu güzergah ML-MZD güzergahıyla yer değiştirmedikçe uzlaşma, anlaşma, ateşkesle bezenen hareket handikaptan kurtulamaz ve Kürdistan gerçek anlamda asla özgürleşemez.

Silahların eleştirel gücünde ısrarlı olunmak isteniyorsa ve bu ısrar "ad-kecek şafağa" aracılık ederse ve bu şafağa T. Kürdistan'ı özgürleşecekse, bunun güzergahı asla burjuva kürt ulusalçılık eğik düzlemi olmaz. Bu güzergah, milyonların, on milyonların sıcak devrim pratiğiyle sınamış ML-MZD'nin aydınlık güzergahı olmalıdır.

Unutulmasın ki, bu güzergahta yürünmeden, belli mevziler kazanılsa bile, yarım zaferler kazanılsa bile, gerçek zafer asla ulaşılamaz. Gerçek zafer, sınıfsal zeminde, sınıf titanlarının en yüksek ideolojik, politik, örgütsel birliği Komünist Partisi önderliğinde kazanılabilir. Yarım yamalak arayışlar, sakatlanmış "zaferler" olabilir. Tüm bir dünya tarihi buna tanıklık eder.

Emperyalizme ve Türk egemen sınıflarına karşı silahların eleştirilme yolu, özgür ve bağımsız Kürdistan'ı yaratmanın yoludur.

En iyi yolsa: Her milliyetten işçi ve emekçi kesimin kardeşçe sınıf dayanışması altında sınıfsal güzergahı ML-MZD bilimi eşliğinde kullandığı yoldur.

Asılları dağın mantığıdır... Ve silahlı mücadele, yalnızca içinde bulunduğumuz anın taktiğinin özgül çizgisi değil, aynı zamanda tüm bir yeni demokratik devrim sürecinin başta gelen, asılları stratejik çizgisidir.

Ve noktayı koyuyoruz: Ateşkes koşulluğunda uzlaşma arayışları kürt burjuva ulusalçılık hareketini yalnızca küçültür; namlunun köprülük ettiği arayışlar ise bu hareketi yalnızca yüceltmekle kalmaz, aynı zamanda dostlarına daha da çok yaklaştırır.

Apo'nun geçici ve süresiz ateşkes eşliğindeki uzlaşmacı çizgisi namlunun ucunda ısrar güzergahına ağır bir teslimiyet gölgesini çöktürmüş ve namluyu zincire vurmuştu-şimdi bu gölge kalkmış, namlu özgürleşmiştir.

KONYA ŞEKER FABRİKASI'NDA ÖZELLEŞTİRME ÖNCESİ OYUNLAR Özelleştirmeye tepkiyi boğmak için "tayin" yalanı

KONYA, Özgür Gelecek/ Konya Şeker fabrikası emekçileri özelleştirme kapsamında alınan işyerlerinde bugünlerde birçok sorunla uğraşmak zorundalar.

İşçiler, özelleştirilmeden dolayı haklarının güvenceye alınmadığını, her an işten atılma tehlikesiyle ve tehdidiyle karşı karşıya olduklarına, fabrika yönetiminin pervasızlık düzeyinde bir keyfiyet içinde olduğundan yakınıyorlar.

Özelleştirme sonrası yaşayacakları olası olumsuzlukları önceden kestirebilen işçiler de özelleştirmeye karşı kapıdamlar başladı. Türkiye Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü işçilerden gelebilecek tepkileri baştan törpülemek için 29 Ekim 1992 tarihinde "Tayin istenilenler sözlü olarak personel müdürlüğüne mütacatta bulunmaları" yönünde hiçbir hukuksal geçerliliği olmayan bir tamim gönderdi. 13 kişi yazılı olarak özelleştirilmemiş fabrikalara tayin istediğinde tamim geçersizliği belli oluyor ve bu başvurulara hiçbir yanıt verilmeyordu. Bu işçiler için peşini bırakmıyorlar, Ankara'ya Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü'ne dek giderek başvurularının akıbetini öğrenmeye çalıştı. Genel Müdürlük'te işçiler "özelleşen diğer şeker fabrikaları'ndan gelen tayin işrelerinin çok fazla olması nedeniyle" tayin taleplerinin örtbas edildiğini öğrendiler.

Konya Şeker Fabrikası işverenleri işyerinde emekçiler arasında var olan birliği bozarak, güçlerini bölmek için benzer yollarla tayin talep eden memurların tayinini çıkartınca 91 işçi tekrar tayin dilekçesi verdi. Bu kez dilekçelerine "fabrikanın satıldığı dönemde tayin protokolü olmaması ve protokol imzalanmamasından dolayı da işçilerin şu anki yönetimle hiçbir ilişkisinin kalmadığı" gerekçesiyle red yanıtı verildi. İşveren işçi ve memurlar arasında yarattığı bu ayrımı körlüklemek için de elinden geleni yaptı ve bütün memurları toplayıp "iste-

Kamu sektöründe özelleştirme uygulamalarına karşı işçi sınıfı sesleri yükseliyor.

yenin gidebileceğini, gitmek istemeyenlerin sözleşmeli personel statüsünde kalarak çalışabileceğini" söyledi.

Fabrika yönetiminin oyunlarını bozmak isteyen işçiler Türk-İş üyesi sendikaları Şeker-İş'e baskı yaptılar. Ancak satılmış, sarı sendikal yüzleri birçok olayda açığa çıkmış olan Şeker-İş yöneticileri duyarısız ve sessiz kaldılar. Fabrikalarda adeta bir imparatorluk kuran fabrika genel müdürü Evrigan Güney ve adamları işçileri sürekli aşağılamaktan da kaçınmıyorlar. Örneğin bir işçi yemekhaneye misafiri getirdiğinde önünde yemek yemeye izin vermiyorlar. Genel müdürden izin almak zorunda. İzin için görüşme talebi de randevuya tabi kalmıyor ve ancak bir ay sonra yemek yiyebilir izni çıkıyor.

KAR PAYLARI PATRONUN CEBİNDE

Konya Şeker Fabrikası patronları Panko Birlik (Pancar Kooperatifleri Birliği) kâr payından işçi ve memurlara dağıtmak üzere gön-

derilen toplam 1 milyar 700 milyon liranın dağıtımında da sınıf açgözlülüklerini gösterdiler. Fabrika müdürü Evrigan Güney kâr payından 56 milyon alırken, 1992 yılında kendi patates tarlasından işçileri 1 yıl boyunca patates yemek zorunda bırakan yönetim kurulu başkanı Mehmet Üstündağ'a 40 milyon pay düştü. Teknik müdürler de 40'er milyon aldı, mühendis ve ustabaşların payına işe 7-8 milyon kadar para düştü. Üretimle çok doğrudan ilişkisi olmayan bu insanlar bu paraları alırken üretimi yapan işçilere tek kuruş para ödemediler.

Fabrika yöneticileri işçilerin bu açık yağma karşısındaki tavırını da hesaplayarak ustabaşlarına: "Bu bölüşmeye tepki gösteren veya sesini çıkaranları tespit edin, bize bildirin, gereken cezayı veriniz" dediler. İşverenin açgözlü tavır bunlarla da bitmiyor. Yaklaşık 4 milyon maaşla yılda 6 ay hiçbir sosyal haklan olmadan çalışan geçici işçilerin işine son veren fabrika yönetimi, onların yerine bu yıl Ziraat Mühendislerini işçi olarak aldı.

Fabrika müdürü mühendis alınmasını gerektirmediğini söyle açıklıyor: "Ben enayi değilim. Cahil işçiyse 4 milyon vereceğime, okumuş mühendise 2,5 milyon veririm".

SENDİKAYLA BAĞLAR KOPUYOR

Geçtiğimiz kurban bayramında işçiler sorunu sendikalarına açıp tavır alınmasını istedikler. Sendika şube başkanı işçilere hak verdi ve "Patronların bayramını kutlamaya gitmeyelim" önerisini getirdi. Sözde onların bayramını "zehir edeceklerdi." İşçiler bu tavırın patronların bayramını zehir etmeyeceğini bildikleri için (!) kabul etmediler. Oturup tartıştılar. Toplu vizeden, işi yavaşlatmaya dek birçok eylem biçimi düşünüldü ve sonunda bir günlük yemek boykotu kararı çıktı. Eylemi sendika yerel basına dahi bildirmeyince eylem fabrika duvarları içinde kaldı. Doğal olarak patronlar eylemden pek rahatsız olmadılar. Hatta yemek yemekleri çocuk esirgeme kurumuna bağışladılar!

Gelinen aşamada Konya Şeker Fabrikası işçileri patronun ve usak sendika ağalarının oyunlarını daha derinlemesine farkına varıp önlemler almaya başladılar. Şeker-İş Sendikasına güvensizliklerinin bir yansıması olarak artık işçiler yapabilecekleri eylemleri kendi aralarında gizlice tartışıp, örgütlemeye çalışıyorlar.

Öncü işçiler Evrigan Güney ve çetesine ve sarı sendikaya karşı örgütlü bir mücadele yolunda epey yol aldıklarını düşünüyorlar. Sendika başkanı artık seçimlerde kendisine oy vermeyen işçi kitlesine selam vermeden geçiyor. Konya Şeker Fabrikası işçileri çanğın içindeki ayak gibi sıkıştırılmak, boğulmak istemedikleri, üretimin kendilerinin olduğu bir dünyada, haklıklarının verdiği güçle birlik içinde mücadelelerini sürdürmeye kararlı olduklarını belirtiyorlar.

Malatya'da Türkülere Vali yasağı

Haber Merkezi/ Malatya Valisi Saffet Arkan Bedük'ün devrimci-demokrat çevreler üzerinde estirdiği devlet terörü her türlü kapıdamları ve hareketliliği yasakçı yöntemlerle yaklaştıran Bedük bir yıl önce kültürel faaliyetlerde bulunan Folklor Eğitim Derneği'ni "Güvenlik güçlerini küçük düşüren türküler okunduğu, Türk devletinin ülkesi ve milletinin bölünmez bütünlüğüne tehlikeye düşürdüğü"ni" bahane ederek kapatmıştı. Dernek hala kapalı bulunuyor.

Kapatılan Folklor Eğitim Derneği'nin Başkanı Hamza Doğan bir basın açıklaması yaparak: "Vali Bedük'ün en son iradaat ise halk müziği sanatçısı Deste Günaydın ve Hamza Doğan'ın katılacağı halk müziği şölenine izin vermemek olmuştur. Sayın (!) vali hergün televizyonda milyonlarca insanın izlediği ve dinleyebildiği halk türkülerine yasak koyarak ne menem bir halk düşmanı olduğunu göstermiştir" dedi.

Hamza Doğan: "Gerici faşistlerin her türlü etkinliğine, her türlü kolaylığı ve yardımı gösteren Vali Bedük'ün devrimci-demokrat yurtsever çevrelerin düzenlemek istediği her türlü etkinliğe rest çekerek, gerçek faşist yüzünü gösterdiğini" belirterek, valinin bu tutumunu knadıKontgerilla doğun bastı

Adıyaman'da Kontrgerilla düğün bastı

Haber Merkezi/ 3 Haziran günü Adıyaman'ın Gerger ilçesi Harçon (Aşağı Dağlıca) köyünde bir Kürü düğününe otomatik silahlarla, kimliği belirsiz kişiler tarafından ateş açıldı. Yaklaşık 600-700 kişilik bir kitlenin, SHP Gerger ilçe başkanı ve milletvekillerinin de katıldığı düğün gecesi müzik grupları Kürçe türkü söylüyor ve Kürçe kontşmaları yapıyordu.

Silah atışının başlaması üzerine, düğün açık alanda yapıldığı için insanlar panik halinde sağa sola kaçıştılar. Biri çocuk, biri yaşlı olmak üzere 4 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Yaralılardan üçü Adıyaman devlet hastanesine kaldırılınca, bir kişi ayakta tedavi gördü.

Hargo köyü halkı saldırıyı kontrgerilla ve korucuların gerçekleştirdiğini düşünüyor.

Emeğin Bayrağı'na toplam hapis cezası 500 yıl!

Haber Merkezi/Emeğin Bayrağı'nın 91. sayısı da DGM tarafından toplandı. "Halkı sınıf ve bölge farklılığı gözeterek, kin ve düşmanlığı açıkça tahrik etmek, basın yoluyla terör örgütlerinin bildiri ve açıklamalarını yayınlamak, basın yoluyla kişileri hedef göstermek" gerekçeleriyle toplanan gazetesinin, 1988 yılından bu yana 64 sayısı toplandı. Hakkında açılan davaların, savcılığın istediği para cezası milyarlar aşarken, hapis cezaları da 500 yılı aşıyor.

Emeğin Bayrağı Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Bülent Genç yaptığı basın açıklamasında "Bütün bu baskılara rağmen, devrimci sosyalist kimliğimizden ödün vermedik, vermeyeceğiz" dedi.

Ayhan Uzala ve arkadaşları için Berlin senatosuna başvurulacak

ALMANYA, Özgür Gelecek/ Ayhan Uzala ve Cafer Oral'ın durumunu yerinde araştırmak için Mayıs ayı içerisinde Türkiye'ye gelen Dr. Peter Winkler, Dr. Ralph Raben ve Av. Cornelia Geuter-Lange eden oluşan 3 kişilik heyet Almanya'da 3 Haziran günü bir basın toplantısı yaparak Türkiye izlenimlerini anlattılar.

Hamburg'da yaptıkları basın açıklamasında heyet, Hasan Durna'nın birçok kişinin kirliliğine, Ayhan uzala'nın sol kolunun kırık olduğuna, vücutunun her yerinde darp izleri bulunduğuna Cafer Oral'ın ise böbreklerinde büyük rahatsızlık olduğunu belirterek, basına 3 tutsağın sağlık raporlarını kopyasını dağıttılar.

Heyet, Sağlıkçılar Cezaevi doktorunun bu tür işkencelerden kaynaklanan rahatsızlıkları gayet doğal karşılaması ve "Bunlar siyasi tutuklulardır. Bu tür yaralar, izler birçok siyasi tutuklu da bulunmaktadır" gibi sözler etmesinden dehşete kapıldıklarını anlattılar ve olayın takip edilmesi için Hamburg senatosuna başvuracaklarını söylediler.

Basın toplantısına Cafer Oral'ın ailesi, Uluslararası Af Örgütü temsilcisi, Alman basın ve radyoları dışında gazetemiz muhabiri de katıldı. Toplantıya katılan TKP/ML taraftarları ise basına TKP/ML hakkındaki sorularını yönelttiler. Partizan okulları da Türkiye'deki devlet terörünü anlattılar.

Demokratik platformda yeni bir mevzi daha SA-DER

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Sarıyer'lilerin uzun süredir devam eden demek kurma girişimlerini nihayet sona erdi. Sarıyer Sosyal Gelişme ve Halk Kültürünü Yaşama Derneği (Sa-Der) adı altında bir demek kuruldu. Kültürü, çevresi, tarihi ve insanlar arası dayanışmasıyla güzeli ve doğrusu hakim kılma düşüncesinin ürünü Sa-Der, Demek kurucularından Süleyman Özcan, egemen güçlerin televizyon, radyo ve basınla halkın beynine yaz emperyalist bir kültür girme etliğini belirterek, bu kültüre karşı hala yaşamakta olan halk kültürünün güzeline, iyisini, doğrusunu yaşatmak amacıyla olduklarını söyledi.

Yeni kurulan Sa-Der 30 Mayıs gecesi Sarıyer Keçiburnu'nda bulunan Sera Çay Bahçesinde bir "Tanışma Yemeği" verdi. Yaklaşık 400 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen Sa-Der tanışma yemeğinde, Erzincan yöresinin halkoyunları oynandı. Ozan Ferhat ve Ali Rıza Erdoğan'ın türkülerıyla katıldıkları gecede çeşitli demokratik Kitle Örgütlerinin gönderdiği mesajlar okundu. Özgür Gelecek gazetesi-nin de mesaj gönderdiği geceye Yeni Demokratik Kadın Derneğinin amatör tiyatro topluluğu da Brezil-

ya dizileri, kadın, aile, işsizlik ve 900'lü telefonların yaşamımızdaki etkilerini konu alan bir oyunla katıldı. Oyunda toplumsal mücadelelerin zorunluluğuna dikkat çekilerek "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" sözleriyle formüle olan devrimci manşet insanlığın gerçek kurtuluş mücadelesine engel olduğu vurgulandı.

Gecenin sonlarına doğru Grup Münzur sahneye çıktı. Söylediği direniş türkülerıyla geceye katılanları coşturan Grup Münzur, yoğun istek üzerine sahnede uzun süre kaldı. Türküler eşliğinde halaylar çekildi.

Şiirlerinde okuduğu gecede konuşan demek kurucu üyelerinden Süleyman Özcan, beldelerinde bulunan Çayırbaşı Tekel depolarında beş ton yakın radyasyonlu çay bulunduğuna, bunun insanlık için büyük bir tehlike arzettiğini belirterek, "Bugün beldemizde okul, sa, kanalizasyon, yol başta olmak üzere pek çok sorun mevcut. Emeğin gerçek sahiplerinin değer görmediği, çöplüklerde yaşamak zorunda bırakıldığı adı büyük bir kentte yaşıyoruz. İnsanlar bir yerlerde tankların arkasına halatlarla bağlanıp sürüklenerek öldürülürken, burada onlarca çöp altında can veriyor. Biz demek olarak insan hakları ihlallerine karşı tavır alacağız. Bizler halk olarak sorunlarımızı sahip çıkmazsak, birileri bizi yönetiyor demektir. Olan için emeğe saygısı olan herkese demeğimize üye olmaya çağırıyoruz."

"Yoz kültüre, insan hakları ihlallerine karşı tavır alan herkesi demeğimize çağırıyoruz."

"KAĞITHANE İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR!"

Kağıthane'deki dostluk, dayanışma çemberi genişliyor

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Kağıthane Belediyesi işçileri, 3 Mayıs'ta başlattıkları açlık grevinin keskinlikle sürdürmeye ve taviz vermemeye kararlılar. Süresiz açlık grevindeki işçilerin sağlık durumu gittikçe olumsuzlaşmasına rağmen, direnişi sürdürme noktasındaki keskinlikleri devam ediyor. 11 Haziran'da sağlık durumu iyice kötüleşen Fadime Morstambul ve Sait Dönmez'in kaldırıldığı Okmeydanı SSK Hastanesi'ne topluca giden işçiler, bu tutumlarını bir kez daha sergilediler. Eylemi "ne pahasına olursa olsun" sürdüreceklerini yinelediler.

Belediye emekçileri, bu kararlılığı kendileriyle kolkola olan ve dayanışma ağlarını gittikçe daha sıkı ören diğer işçilerden alıyor. Gece 01.00'e kadar devam eden ziyaretler, açlık grevine her gün dönüşümlü olarak katılan diğer işçiler, bu dayanışmanın en somut göstergeleri. Grevde destek için açlık grevine başlayanların listesi uzadıkça eylem güçleniyor, cantalarıyor.

Kağıthane Belediyesi'nin önünde her gün bir miting var. Çevreden gelen işçiler, bir fırsat bulup ya postaneye (telgraf eylemine) ya da Belediyenin önüne yürüyüş yapıyorlar. Sadece işçiler değil, memur sendikaları da sık sık ziyarete geliyor. "Başarısızlık" lafını telaffuz bile etmiyorlar çünkü böyle bir durumda işçi kıyımının en barbar şekilde süreceğini biliyorlar.

İşçilerin kamuoyu yaratmaları ciddi bir çalışma sonucu gerçekleş-

"İnsanlar şunu anlamalıdır. Bu aynı zamanda bir irade olaydır. Biz onları irademizle de yeneceğiz."

ti. Çevre belediyelerinde çalışan işçilerle birlikte ortak komiteler oluşturuldu. Komiteler, çeşitli işkolardan işçilerle görüşüp destek istiyorlar. Mahalleleri ve fabrikaları dolaşıyorlar.

Bu arada Kağıthane Belediye Başkanı Arif Calban, 8 Ocak'ta atığı 340 işçinin geri alınmaması konusundaki sert tutumunu sürdürüyor. "Bu işçiler geri alındığı takdirde, istifa edecek" şeklinde söylentiler yayılıyor. Nedenini de şöyle açıklıyor: "5 aydır direnen bu işçiler işe geri dönerse yönetimi benim elimden alırlar!" (Elbette sayın Calban! Kuşunuz olmasın. Zaten

işçilerin de talepleri arasında, sizin gibi soysuz birinin istifa etmesi bulunuyor.)

Ziyaretçi işçilerden Aziz Yayla, Kağıthane eyleminin bütün Türkiye'ye mesaj taşıdığını söylüyor ve ekliyor: "İşçilerin alınması kesinlikle politik bir karardır. Oynanan bu çarkın oyunuları halk ta biliyor."

Calban'ın bu tutumu 5 ay önce 345 işçiyi attığı gün de biliniyordu. Kayman hemen ardından RP'ileri belediyeye doldurmasına kimse şaşırmadı. Belediye Hukuk İşleri ne türbanlı avukatların doldurulmasına da. Bu "hanım"lar mahkemelere gitmeyip bütün gün büroda

otursalar da, Calban onlara "tembel" demeyecek!

İşçi Belediyesi işçileri'nin 10 Haziran'da kendi işyerlerinde açlık grevine başlamaları oldukça moral kazandırdı.

Onlara moral kazandıran bir başka olay da işkolu dışından işçilerin açlık greviyle destek vermeye başlamasıydı. Ancak, 11 Haziran günü bakırköy DİSK-Tekstil Sendikası'na gelen Tekstil emekçileri, binada açlık grevine başlayacaklarını söyleyince yöneticiler polisten farklı tavır takınmadı ve onlara saldırarak yaka paça dışarı attı. Polisler de davetیه çıkardı. Polisler de sendikaya geldi ve iki işçiyi göz altına aldı. Bunun üzerine, 12 Haziran günü Kağıthane işçi Lokali'ne geldiler.

"NASIL GİDİYOR MÜCADELE?"

Kağıthane lokali bir okul. Direnmek günlük yaşam orada. Bu sözcüklere de yanıyor. Burada sıradan selamlama sözcükleri yerini direnci çağırıştan sözcüklerle bırakmış.

10 Haziran günü Büyükşehir Belediyesi'nden gelen bir işçi açlık grevindeki işçilerin bulunduğu odaya giriyor. "Merhaba arkadaşlar, nasıl gidiyor mücadele?" diye soruyor. İşçilerin sözcüsü Cengiz Yıldırım ise, "Bizde iyi gidiyor. Ya dışarda nasıl gidiyor mücadele?" diyor. Anakent işçisi ise onu şöyle yanıtlıyor: "Bizim Anakent işçileri olarak tek hedefimiz, üretimi dur-

durmak. Durduramazsak başarıya ulaşamayız. Biz istiyoruz ki, sizin için Türkiye genelinde bir gün üretim durduralım."

BU KAVGA HEPİMİZİN ORTAK KAVGASI

Açlık grevindeki işçilerin en çok kazandıkları şey gelen ziyaretçilerden bazılarının kendilerine "geçmiş olsun" demeleri. İşçiler, "Biz hasta değiliz ki" diyorlar. Bazı bilimsiz ziyaretçilerin kendilerine "acıma" duygularıyla yaklaşmasını da çok yanlış buluyorlar. Cengiz Yıldırım şöyle diyor: "İnsanlar şunu anlamalıdır. Bu aynı zamanda bir irade olaydır. Biz onları irademizle de yeneceğiz."

Direnişin 41. günü olan 12 Haziran'da, "Baskı ve Katliamlara Karşı Birlik Platformu"nda yer alan demokratik kitle örgütleri geldi. Platformda yer alan, İşsizler Derneği, İstanbul Emekçiler Derneği, Yeni Demokratik Kadın Derneği, Emekçi Kadınlar Derneği ve Tüm Sağlık Sen'in ortak bildirisinde şu sözler yer alıyordu: "Bu gün direnişin 156. gününde, süresiz açlık grevinin 41. gününde olan direniş tüm işçi sınıfı sahiplenmeli, desteklemelidir. Çünkü, kavga işçi kıyımına karşı hepimizin ortak kavgasıdır. Kağıthane işçisi kazandı. Haksız işten çıkarmalara ses getir baskılar karşısında onurlu mücadele örneği verdiği için kazandı ve kazanacak!"

KAĞITHANE EYLEMİNİN ANKARA GÜNLÜĞÜ:

'Bütün Türkiye onur çığlığını duymalı'

ANKARA, Özgür Gelecek/ Kağıthane Belediyesi işçileri Ankara yürüyüşü sonrasında bürokratik engellerle ve burjuva partilerinin oyalama taktikleriyle karşılaşmalar, Ankara'ya geldiklerinden bu yana yetkili mercilerle defalarca görüşmeleri halinde sonuca ulaşamadılar. İstanbul'da başlayan açlık grevinin 18 gün sonra onlar da aynı karar aldılar ve 20 Mayıs'ta açlık grevine başladılar.

Açlık grevinin ardından bir dayanışma gecesi düzenlendiler. Direnişçi işçilerden Selman Yeşilgöz bu gecede yaptığı konuşmayla sınıfın birliğine vurgu yaptı. Yeşilgöz şöyle dedi: "80'li yıllarda bireyselleştirme ve örgütsüzleştirme 90'lı yıllarda sendikal rekabet eklenmiştir. Bu ise işçi sınıfının birliğine darbe vurmaktadır". Salonunda bulunan SHP milletvekillerinin tanıtılması sırasında, bazı grupların yuhlamada buldukları görüldü. İşçiler bu yuhlamaların yersiz olduğu yolunda salona yönelik açıklamalarda bulundular.

Bürokratlarla görüşmeler de sürdü bu arada. 27 Mayıs'ta, SHP Genel Merkezinden Mustafa Kul ile 28 Mayıs'ta Devlet Bakanı Erman Şahin ile görüşüldü. Şahin, alınan işçilerin, İstanbul'un diğer belediyelerinde işe başlatılması önerisini getirdi. Öneri reddedildi.

1 Haziran'da Kızılay Olgunlar sokaktaki madenciler anıtını ziyaret eden işçiler donušte yolda alınan sloganları müdahale etmek isteyen polislerle karşılaştılar. İşçiler kısa süreli sınıtışmeden sonra polis engeli ni aştılar.

2 Haziran'da SHP'de Bakanın Vekili İnönü ile görüşüldü. İnönü, işçilerden grevi bırakmasını istedi. "Önce karşınızda benî, sonra kanunları bulursunuz. Açlık grevi çözüm değil. Açlık grevini bırakın kendinize de iş arayın. Yasal boyutuyla sorunu çözmeye çalışıyoruz zaten."

7 Haziran'da Ercan Karakaş ve Mustafa Kul ile görüşüldü. Aynı gün Aydınlik Gazetesi'nde RP'li

Şevket Kazan'ın yapmış olduğu açıklamalara karşılık, bir basın açıklaması yapıldı.

10 Haziran'da yapılan toplantıda daha kitlesel eylemlerle ses getirme kararı alındı.

11 Haziran'da "Demokrasi Güçlerine Çağrımızdır" başlıklı bir bildiri yayınlayan Kağıthane Belediyesi işçileri; "ülkemiz tarihinde ilk kez bu kadar uzun süreli bir açlık grevi yaşadığımız ama hala bir takım gözlemler köle, kulakların sağır, yüreğimizin mühürü" olduğuna dikkat çektiler.

İşçiler bildirimlerinde yer alan şu sözler dikkati çekiyordu: "Direnişler bir onur çığlığıdır ve bu çağışta ülkemizde bir çeşit salgın hastalık gibi pompalanarak yayılan işçi ve emek düşmanlığına karşı etkili, yaygın ve hesap soran bir tavra dönüşümek tüm demokrasi güçlerinin görevidir." diyorlar

DİRENİŞÇİLER NE DİYOR?

Selman Yeşilgöz (İşçi sözcüsü): Bürokrasi çarkında Kağıthane eylemine bir pazar olarak bakılıyor. Taraflar bu pazar içinde kendilerine uygun olanı, lazım olanı alma çabası içinde. Çünkü, biz istemiyoruz ki, partiler eylemimizi Refah Partisi'ni yıpratma aracı olarak algılayıp, alıyıp. Bugüne kadar görüşülmemiz herkes bize "haklısınız" dedi. Haklılığı kabul edilen bir durum için kimse bir adım atmamıştır.

Bugün eylemimizde bir tikanma vardır. Bürokrasi çarkında eritmek istenen bu eylemin başarısı, bugüne kadar bu eylemi izleyen fakat sessiz kalan işçi sınıfının ve demokratik kitle örgütlerinin sahiplenmesi ile olacaktır. Tikanmanın aşılması için kendi özgüçümüzü harekete geçirmek gerekiyor. Artık çağın zamanı bitmekte. Bu eylemin hedefle buluşamaması her halükârda birçok kesimi etkileyecektir. Ankara'da örgütlü sınıf adına Belediye-İş 1 nolu şube ve Genel-İş Çankaya şubesinin dışında

Ankara'daki işçilerin sözcüsü Selman Yeşilgöz: "Destegin fiili duruma dönüşmesi için önemiz mi gerekiyor?"

sınıftan gerçek bir destek görmedik. Tabanın misyafiri, örgütlü desteği gerekli bize. Bu örgütlü destek ortaya çıkmadığı ve harekete geçirilemediği sürece tikanma açılmayacaktır.

Daha önemizde, "Belki fiili destek yok ama Türkiye işçi sınıfının yüzü bizim eylemimizdedir. Demokratik güçlerin gözleri bizim eylemimizdedir" tespiti yapmıştık. Artık bu gözler yanımda olmalıdır diyoruz. Eylemimiz bir anlamda durgun göle atılmış bir taş. Bugüne kadar verilen destek, fiili desteğe dönüşmelidir. Açlık grevinin geldiği aşama biliniyor. Destegin fiili durum dönüşmesi için önemiz mi gerekiyor? Bu sorunu aynı zamanda sosyalist çevreler ve demokrasi güçlerin de soranudur.

Sessizlik yutulmalı artık. Evet, dün biz de bizim dışımızda gerçekleştiren kıyımlara gerekli dayanışlığı göstermemiştik. Bu bizim özleğimizdir. Ashında sınıf adına herkesin durumu budur. Bara dokunmayan yılan bin yıl yaşasın mantığının terk edilip, hiçbir sendikal ayarın yapılmaması, işçi sınıfının birliği sağlanmalı ve tarihimize zaferi

kazmalıyız.

Adının açıklanmasını istemeyen bir işçi: Bugünkü sendikalar 12 Eylül sonrası oluşan döner sermaye kaynaklı sendikalardır. Burardan şu an bizim ihtiyacımız olan kitlesel eylemleri örgütlemelerini beklemek mümkün değil. Bu kitlesel eylemleri örgütlemeye kendilerine sosyalist, demokratik diyenlere büyük görevler düşüyor. Bu kitlesel eylemler, kendilerine bu sınıf verendenin buldukları alanlarda geliştirecekleri tavır ve yapacakları eylemlerle olacaktır.

Kağıthane işçileri bugün kazanmanın bayrağı olmuştur. Zonguldak direnişinde yarım kalan, İzmir işçilerinde yarım kalan kazanımlar Kağıthane işçilerinin Ankara yürüyüşü ile bir adım daha ilerletilmiştir. Bu nedenle bugün işçi sınıfının kazanımlarının bayrağı bizdedir.

Bizim alınması şırası bir karardır. Bunun en güzel örneği, bizler alınmadan önce 120 işçi ahramı olması ve bunlardan 11'nin İran uyruklu olmasıdır. Bu karar Erbakan'ın "milli görüş ordusunun ne-

ferleri" dediği insanlarla görüşülerek alınmıştır. Ashında Arif Calban görüntü de olan insanlardır. Asil işleri çeviren Şahin Battal'dır. Kendisi Hizbullahçıdır. Geçenlerde kankeşi bir çatışmada yakalandı. Bizim alınmaz bu örgütün kararı olarak çıkmıştır.

Muharrem Çelik (Yol Bakım onarım işçisi): Görüşmeler tikanmış. Yasal zemine yapabileceklerimizin son sınırına geldik. Kazanmadan gitmek istemiyoruz. Bu nokta da sendikamızla birliğimiz öne çıkıyor. Birlikte eylemimizi götürüyoruz. Ankara cephesinde sendikamızın çabalarını umduğumuzdan fazla bulduk.

Türk-İş olaya federasyon olarak ağırlığını koysa idi bugüne kadar bu sorun çözüldü. Sayın Bayram Merat, bayramda bir açıklama yapıp durumumuzu kamuoyuna dahi duyurmadı.

Kemal Gencer (Temizlik işçisi): İstanbul'daki açlık grevinin 40. günü olmuş bir kamuoyu duyarlılığı yok.

Başbakan vekili İnönü bize şöyle dedi: "siz zaten işsizsiniz ve açsınız. Açlık grevi yaptığımızda açlığı da kabul etmiş oluyosunuz. Açlık grevini bırakın. Ya başka eylemler yapın ya da kendinize iş arayın!" Bu da işin bir yönü. Bize verilen sözler yerine getirilmiyor. İşçileri Bakanlığı hala Ankara girişinde bize verdiği söz tutmadı. "Müfettişlerin raporları hala gelmedi" denilerek geçiştiriliyor.

Bir de Türk-İş tavrına değinmek istiyordum. Türk-İş'ten memnun değiliz. Bize, "Ateş düşüğü yeri yakar, daha önce bir yığın işçi atılıyordu neredeydiniz? Kendinize gelince böyle sızlamıyorsunuz. Zaten biz de kendimize hükümet adına bir mahatap bulamıyoruz." dediler. "DYP'nin genel başkanını seçmesini ve yeni hükümetin kurulmasını bekleediklerini" söylediler. Bu tavrı onaylamıyoruz.

BELEDİYE-İŞ SENDİKASI BİNGÖL ŞUBE BAŞKANI ALİ TATAR:

“Eşit işe eşit ücret politikasını hayata geçirdik”

Belediye-İş Bingöl Şube Başkanı Ali Tatar (Kırmızı olan) ve belediye işçileri, "Bizler sözleşmelerin yanısıra halkımıza yönelik devlet terörüne sessiz kalmadık."

Belediye-İş Sendikası Bingöl Şube Başkanı Ali Tatar Dersim muhabirimizin sorularını yanıtladı.

Özgür Gelecek: 1993 yılı sözleşmesinin kazanımlarından söz eder misiniz?

A. Tatar: Sözleşmemizde ekonomik taleplerin yanısıra siyasi kazanımlar da elde etmeye çalıştık. Yüzde 10 ile yüzde 125 arasında değişen zamlar aldık. Özellikle çöp karalizasyonu, mezbaha gibi işlerde çalışan işçilerimizin ücretleri yaptıkları işe göre değerlendirildi. Yani dışarda çalışan bir işçi yüzde 125 oranında zam aldı. Biz burada eşit işe eşit ücret politikasını hayata geçirmiş olduk. Büro işçisi de, dışarda çalışan işçinin daha fazla yipramasının göz önünde tutularak fazla ücret almalarına sevindi.

— Çağdaş Sendikacılık sizce nedir? Değerlendirmesini yapar mısınız?

— Çağdaş Sendikacılık, sınıf mücadelesinin, sınıf ve sınıf sendikacılığının inşaa edilmesidir. Hükümet uşağı sınıf sendikacılar tarafından ileri sürülmüş bu tezler her ezilen devrimci işçinin tepkilerini almaktadır. Çünkü emek ve sermaye ilişkisinin temel çelişki olduğu bir dönemi yaşamaktayız. Emegin en büyük düşmanı olan sermayeyi çağdaş sendikacılık örtüsüyle emegin dostu olarak göstermeye çalışmalarıdır.

DISK'in Özen toplantısında ileri sürülen bu tezler bilinçli proleteryanın büyük tepkisini almıştır.

— Türkiye'deki konfederasyonların yapılan yapılanmalarını nasıl görüyorsunuz?

— Türk-İş, DISK ve HAK-İŞ konfederasyonları devlet patentlidir. Reformist ve gerici yönetime sahiptir. Üçüncü de derdi, üye yarılarına girmek ve işçilerden kesilen aidatlarla kasalarını doldurmaktır. Bu konfederasyonlar sadece sözleşme tarihlerinde belli çıkışlar yapıp işçilerin ve kamuoyunun gözlerini boyamaya çalışmaktadır. Bunun dışında alkede olup biten hiçbir şeyle ilgilenmemekte, devlet terörüne boyun eğmekte, T.C. bakanlarının gözü önünde lafazan edilmiş insanlara sahip çıkmamaktadırlar. Her gün bomba yağmuruna tutulan Kürt köyleri onları hiç ilgilendirmemektedir.

Gözaltında kayıplar, Yurtsever, devrimci, demokrat yazarlara yönelik kontrgerilla cinayetleri onları hiç rahatsız etmemektedir. Aydın yazarlarımızın kalemlerinin bir ucu bunlara dokunmaktadır çünkü. Onlar için en önemli şey işçinin aidatıdır.

— Peki sizin üç yıllık sendikal yaşamınız nasıl geçti?

— Ben 1990 yılından bu yana profesyonel olarak çalışıyorum. Tunceli'nin 40 yıllık Belediye tarihinde ilk profesyonel şube başkanım.

Bizleri sınıf sendikacılarımdan ayıran en büyük özellik şudur. Bizler sözleşmelerin yanısıra, halkımıza yönelik devlet terörüne sessiz kalmadık. Şubemizi çeşitli eylemlerle halka önderlik eder duruma geldik. Şubemizin inisiyatifinde 1991, 1992, 1993 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirildi. 1992 Nevrozunu açık havada kutladık ve DGM bu nedenle

hakında dava açtı. 1991 1 Mayıs'ta da da izinsiz kutlama yaptığımız gerekçesiyle hakkında dava açıldı. Ayrıca sağlıkçıların surlularını protesto ettik. Bu nedenle de hak-

kında soruşturma başlatıldı. Biz üç yıllık sendikacılık dönemimizde sadece işçilerimizi değil, halkımızın toplumsal muhalefetine de örgütlediğimizi söyleyebiliriz.

Tunceli Belediyesi'nde örnek sözleşme

Tunceli Belediyesi'nin toplu sözleşmesi, günü imzalandı. Türkiye'de mevcut belediyeler arasında ekonomik ve siyasi kazanımlar açısından örnek olarak gösterilen sözleşmede, işçilerin maaşlarına yüzde 10 ile yüzde 125 arasında zam yapıldı. Ayrıca siyasi kazanımlar elde edildi. Sözleşmenin imzalanmasından ardından, Belediye yönetimi, Belediye-İş Sendikası Bingöl Şubesi yönetimi ve işçiler bir dostluk yemeğinde buluşular ve işçilerin zafetini kutladılar.

26 Mart 1989'da göreve başlayan belediye başkanı Mehmet Kocademir, 1993 yılı boyunca geçerli olacak sözleşmeye ilişkin olarak şunları söyledi: "Göreve geldiğimden bu yana belediyemizde dört sözleşme imzalandı. Emegin yüceltmesine ve inanan bir belediye başkanı olarak toplu iş sözleşmelerinde işçilerimizin yaşam şartlarını, sıkıntılarını göz önünde bulundurarak en iyisini vermeye çalıştım. Bu günkü sömürü ortamında işçilerimizin aldıkları ücretle ihtiyaçlarını gidereceklerini, insanca yaşam sürmeyeceklerini bir garip. Mevcut düzen ve sömürü ortamından kaynaklanan bu günkü yaşam koşullarını imkanlarımız ölçüsünde iyileştirmeye çalıştık. Amacımız enflasyonun alabileceğine tr-

mandığı, sömürünün katmerleştiği, baskının yoğunlaştığı bu ortamda yaşamış olduğumuz sözleşmenin Türkiye genelinde en iyi sözleşme olduğuna inanıyorum." Tunceli Belediyesi işçileri de aynı görüşte. İşçilerden A. Rıza Aray sözleşmeyi "Türkiye'deki en iyi sözleşme" olarak niteledi. İşçilerin "20 Mayıs'ta toplu vizite eylemi karar aldıklarını ve eylem başlamadan sözleşme masasına oturduğunu söyledi. "Yapılan bu oturumda bizim taleplerimiz kabul edildi. Doğal olarak vizite eyleminden vaz geçtik" dedi.

Belediye-İş Sendikası ile Tunceli Belediyesi arasında imzalanan sözleşme taslağına geçen yıllardan farklı olarak bu yıl siyasi talepler de eklendi. Sözleşmede "1 Mayıs işçilerin birlik mücadelesi ve dayanışma günüdür" ibaresi yer alıyor. Bunun yanısıra iki yıllık sözleşme süresi 1 yıla düşürüldü. 45 saatlik haftalık çalışma süresi 40 saate düşürüldü. Cumartesi günleri çalışma zorunluluğu kaldırıldı. Yıllık ikramiya 78 günden 12 güne çıkarıldı.

İmzalanın sözleşmeye göre Tunceli Belediyesi'nde çalışan bir temizlik işçisinin eline aylık net 7 milyon 550 bin TL geçecek. Bu ücret sosyal haklar ve sözleşmelerle birlikte 9 Milyon 760 bin TL'ye yükseliyor.

Müdür yardımcısını tanınamamak suç!

Haber Merkezi/ Gazi Üniversitesi Bolu Eğitim Fakültesi'nde faşist baskılar sürüyor. Fakülte'de eskiden beri yerleşmeye çabalayan ve çoğunlukta da banda başarı gösteren gerici faşist idare, devrimci öğrencileri sindirmek tecrit etmek amacıyla polisle sıkı işbirliği halinde.

Okul idaresi sicil, disiplin gibi uygulamaları kalmayıp öğrencileri okuldan uzaklaştırıyor. Bunun son örneğini Hakan Aykar adlı öğrenci yaşadı. Aykar'a okuldan bir yıl uzaklaştırma cezası verildi. Neden mi? Olay kısaca şöyle cereyan etti. Hakan, okul çıkışında, kalabalıkta, Müdür Yardımcısı'na çarpıp. Bunun üzerine Müdür Yardımcısı Hakan'ı yanına çağırarak aşağılayıcı ve tehditkar bir tavırla "Benim kim olduğuma biliyor musun?" der. Hakan ise "Nereden biliyorum, şimdi mi yazıyor" şeklinde yanıt verir. (Burada Hakan'ın Müdür Yardımcısını tanıması mümkün değildir çünkü o Meslek Yüksek Okulu I. sınıfta okumaktadır. Söz konusu şahıs ise Eğitim Fakültesi'nde yöneticidir.) Hakan uzun süredir gözdağı vermek için fırsat kollayan idarenin hafızına uğrar ve okuldan 1 yıl uzaklaştırılır.

İşin ilginç yanı Müdür Yardımcısı daha sonra görüş değiştiriyor ve "Olayın aslında bir hakaret olmadığını o an için öğrencilerin sınıf stresinde olabileceğini, kalabalıkta kendisine kaznen çarpılmasının ancak saygısızlık olarak isimlendirilebileceğini" söylüyor. Fakir disiplin kurulu Hakan'ın "Hakaret"le bulunduğu konusunda ısrarlı oluyor ve cezalandırıyor.

Devrimci tutsaklara baskılar sürüyor

Buca E Tipi Cezaevi: Buca cezaevinde yaklaşık iki ay önce yapılan ve 43 gün süren süresiz açlık grevi sonucunda idare tarafından kabul edilen taleplerin uygulanmaya konulmaması, asker ve gardiyanların süreklilik kazanarak saldırıları cezaevindeki baskı ve işkenceyi had safhaya getirmiş ve tutsakların can güvenliğini yok etmiştir.

Tutuklular, maldada, avukata giderken hastahaneye gidip gelirken gardiyanların saldırısına uğramakta, dövülmektedir. Bir süre önce tutuklu Ali Kamer Mertoğlu maldada gardiyanlarca dövülmüş ve ağır yaralanmıştır. Yine tutuklulardan Ergün Bakır gardiyanların saldırısına uğramış ve ağır bir şekilde dövülmüştür.

Tutukluların insanlık dışı koşullarda yaşatılmasına sorumluları olan 2. müdür Mehmet Akıncı ve cezaevi savcısı Yaşar Aslan ile yapılan görüşmeler sonuçsuz kalmış ve bu sorumlular Buca cezaevini hırsız ve insanlık dışı yöntemlerle yönetmeye devam etmektedirler. Bu nedenlerle Buca cezaevindeki siyasi tutsakların 31 Mayıs'ta başlatılan süresiz açlık grevi devam etmektedir. Devrimci Sol, TDKP, TIKB, TKP/ML-TMLGB taraftarları, TKPML-Hareketi taraftarları ve TDP davası tutsakları tarafından sürdürülen açlık grevine yine aynı cezaevinde bulunan PKK davası tutsakları katılmamaktadır. Avukatın yolu ile basın açıklamasında bulunan devrimci tutsaklar cezaevinde insanca yaşama talepleri kabul edilinceye, can güvenlikleri sağlanıncaya işkence ve baskılar son buluncaya kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirtiyorlar.

Neveşehir E Tipi Cezaevi: Gazetemize Neveşehir E Tipi Cezaevi'ndeki TKP/ML-TIKKO tutsakları adına bir açıklama gönderen Ali İhsan Batasul, direnişleri karşısında mevcut haklarını gaspedemeyen cezaevi yönetiminin kendilerine iletişim yasası koyduğunu

Cezaevlerinde devrimci tutsaklara yönelik birer bîmek bilmiyor.

belirtti.

Açıklamaya göre, Neveşehir E Tipi Cezaevinde, idare-MIT-polis ve asker işbirliği ile devrimci tutsakların sosyalist dergilerle mektuplaşmaları ve sosyalist dergilerin ve diğer basın yayın araçlarının ellerine geçmesi engelleniyor.

Tutsaklar bu durumun düzeltilmesi için idareye başvurduklarında idareden: "Biz ne yapabiliriz. Polis dışarda (postanede) el koyuyorsa" yanıtını almışlar. TKP/ML-TIKKO davası tutsakları "idare topu polisle atada, kendisinin de özgürlük eyleminden dolayı bizlerden istikamı alıncasına polisle uyumlu, işbirliği içerisinde olduğunu biliyoruz" diyorlar.

Tutsaklar, "Cezaevinin dış güvenliğinden sorumlu Teğmen, Alay Komutanı, vb. yetkililer ziyaret, hastahaneye gidip gelişlerde çeşitli bahanelerle provakatif davranışlara girmektedir. Cezaevi savcısına ve müdürüne durumu ilişkin bilgi vererek gerekli dayanışmayı göstermeleri istenmesine rağmen, herhangi bir düzeltme olmadığı gibi bizlere verdikleri cevap; Dış güvenliğe hiç karışmamız, biz sizleri onlara teslim ettikten sonra inisiyatif onların elindedir öldrüselere de bizlerin elinden birşey gelmez yanını aldıklarını" belirtiyorlar.

Açık görüş yasasına tepkiler

Haber Merkezi/ Kurban bayramında Sağmalcılar Cezaevi'ndeki devrimci tutsaklar açık görüş yasasını protesto etmek için kapalı görüşe çıkmadılar. 5 Haziran günü Sağmalcılar Cezaevi'nin önünde toplanan tutuklu aileleri, açık görüş yasasını kınadılar. İstanbul İHD yöneticileri de cezaevi kapısında bir basın açıklaması yaparak "hukuk dışı ve keyfi olarak" niteledikleri bu uygulamaya karşı mücadeleyi sürdüreceklerini" belirttiler.

Buca Cezaevi'nde de yakınlarıyla görüşmeye gelen tutsak ailelerini coplayarak cezaevinden uzaklaştırdılar. Aydın E Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan TDP, TKP/ML-Hareketi, TKP/ML, DS, D. Yol, Tekoşin ve Kawa tutsakları bir bildiri yayınlayarak açık görüşün kaldırılmasını protesto ettiklerini açıkladılar.

Kurban Bayramı'nda aileleri ile açık görüş yapmaları yasaklanan siyasi tutsaklar, "Devletin baskı aracı olan cezaevlerindeki bizler, her türlü baskı, engel ve hak gasplarıyla yaşıyoruz. Sayısız açlık grevlerine, ölüm oruçlarına giderek en insanî temel hak ve özgürlüklerimizi kazandık. Bu amaçla nice şehitler verdik." dediler ve "işleri ve omaklarıyla" kazandıkları açık görüş hakkının "Kapalı görüş" olarak dayatılmasını protesto ettiklerini belirttiler.

Aydın E Tipi Cezaevi Tutsakları, açık görüşün kaldırılmasını protesto için aileleri ile görüşmeyeceklerini açıkladılar.

Kayseri E Tipi Cezaevi: TKP/ML-TIKKO davasından tutuklu bulunan Suzan Baran ve Orhan Takak adlı tutsaklar gazetemize açıklamalar yaparak cezaevinde en temel haklarının gaspedildiğini ve can güvenliklerinin olmadığını belirttiler.

Kayseri cezaevi'nde devrimci tutsaklara yönelik baskılar mayıs ayında yoğunlaştı.

21 Mayıs günü cezaevi savcısı ve 1. müdürünün gözleri önünde tutsakların resimleri bahane edilerek askerler devrimci tutsaklara saldırdılar. Saldırı daha önce Ankara ve Kayseri emniyet müdürlüklerinde görüldüğü işkencelerden dolayı kayseri emniyetinde olduğu birisi Kayseri emniyetinde olduğu yarı sonucu ayağı alında olan iki tutsağa yönelik olmuştur. Devrimci tutsaklar, askerlerin coplarına, postallarına, tekme ve yumruklarına karşı fütü müdahalede bulundular. slogan ve marşlarla direndiler. Bu saldırıya karşı koyan bir tutsak da kafasından aldığı darbelerle ağır yaralandı. Yine aynı şekilde devrimci bayan tutsaklara karşı adli bayan tutsaklar kıskartılmış ve müdür ve gardiyanlar bu saldırıya izlenmiştir. Devrimci bayan tutsaklar yaralanmış ama doktor istemleri reddedilmiştir.

Tunceli'de kamu çalışanlarına sürgün

TUNCELI, Özgür Gelecek/ Tunceli'de 19 kamu çalışanı 2 Haziran'da sürgün edildi. Sendikacı faaliyetlerinden dolayı sürgün edilen 19 kamu çalışanından 5'ine sürgün emri zorla tebliğ ettirildi. Tunceli Kamu Çalışanları Platformu yaptığı basın açıklamasında baskı ve sürgünle ilişkin olarak şu açıklamalarda bulundu: "Tunceli Valisi Aslan Yıldırım'ın kamu çalışanları üzerindeki baskısı hiç bitmedi. Yıldırım son açıklamasında bundan sonraki sürgünleri toplu değil tek tek göndereceğini dedi, bunu gerçekten de hayata geçirdi. Kamu-Sen Yürütme Kurulu Üyesi Hidir Çiçek Marf ayı içinde Erzincan'a Sağlık Sen üyesi Hüsnüye Aydın 25 Mayıs'ta Yozgat'a sürgün edildiler. Bunun yanında merkezden, ilçe ve köylere sürgün edilen kamu çalışanlarının sayısı gitikçe artmaktadır."

Tunceli Kamu Çalışanları Platformu üyesi sendikalar, sendikacı faaliyetlerinden dolayı yapılan sürgünleri protesto ettiklerini, bir an önce bu baskı ve yersiz uygulamalara son verilmesini, Valilik ve Emniyet işbirliği sonucu gerçekleşen keyfi tutumlarına ve baskıların kaldırılmasını istediklerini vurguladılar.

Odak Dergisi Adana Temsilcisi gözaltında

ADANA, Özgür Gelecek/ Odak Dergisi Adana Temsilcisi Mehmet Alpoçakay 26 Mayıs'ta Terörle Mücadele Müdürlüğü'ne bağlı ekiplerle keyfi olarak gözaltına alındı. Derginin Yazışmaları Müdürü Hidir Ateş polisler dergiyi yönelik keyfi baskılarını protesto etti ve kamuoyuna bu konuda duyarlı olmaya çağırıldı. Ateş, karıyla ilgili olarak yaptığı basın açıklamasında şöyle dedi: "Devletin, sosyalist basını baskı ve terörle susturmayı amaçlayan saldırıları gün geçtikçe yeni boyutlar almaktadır. Gazete ve dergi toplantıları, büroların basılıp talan edilmesi, astronomik rakamlara varan para ve hapis cezaları, sık karşılaşılan olaylar haline gelmiştir. Nedeniz yere insanlar gözaltına alınıp işkenceden geçirilmektedir. Polis bu gibi terörleri bizi demokratik hak ve özgürlükler için verdiğimiz mücadeleden geri döndürebilecektir."

CEAŞ'ta işçi kıyımı

Haber Merkezi/ Çukurova Elektrik AŞ.'de (CEAŞ) bir aylık bir süre içinde 127 işçi, Uzan ailesi tarafından tazminatsız işten alındı. CEAŞ'ta ügürlü bulunan Tes-İş Sendikası Adana 2 no'lu şubesi bir süredir işverenle toplu sözleşme görüşmelerini sürdürüyor.

Batman'da Teğmen Demir öldürüldü

Haber Merkezi/ Özgür Gündem gazetesinin Batman bürosu eski çalışanlarından Teğmen Demir kongrelerle öldürülen iddia edilen 2 kişinin açtığı ateş sonucu 4 Haziran günü Batman'da katledildi. 15 kurşun yarası alarak ölen Teğmen'in cenazesi birlerce kişinin katılımıyla Gürberek köyü mezarlığına kaldırıldı.

Çorlu Tabakhanelerinde sendika kavgası

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Çorlu Sağlık Mahallesi'nde kurulu deri fabrikalarında 11 Mayıs günü başlayan direnişler süüyor. Hak Deri ve Nobel Deri'deki direnişler sonucu atılanlar 11 Haziran'da geri alındı. Bağır Deri, Erliks Deri, Ledersan, Alkan Deri, Yiğitler Deri ve Tokcan Deri adlı fabrikalardaki eylemlerin diğer fabrikalara sıyraması an meselesi. İşçiler ise sendikacı mücadeleye oldukça kararlı.

Çorlu Deri Sanayi Bölgesi'nde ilk direniş Hak Deri'de 11 Mayıs'ta başladı. Fabrikadaki 35 işçi, 1 Mayıs kutlamalarının hemen ardından Deri-İş Sendikası'nda örgütlenme çalışmalarını başlatmışlardı. 16 işçinin sigortasız çalıştırıldığı Hak Deri'de işveren, sendikacı mücadeleyi duydu ve ilk etapta 6 işçiyi attı. Arkadaşlarının atılmasına tepki gösteren diğer emekçiler, aynı gün üretimi durdurdular. Bu olay üzerine ertesi gün işveren "Bütün işçileri attım" söyledi. Bu kez fabrika önündeki eylemci işçi sayısı 35'e yükseldi.

Ledersan'da ise 16 Mayıs'ta 1 işçi atıldı. 18 işçinin çalıştığı Ledersan'da diğer işçiler toplanıp atılan arkadaşlarının geri alınması konusunda ısrarlı oldular. Ardından 3 işçi daha atıldı. Bunun üzerine işçilerde bulunan 17 işçi şalter indirip direnişe geçti. Ertesi gün işveren işçileri girilmesini engellemek için fabrikayı kapısını kilitledi.

Nobel Deri'de de aynı şey oldu. 19 Mayıs'ta 3'ü Bulgaristanlı 6 işçi atılınca diğerleri bu olaya tavır aldılar. Fabrikadaki 23 işçi eyleme başladı.

Alkan Deri, Bağır Deri ve Tokcan Deri'de sendikalaşmadan dolayı kıyımlar oldu ve eylemler başladı.

Yiğitler Deri'de de kıyım yaşandı. Burada sendikaya üye olanlara "İstifa edin" diye baskı yapan işveren, önce 25 Mayıs'ta 4, 26 Mayıs'ta da 6 işçiyi attı. Bunun üzerine toplam 23 işçi direnişe geçti.

KABADAYI PATRONLAR

Erliks Deri'nin patronu Şahin Eroğlu ise sendikayı yok etmek için önce farklı taktikler denedi. Bazı işçileri "sendikaya üye olana Çorlu'da hiçbir fabrikada iş verilmeyeceği" diye tehdit etti. Tehditlerde başarılı olamayınca 23 Mayıs'ta sendikacı bir işçiyi attı. Bu olay üzerine 65 işçi iş bıraktı. Direnişe çok öfkelenen patron 17 işçiyi daha attığını açıkladı. Erliks emekçileri bu olaya örs sessiz kalmadı. Fabrika önünde beklemeye eylemleri devam etti. Patron, bir gün sonra 18 işçiyi daha attığını söyledi. Kara doymayan patronlar bunun yöntemlerini çok iyi biliyorlar.

Çorlu'da deri emekçileri "ya herro ya merro" dedi...

Bütün fabrikalarda Bulgaristan'dan gelen kaçak işçiler çalıştırılıyor. Çorlulular bu işçileri "Turist işçi" olarak adlandırıyorlar. Çorlu'daki bütün deri patronları baskı uyguluyorlar. Sendikacı işçiyi sıkı takibe alıyorlar. Çorlu küçük bir yer olduğundan dolayı, sendikaya üyelik için nereye giden işçinin kim olduğunu anında öğrenmeleri mümkün. Patronlara göre, sendikaya üye olan işçi "şerefsiz" ya da "nankör". Bazı patronlar ise sendikadan istifayı sağlamak için farklı yollar deniyorlar. "Rüşvet" teklif ediyorlar: "Al şu parayı git kaydını sildir" diyorlar. İşçi iyice iftara vardırıp, araba, ev teklif edenler de var. Örneğin Şahin Eroğlu, çalışanlardan birine "Git ehliyet al, ben sana araba alacağım" dedi. Patron başkasını ise "Senin evimin üzerine kat çıkar. Parayı ben veririm" diye kandırmaya çalıştı. Onun da koşulu aynıydı. "Sendikadan kaydını sildir!" Deri işçisinin patrona yanıtı şöyle oldu: "Ben arkadaşlarımı satmam."

Nobel Deri'nin patronu da aynı yöntemle çalışanları satın almaya çalıştı. Fabrikadaki yıllık karın yüzde 10'unu teklif edilince işçilerin yanıtı aynı oldu: "Biz işçiyiz. Siz nasıl işverenlerle ortak hareket ediyorsanız, biz de sınıf kardeşlerimizle ortak hareket ediyoruz. Arkadaşlarımızı satamayız."

Çorlu'da sendikaya karşı ciddi bir tavır alan patronlar, iyice soyuzlaşıp öncülere iftira atmaya başladılar. Bazı fabrikalarda işsizlik kullanıyorlar. Örneğin Yiğitler Deri Fabrikasında sendikaya üye olan kadın işçi patron tarafından tokatlandı.

Fabrika patronları Siyasi polislerle işbirliği yapıyor. "İşçiler bizi tehdit ediyor, can güvenliğimiz yok" diyerek polisi eylemcilerin üzerine salıyor. Öncülerin listesini polise veriyor. Ev adreslerini ve isimleri-

ni bildiriyor. 28 Mayıs'ta Direnişte olan Nobel Deri'nin önünde toplanan tabakhane işçileri, işçi kıyımlarına ilişkin bir basın açıklaması yapmak üzere bir toplantı düzenledi. Bu toplantıya gelen siyasi polisler işçiyi göz altına aldılar.

Çorlu'daki bütün bu olaylar diğer deri çalışanları tarafından biliniyor. Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde iki yıl önce sendikalaşma mücadelesi veren işçiler aynı olayları yaşamışlardı. Bu olayları duyur duymaz Çorlu'ya destek ziyareti yapmaya karar verdiler. 29 Mayıs Cumartesi günü iki otobüs dolusu işçi geldi. Önce Deri-İş Çorlu Temsilciliği'ne gelen Tuzla işçilere hitaben, Deri-İş Trakya Bölge Temsilcisi Hüseyin Ateş bir konuşma yaptı. Ateş, şöyle dedi:

Deri işçi kadınlar sendikada toplantıda... 800 bin lira aylığa razı oldukları için patronları güldürüyorlardı... Şimdi sıra onlarda...

"MEMURLAR İŞÇİ SINIFININ MÜTEFFİKİ DEĞİLDİR"

Adıyaman Eğitim-Sen'de bir garip kongre

ADİYAMAN, Özgür Gelecek/ Eğitim-Sen Adıyaman Şubesi 15 Mayıs günü olağanüstü kongresini yaptı. Olağanüstü kongre kararı şubede yaşananlar yarattı. Çünkü 8 ay sonra olağan kongre yapılacağı biliniyordu.

Kongre kararının alınmasından ardından bugüne kadar Genel Merkez yönetilen eleştirilerin karşısında olan bir grup üye ile Genel Merkez çizgisini doğru bulmayan bir başka grup ittifak kurarak kongre hazırlıklarına başladı. Bugüne kadar ilk kez böyle bir ittifak yapıyordu. Bu ittifak bir program hazırladı. Fakat ittifakın kurulmasındaki çelişki programa yansdı.

Sınıf ve kitle sendikacılığını savunduğunu söyleyen bir grup programda bu görüşünü şöyle dilelendirmişti: "İşçi sınıfının yanında

yer almamız sınıfsal yanımızı, sınıf dilimiz mezbep farkı gözetmeksizin bütün çalışanları kapsamamız ise kitlesel yanımızı oluşturur!" İşçi sınıfı sanki dil, din mezbep farkı gözetmeksizin imajını veren bu cümle programda göze çarpan cümlelerden biriydi.

Yine programdaki diğer bir ilginçlik sendikaların sınıflandırılmasıydı. Programda sendikalar 1) Sınıf ve Kitle sendikaları, 2) Marksist sendikalar, 3) Reformist sendikalar 4) Anarkol sendikalar, 5) San sendikalar olarak 5 gruba ayrılıyordu. Bu sınıflandırmaya neye göre, nasıl yaptıkları üyelerce hala anlaşılmadı. Daha sonra üyelerden gelen tepki sonucu sınıflandırma programdan çıkarıldı.

Seçim öncesi yapılan propaganda da ittifakın oluşmasında aktif ho-

calığı yapan bazı teorisyenler(!) ilginç görüşler öne sürdüler. Bu görüşe göre "Memur kitlesinin işçi sınıfının önemli bir müteffiki olmadığı, işçi sınıfının dostunun kendi olduğu(!)" öne sürüldü. Bu gelişmeler devrimci-demokrat üyeleri harekete geçirdi ve alternatif bir liste oluşturuldu. Sınıf sendikacılığını haz alan bu grup, emperyalizme göbekten bağımlı olduğumuzu dikkat çekerek politikalarını buna göre belirlemesi gerektiğini vurguluyordu. Gerçek demokrasiye giden yolun demokratik halk devriminde yatığını savunuyorlardı.

Daha önce delege seçimleri yapılmış olan ilçe temsilciliklerine yazılar gönderilerek, en geç 3 Mayıs'a kadar delege listelerinin gönderilmesi istenmişti. Çelikhan ilçe temsilciliği, bu karara uymamış

"Bu bir sınıf mücadelesidir. Nasıl işverenler daha çok sömürmek için uğraşırlarsa, işçiler de daha az sömürülmek için uğraşmaktadırlar." Ateş 1 milyon ile 800 bin lira aylıkla, hiç bir sosyal hakkı olmadan çalışan insanları bu hayasız gidide artık dur dediklerini ve "Ya herro ya merro" deyip mücadeleye başladıklarını anlattı. Direnişteki işçiler de aldıkları 1 milyonu patronlara sadaka olarak bağışladıklarını söylediler ve "sendikayı mutlaka buraya sokacağız" dediler. Bu kararlılık o günkü toplantıda sloganlarla güçlendi. "Daha sendika gelmeden kıyırklarımıza basılmış kedi gibi bağızan" patronlara karşı, bu toplantı bir güç gösterisi oldu.

Deri İş Tuzla Şube Başkanı Musa Servi işçilere moral verdi: "Tuzla'da biz nasıl sendika hakkımızı söke söke aldık, sizin de söke söke almamanız için hiçbir neden yok. Size hiç bir hak kendidilğinden verilmemiş. Kimse size 'alın şu ücreti daha iyi yaşayın' demez." Tuzla emekçiler, bu eylemlerin başyanya ulaşması için her türlü desteği verecekler. Bunun için birer maaşlarını bağışlamaya hazırlar.

Gönlere süren direnişler ilk meyvesini Hak Deri ve Nobel Deri'de verdi. 11 Haziran'da toplam 12 işçi geri alındı, bunun üzerine iki fabrikada işçiler işbaşı yaptı. Ve sermaye, işçi sınıfının birlik, beraberlik mücadelesi sonucu geri adım attı. Şimdi zafer sırası diğer fabrikalarda...

Ancak kongre sonucu ittifak başarı gösterdi ve seçimi kazandı. Fakat üyelerin bir çoğu bu grupların uyumlu çalışmasında endişeler taşıdıklarını belirttiler. Ve "Yeni bir olağanüstü kongre ne zaman" denekten kendilerini alamadılar.

Bir tokat çöplükten bir tokat devletten

Üraniye Hekimbaşı çöplüğünün gecekonduların üzerine yıkılmasının üzerinden kırkbeş gün geçti. Bilindiği gibi 28 Nisan günü Üraniye Hekimbaşı çöplüğünde biriken metan gazının patlaması 39 kişinin ölümüne yol açmıştı. Olayın üzerinden birbuçuk ay geçmesine rağmen, cesetlerin 12'si hala çöp altında.

Faciyanın meydana geldiği günlerde olay yerini ardi ardına ziyaret eden burjuva politikacıları tarafından Hekimbaşı afet bölgesi ilan edildi. Bölge halkına bol keseden vaatler verildi. Burjuva basını da dalkavukluğunu ve tarafını unutmadan haberlerini yazarak görevini yerine getirdi. Gerekenler yapılmış. Artık gönül rahatlığıyla kol-tuklarına oturabilirlerdi...

VAATLER HAVADA CESETLER ÇÖP ALTINDA KALDI

Bu stüdyo çöpzadeler neler yapıyorlardı? Devlet "yardım eli" uzatmış mıydı? Hekimbaşı çöpzadelerle görüşmek üzere yola çıktık. K. Karabekir mahallesine ulaştığımızda ağır gaz ve çöp kokusu ciğerlerimize doldu. Hava dumandı. Çöp hala yanıyor. Bir kepece ağır ağır çöpü karıştırırken bir grup insanda dağılan çöpü mekale izliyor. Orada gecekondularına tek konuştuğu konu çöp altındaki cesetler. Bunlardan biri de Ahmet Nuri Çınar'ın karısı ve kızı. Üç yıl önce Kar'ın İğdir ilçesinden İstanbul'a gelip, cindöki 'iç-beş kurusu' Hekimbaşı'nda derme çatma bir gecekonda yapın Çınar, günlük ekme parası, çocuklarının gıdası ve okul parası için inşaatlarda çalışmaya başlamıştı. Şimdi ise karısının ve kızının cesetlerini arıyor.

Olayın yeni olduğu günlerdeki çalışmalar sonrasında kepeçler harıl harıl çalışırken, daha sonra orta-

Amca çocuklarını birleştirten ortak kaderi hepimiz biliyoruz; yakınlar çöp altında.

dan yok oldular. Bu nedenle çöp altındaki 12 ölü hala çıkarılmadı.

A. Nuri, bu sürede cesetlerin çıkarılmaları için Çevre Bakanı, Üraniye Kaymakamı, belediye ve daha birçok kurum ve kişilere dilekçelerle ve bizzat giderek başvurmuş. Sonuçta cesetleri çöp altından çıkarma çalışması yapılmamış. "Kazma küreklerle çıkarılacak durumda olsalar şimdiye kadar cesetleri çöp altından çıkartıp toprağa vermiş olacaktık" diyor inşaatçı. "Televizyonda, basında her zaman güçlü bir devlet olduğunu söyleyen T.C., eğer 45 günde bu cesetleri çöp altından çıkaramıyorsa, devlet yok demektir. Ben T.C. vatandaşlığından ayrılmacağım. Çünkü biz T.C. kimliği ile insan kabul edilmiyoruz."

KIZILAY'IN ÇADIRLARI ÇİNGENELERE KALDI

Olay yerine gelen devlet yetkililerinin afet bölgesi ilan ettikleri yere Kızılay'ın gönderdiği çadırlar

dışında herhangi bir yardım yapılmamış. Kızılay'ın kurduğu çadırlarda hiçbir çöpzade kalmıyor. "Biz ekmezsiz, susez, bu çadıra nasıl kalalım" deyip çadırları protesto ettiler ve akrabalarının yanına gittiler. Bu olayı duyan yoksul çingeneler Hekimbaşı'na gelerek çadırlara yerleştiler.

A. Nuri'ye yapılan yardımları sorduğumuzda yüzü geriliyor ve bu da soru müddesine bakarak söze başlıyor: "45 gündür devletin hiçbir kurum ve kuruluşunun uc yardımı oldu nede soram." Oraya bakanlar geldiğinde kurulan sağlık laboratuvarını herhangi bir sağlık elemanı olmadığı gibi kapısı da kilitli. Çınar'ın en çok üzen şey de ailesinden kimse hayatta kalmadığı halde kendisine çocuk elbiseleri verilmesi. Buna acı gülmüyor ve şu sözleri mırıldanıyor: "Çocuklarını çöpün altından çıkarınlar, elbiseleri onlara giydireceğim!"

Çöp patlamasının olduğu ilk günlerde bölgeye giden Tansu Çil-

ler, Erdal İnönü, Doğancan Akyürek ve diğer politikacılara durumlarını anlattıkları ve kendilerine söz verildiği halde hala hiçbir yardım gelmiyor. Devletin duyarsızlığı, ümitsizliği Hekimbaşıları ikinci bir yıkıma uğratmış. Gecekondusu yüksek yerde olduğu için çöp dağıtım altında kalmaktan kurtulan yağlı bir kadın da devlete veyransın ediyor: "Bize burda kalmayın gaz zararlı zehirleme yapar dediler. Ama bize yardım etmediler, nereye nasıl gideceğiz, ölürsük ölünüz. Zaten kimsenin umurunda değil."

Bölgeye gelip insanlara bir sürü vaatlerde bulunanlara makamlarında ulaşıyorlar. Valiyle görüşmeye gindiklerinde içeri alınmıyorlar. Vali yardımcısıyla yaptıkları görüşmelerde çöp altında kalan 15 evin yapılmayacağını, böyle bir durumun olmadığı gibi, islah çalışmaları sırasında diğer evlerinde yıkılabileceğini söylemiş. Çınar: "Yani anlayacağın vali yardımcısı bize siktir çekti" diyor.

Eğer zengin olsalar, bakanlıklarda adamları olsa böyle olmayacaklarını belirten çöpzadeler: "Türkiye'de adalet yok. Soling'de Türkler öldürülünce devlet ayağa kalkıyor da, burda onlarca insan çöp altında kalınca çıtı çıkmıyor," diyorlar. Doğulu oldukları için devletin kendileriyle ilgilenmediğini, köyden devletin baskısından kurtulmak için buraya geldiklerini, burada da çöptün üzerlerine yıkıldığını söyleyen Ahmet Çınar "Biz nereye gidelim" sorusunu soruyor. Başka devletlere iltica edeceklerini, devletten artık hiçbir beklentilerinin olmadığını, bundan sonra da olmayacağını söylüyorlar. Bir oğlunun hala çöp altında olduğunu söyleyen Ahmet Çınar, "Bu düzende insanlık yok" diyor...

Kırşehir'de yeni Emniyet Müdürü'nün icraatları

Haber Merkezi/ Kırşehir'de insan hakları ihlalleri giderek artıyor. Geçen yıl "TDKP Operasyonu" adı altında gerçekleştirilen baskınlarda çok sayıda gözaltı gerçekleşmiş, bir çok devrimci yoğun işkence görmüştü. Haydar Basan'a yapılan işkence doktor raporuyla kanıtlanmış. Bu olaylardan sonra tutuklu bulunan 7 kişi tahliye olmuştu.

Bu yıl Şubat ayından bu yana polis yine terör estiriyor. Kırşehir'de devrimci ve demokratlar ve DKO'ler polisin hedefi. Bu nedenle gün geçmiyor ki bir DKO başlansın... Bir süre önce Özgür-Der'i basan polis, dernekte bulunan insanları lağır gerekçe göstermeden gözaltına aldı. Ardından Belediye Başkanı Dr. Cahit Gürses, arabasına binerken polislerin saldırısına uğradı.

Son olarak Özgür-Der yöneticileri yine göz altına alındı. Derneğin yöneticileri Nihat ve Necdet Karagülle'nin anneleri Arife Karagülle, çocuklarının akıbetini sorunca polisin saldırısına maruz kaldı.

Kırşehir İHD Şubesi Sekreteri Ali Dönmez yaptığı basın açıklamasında "Yeni emniyet müdürünün atanmasıyla birlikte insan hakları ihlalleri yoğunlaştığını" belirtti. Dönmez, "DKO yöneticilerinin geceleri evlerinden, işyerlerinden alınmış, bu duruma müdahale eden ailelere 'Bize soramazsınız' diyerek işkence yaptığını açıkladı.

Bu olayların ardından Kırşehir İHD şubesi bir açık hava toplantısı düzenledi. Bu toplantıya katılan devrimci demokrat kitle, "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganlarıyla işkence ve gözaltıları protesto ettiler.

İnter Star'ın işçi düşmanlığı

Haber Merkezi/ Samsun'un Ladik ilçesinde kurulu, 280 işçi ve memurun çalıştığı Ladik Çimento Fabrikasında işveren işçi kıyamına hazırlanıyor. Fabrikada İnter Star Televizyonu (Rumeli Holding) tarafından 22 Mayıs'ta (650 milyara alındığı söyleniyor) satın alınan çimento fabrikasında 90'a yakın işçinin çıkarılacağı söylentileri kasıtlı olarak yayılıyor. İşçiler tedirgin, sendika ise kalını kıpırdanıyor. Rumeli Holding Ladik Çimento'nun dışında 4 çimento fabrikası daha satın aldı. Urfa, Bartın, Trabzon ve Gaziantep Çimento fabrikalarını da satın alan Rumeli Holding Gaziantep ve Trabzon Çimento'dan toplam 100 işçi aldı. Şimdi sıra Ladik Çimento'da.

Ladik patronu 7 Haziran günü önce fabrikadaki bekçileri çıkarmak istedi. Ancak fabrikanın güvenliğinden sorumlu 16 kadrolu 8 sözleşmeli bekçi yasal olarak çıkarılmıyor. Çünkü İşçileri Bakanlığı kadrosundalar. Bunun sancısını yaşayan işveren, bekçileri önce sözleşmeli hale getirmeye çalıştı. Hazırladığı bir metni zorla imzalatmaya çalışan işveren bunda başarılı olmadı. Bunu Ahmet Turan İnanç adlı personel şefine yaptırmaya çalıştı. Bekçilerin büyük tepkisini alan şef şimdi korkudan fabrika lojmanlarından gelme çıkarmıyor.

Çınse-İş Sendikası Ladik Şubesi'nde örgütü işçiler, sendikamın "destek olacağı yerde köstek olmasına" büyük öfke duyduklarını belirtiyorlar. Bir işçi şöyle diyor bu konuda: "O şimdiden işverenden alacağı paranın hesabını yapıyor!"

Devrimci-demokrat kadınlar kirli savaşı lanetledi

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ 7 Haziran günü İHD İstanbul şubesinde düzenledikleri basın toplantısında, Devrimci "Kömünist Kadınlar", "Emekçi Kadınlar Derneği (EKD)", "Yeni Kadınlar", "Parti Yolunda", "Teori ve Pratik"ten kadınlar, "Yeni Demokra-

tik Kadın Derneği'nden (YDKD)" bir grup kadın Kürdistan'daki kirli savaşı lanetledi. Harekete geçip somut eylemler konmasına vurgu yapan kadınlar, yapmış oldukları açıklamada, Kürdistan'da kirli savaşın sona ermesi için "Türkiye emekçi sınıflarının Kürt halkının

yanında yer almalarını" istediler.

Açıklamada "Egemen sınıfların bugün Kürdistan'da yürüttüğü oldukları kirli savaşı daha bir üst boyuta taşıyarak katliamlarına devam ediyorlar. PKK'nın tek yanlı ateşkes kararından sonra T.C cesaret alıp daha da pervasızlaşarak saldırılarını sürdürüyor" denildi.

Kadın Platformu üyeleri, onlarca PKK gerillasının bu saldırılarda yaşamını yitirdiğini, son günlerde gerillanın saldırısını bahane eden devletin Kürdistan'a azımsanmayacak oranda yığınak yaptığını belirterek: "her tarafı açık savaş alanına döndüren Kürdistan'da teknolojinin en gelişkin silahlarının bütün zamansızlığıyla karkusup yıkıcı bir güce dönüştüğünü, köylerin bombalanıp, evlerin yakılıp-yıkıldığını; insanların katledildiğini" ve bu kirli savaşın en çok kadınların etkilendiğine işaret ederek "Türkiye proletaryası, ve geçitli milliyetlerden emekçi halkımız bu kirli savaşın durdurulması için harekete geçmeli, Kürt halkının haklı davasında onun yanında olduğunu somut eylemleriyle ortaya koymalıdır" dediler.

"Halkımız bu kirli savaşın durdurulması için harekete geçmeli"

İstanbul Emekçiler Derneği basıldı

Haber Merkezi/ İstanbul Emekçiler Derneği 28 Mayıs'ta si-vil ve resmi polisler tarafından basıldı ve Dernek Başkanı Gülgün Nergis ile dernekte bulunan Yüksel Karatay, Murat Kaya, Türcan Erdem, Savaş, İlhan (Soyadları bilinmiyor) isimlerinde 6 kişi gözaltına alındı. Daha sonra dernekte karakol kuran polis bütün gelenleri gözaltına aldı. Aynı gün, Gülgün Ner-

gis'in evi arandı. Çok sayıda kitap ve özel eşyaları polislerce götürüldü. İ.E.D. Başkan Yardımcısı Saadet Yalçın yaptığı basın açıklamasında "Devletin DKO'ler üzerindeki baskısını protesto ederek "Emperyalizme bağımlı kapitalizm kendini yenileyerek ayakta kalma olanağı bulamadığından, baskıyla, şiddetle varlığını sürdürmeye çalışmaktadır. Yargısız infazlar, gözal-

tında kayıplar, Kürdistan'da katliamlar gündemden eksik olmamaktadır. Devlet bu haksızlıklara karşı çıkışı önlemek için terör yöntemleriyle-insanları susturmaya, pasifize etmeye çalışmaktadır. Bu baskıları protesto ediyor, bizleri yıldırma-yacağımızı tekrar hatırlatıyor; devrimci, demokrat, duyarlı kamuoyunu baskılar karşısında sessiz kalmamaya çağırıyoruz," dedi.

1954-1982
Hakkı ŞENLİ
yoldaş ölümsüzdür!

11.6.1992 günü Mit ve karanlık güçler tarafından katledildi

"Yaptığım her şeyi partim ve halkım için yaptım asla pişman değilim. Yapamadıklarım için üzgünüm." (TKP/ML 2 nolu davası duruşmasındaki savunmasından).

Bir kavga günü
Gözünü sırtırdı aponası
Umudu taşıdı tek gözünde,
Yükledi umudunu öncüye
Birlikte koşkalandı yireği
Yüreği coşkunlukta eteklerinde
Kulağı mazzer feslerindeydi.
Bir sabah vakti
Kahpe bir kızın
Bedenini yokladığında.

Zürih'den mücadele yoldaşları ve akrabaları

Murat Gül Katledildi

Haber Merkezi/5 Haziran gece 20.05'te Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi ekipleri Bayrampaşa Cezaevi'nden Şubat ayında firar eden Devrimci-Sol savaşçısı Murat Gül Ankara Sincan'da katledildi. Katliama Ankara Emniyet Müdürü Mehmet Cansever ve Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'de bizzat katılarak ölüm timlerini yönettiler. Şengül Yıldırım ve Uğur Yaşar Kılıç'ın katliyle ilgili yurtçapında yaygın protesto eylemlerinin yapıldığı bir dönemde, Ankara polisinin yeni bir katliam tezgahlaması devlet güçlerinin devrimcilere yönelik pervasızlığını aldığı boyuna da gösteriyor. Polis Murat Gül'ün cenazesini apar topar doğum yeri olan İzmir'in Hatip köyüne kaçıranca, göndürdü.

Aylık dergimiz Partizan toplandı

Haber Merkezi/ML-MZD Bilimi güncelinde yaygın yaparak emekçi halkımızın mücadelesine sık tutan dergimiz Partizan, bu sefer de tarihsel gerçekleri yazıp, bilince çıkardığı için egemenlerin saldırısına uğradı.

Dergimiz, 12. sayısının 1-4 sayfalarında yer alan "78. yılın tarihin en büyük çürümü olan Ermeni Soykırımını Kınıyoruz" başlıklı yazıda, TC devletinin ülkesiyle, milletiyle bölünmez bütünlüğünü hedef aldığı ve basın yoluyla bütünlük suçunun işlendiği gerekçesiyle toplattırıldı.

Partizan Yazı İşleri Müdürü Kemal Boztaş "Düşünce özgürlüğüne düşman olan bu ortaçağ sakinlerini, ozelde dergimize, genelde ise sosyalist basına yönelik saldırıları nedeniyle kınıyor ve ayrıca, bu sayıda olduğu gibi bundan sonraki yayın hayatımızda da, bize zorlu dayatılmaya çalışılan Kemalist Tarih anlayışını reddedeceğimizi ilan ediyoruz" diyerek toplatma kararını kınadı.

"Devrimci Çözüm" toplandı

Haber Merkezi/Devrimci Çözüm dergisinin 1. sayısı İstanbul DGM'nin 6 Haziran tarihli kararıyla toplandı. Toplatma kararı derginin 5-8, 9-10, 13-14, 16-22, 24, 26-28 ve 29. sayfalarındaki yazıların anti-terör yasasına aykırı olduğu gerekçe gösterilerek yapıldı. DGM savcılığı 32 sayfalık derginin 21 sayfasında suç unsuru buldu.

Devrimci Çözüm dergisinden yapılan açıklamada: "söz konusu karar demokrasi, hukuk, basın özgürlüğü kavramlarını dillerinden düşürmeyen hükümet yetkililerine ithaf ediyor ve DGM savcısına "suç unsuru" bulamadıkları birkaç sayfayı tekrar okumalarını öneriyoruz. Eminiz bu sayfalarda da aradıklarında "suç unsuru" na rastlayacaklardır." denildi.

Gülyuva'da işten atılma

Haber Merkezi/Gaziantep'te organize sanayi sitesinde bulunan Gülyuva sentetik Çuval Fabrikası 30 işçiyi işten attı. Yaklaşık 150 işçinin çalıştığı fabrikadan, 30 işçi işverendenin gizli Tekstil-İş'e üye oldukları ve ücretlerine zam istedikleri için işverence atıldılar. Hiçbir tazminat ödenmeden ve işverence süre verilmeden işten atıldıklarını belirten işçiler "senelikaya üye olduğumuz için işveren bizi işten attı" dediler.

KONTRGERILLA CİNAYETİNİN KARANLIK NOKTALARI AYDINLANDI İHD üyesi Can ve Kaya'nın katillerinin robot resmi yapıldı

MALATYA, Özgür Gelecek/ 21 Şubat 1993 günü kontrgerilla tarafından kaçırılıp 27 Şubat 1993 günü Tunceli'ye 10 km uzaklıktaki Dinar köprüsü altında elleri arkadan bağlı, kafalarına birer kurşun sıkılarak öldürülmüş olarak bulunan Elazığ İHD başkanı Metin Can ve Dr. Hasan Kaya'yla ilgili 12 Haziran'da Elazığ İHD'de katliama ışık tutan bir basın toplantısı yapıldı.

Basın açıklamasını yapan Elazığ barosu avukatlarından ve İHD yönetim kurulu üyesi Hamza Yılmaz; "kendisinin Metin Can'ın yakın arkadaşlığı olduğunu, Metin'in stajını kendisinin yanında yaptığını belirttikten sonra olayın gelişimini birinci derecede tanıklardan (Metin Can'ın eşi Fatma Can, yakın arkadaşı Şerafettin Özcan) öğrendiği bilgileri yola çıkarak anlattı:

"20 Şubat 1993 günü akşam saatlerinde Metin Can'ın evine bir telefon gelmiş. Arayan kişi; Elazığ-Malatya karayolu üzerinde bir trafik kazasının olduğunu, hukuki bir sorunun çıktığını ve kendisinin gelmesi gerektiğini söylemiş. Metin Can, gelececeğini belirtince, telefonda ki kişi bunun üzerine; kendilerinin PKK'lı olduklarını yalananan bir gerilla olduğunu, tedavisi edilmesi gerektiğini ve ilaç temin edilmesini için yazıhanesinde buluşmalarını istemiş. Ancak buluşma yerine gelmiyordu. Aynı kişi tekrar telefon ederek başka bir randevu veriyor ve Berber Şenol'un orada buluşup, karşıdaki kahveye giryorlar. Orada saatlerce konuşuyorlar. Çevrede Metin'i tanıyan görgü tanıkları, "onlar kahvede konuşurken dışarda sivil polis otosu durmaktaydı" diyorlar.

Kahveden çıkıp Metin'in evine

gidiyorlar. PKK'lı olduklarını iddia edenlerin ikisi de mekap ayakkabı giymiş, bombaları var, ikisi de silahlı. Evim içerisinde silahların horozları kalkık şekilde oturuyorlar. Çay içiliyor, yemek yeniyor. PKK adına gelen iki kişi Metin Can'dan yaralı gerillanın tedavisi için doktor istiyorlar. Metin, doktor Hasan Kaya'yı öneriyor. Randevulaşıp ayrılıyorlar. Metin Can'la Hasan Kaya ilaç temin etmeye çıkıyorlar. Metin Can'ın eşi Fatma Can ise bu iki kişiden şüphelenip takip ediyor. Kişiler sigorta hastanesine kadar gidiyor. Büyük olasılıkla takip edildiklerini anlıyorlar. Aniden dönüp Fatma Can'ın yüzüne sert bir şekilde bakıyorlar. Fatma Can korkup geri dönüyor. Eşi Metin'e bulardan şüphelendiğini, polis olabileceğini ve gitmemeleri gerektiğini ısrarla söylüyor. Evde Şerafettin Özcan'da bulunmaktadır. O da gitmemeleri konusunda ısrar ediyor. Ancak Kaya ve Can uyarıları dinlemeyip, 2 saat sonra dönceceklerini söyleyip gidiyorlar.

Av. Hamza Yılmaz anlatmaya devam ediyor:

"Gerilla olduklarını iddia eden bu iki kişi Metin'i ikna edebilmek için Diyarbakır İHD Başkanı Sedat Aslantaşın kendilerini gönderdiğini söylüyorlar. Ayrıca Mahsun Korkmaz Akademisinde çekildiği (fotomontaj sanılan) bir resim gösteriyorlar. Metin resimleri görünce ilna oluyor. Şerafettin Özcan durmadan şüphelenerek Diyarbakır İHD başkanı Sedat Aslantaş'ı arıyor ama Aslantaş Ankara'ya gitmişti için görülemiyor.

Saatler ilerledikçe Fatma Can'ın telaşı artıyor. Sabah'a kadar uyumuyor. Sabah tanıdıklarına telefon edip durumu bildiriyor. Daha sonra

polise bildiriyorlar. Polisler ısrarla Fatma Can'a "sen birşeyler saklıyorsun bildiklerini anlat diyorlar." Avukat Hamza Yılmaz "Evet Fatma birşeyler saklıyor, peki polisler nereden biliyor sakladığını?" diye soruyor.

Av. Hamza Yılmaz, Metin'le Hasan'ın neden PKK'nın öldürmeyeceğine ilişkin tahmini dile getiriyor:

"Birincisi, Metin özellikle PKK davası tutanaklarının davalasına bakan biri. Şimdi, PKK kendilerini savunan birini niçin öldürsün?"

"İkincisi Metin, kendisinin Kürd olması ve kardeşinin PKK saflarında olması nedeniyle PKK'ya ilgi duyan bir avukattı. Ancak ilgisi sadece avukatlık ölçülerindeydi. PKK niye öldürsün?"

Hamza Yılmaz "Metin Can ve Hasan Kaya'nın ayakkabıları SHP'nin kapısı önüne bırakılıyor. İlginçtir, bırakılan değil, bulunan polis tarafından yakalanıyor.

Fatma Can ve yakınları Emniyet yetkilileriyle görüşüyorlar, telefonlarının dinlenmesini istiyorlar. Emniyet yetkilileri tamam diyor. Beş defa telefon geliyor. Gidip emniyete tekrar soruyorlar. Emniyet "Şehirlerarası telefon görüşmelerinde taspitte bulunamıyoruz" yanlarını söylüyor.

Daha sonra Emniyet yetkilileriyle yapılan görüşmede "Fatma Can'a evine git, kocan gelecek" deniyor. İşin ilginç yanı emniyet nasıl böyle bir iddiada bulunabiliyor?"

Av. Hamza Yılmaz "Emniyetin böyle bir iddiada bulunması ya "emniyetin" PKK ile işbirliği içerisinde olduğuna -ki böyle birşey

mümkün olmaz) gösterir, ya da işin gerçek yanı emniyetin kendi inisiyatifi ile kaçırma olayını gerçekleştirdiğini gösterir." Aynı şekilde Fatma Can'ın İçişleri Bakanı ile yaptığı görüşmede, İçişleri Bakanı İsmet Sezgin Fatma Can'a sarılarak, evine gidip oturmasını ve kocasının geleceğini söyleyerek güvence verdi. İçişleri Bakan'ın böyle bir güvence vermesi aslında herşeyi açıklıyor." diyerek kuşku-larını açıkladı.

Hamza Yılmaz: "27 Şubat 1993 günü Metin Can'la Hasan Kaya'nın cesetleri Tunceli'ye 10 km uzaklıktaki Dinar köprüsü altında bulunduğu, Tunceli savcılığı delillerin kaybolması için adeta özel bir çaba gösteriyordu. Olay yeri hiçbir inceleme yapılmadan insanlarla dolup taşmıştı. Olay yerinde bulunan bir boş kovana sacıya gösterilip incelenmesi ve cesetler üzerindeki kurşun çekirdeklerinin çıkarılıp incelenmesi istenmesine rağmen hiçbir işlem yapılmamıştır. Metin Can'la Hasan Kaya'nın cesetlerinin bulunduğu bölge çamur olmasına rağmen Metin ve Hasan'ın çorapları temizdi. Bu da şunu göstermektedir. Metin ile Hasan bayıldıkları olay yerine getirilmiş, kafalarına birer kurşun sıkılarak katledilmişlerdir.

Devletin TRT'si de bu olaya ilgisiz kalarak sanki birileri tarafından kulağı çekilmişti. Çünkü trafik kazalarında dahi en geniş ayrıntısıyla haber yapan TRT bu olay karşısında sessiz kalmıştır." diyor ve katliamdan devleti suçluyor.

DKÖ'leri Hekimbaşı Çöplüğü'ndeydi

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Demokratik kitle örgütleri ve çeşitli siyasi partiler desteklerini sunmak amacıyla Hekimbaşı halkını ziyaret ettiler.

13 Haziran pazar günü, İHD İstanbul şubesi, SBP, DEP (Demokratik Parti), YDKD (Yeni Demokratik Kadın Derneği), Tüm Sağlık-Sen İnsan Hakları Komisyonu, Eğitim-Sen, Otomobil-İş ve Genel-İş yapıtları basın açıklamasında, devletin vaat ettiği yardımları yerine getirmediğini, yetkililerin birbirlerini suçlayarak çözümleri kadereyle baş başa bıraktıklarına dikkat çektiler ve çöplerin halen kaldırılmamış olmasının yeni bir faşizmi de kaçınılmaz kıldığına vurgu yaparak, yetkililerin bir an

evvel mahalleyi çöplükten arındırmasını istediler.

Çöplüğün sağlık yönünden tehlikesinin ciddi boyutlar taşıdığını söyleyen Tüm Sağlık-Sen İnsan Hakları Komisyonundan Hassan Dikçe; parazit sorunu, iç solunum rahatsızlıkları, göz, kulak, boğaz ve kadın rahatsızlıklarının Hekimbaşı'nda yaygın olduğunu 6 Mayıs'ta yapmış oldukları sağlık taramasında gözlemlediklerini belirtti. Çöplerin halen kalkmamış olmasının salgın hastalık tehlikesinin giderek yayılmasına yol açacağını söyledi. Aynı çöp sorununun İkizelli'de de yaşandığını belirten Dikçe, "tez elden önlem alınmazsa yeni bir çöp faciası İkizelli'de de yaşanabilir" dedi.

Erzincan'da 10 öğrenci gözaltında

Haber Merkezi/9 Haziran günü Erzincan Eğitim Fakültesi'nde okuyan 10 öğrenci polis tarafından gözaltına alındı. Kutbettin Sönmezler, Celal Çeçen, Ferit Kaplan, Uğur Turgay, İmran Turhan, Hanım Turhan, Mehmet Uygur, Nurgün Güneş, Ali Ekber Gürül isimli öğrenciler Erzincan Emniyet Müdürlüğünde gözaltında tutuluyorlar.

Gözaltıları protesto için öğrenci aileleri ve öğrencilerden oluşan 40 kişilik bir grup 10 Haziran günü SHP il binasında oturma eylemi başlattılar.

Eylemciler şiddetlik herhangi bir açlık grevi kararının olmadığını ama gözaltındaki öğrencilerle birleşecekleri taktikçe açlık grevine

başlayacaklarını açıkladılar. Devrimci-Demokrat öğrenciler yönelik operasyonlar için öğrenciler "final döneminde polisin arkadaşlarımızı gözaltına alması boşuna değil. Polisle işbirliği içinde olan idare bizim okumamızı istemiyor." diyorlar.

Polisin evlerine baskın düzenlenmesini kınayan öğrenciler "Bu neden yapıyor?" diye sormaktan kendilerini alanıyorlar.

Erzincan SHP il binasının etrafının polisler tarafından sarıldığına, bu yüzden binadan içeri giremediklerini belirten Yeni Demokrat Gençlik "en bir öğrenci, polisin öğrencilere yönelik gözaltı operasyonunun devam ettiğini söyledi.

BURSA'DA DERİ İŞÇİLERİNİN EYLEMLERİ SÜRÜYOR Soğanlıköy'de azgın sömürüye karşı direniş...

Bursa soğanlıköy'de kurulu deri fabrikalarında çalışan işçilerin 3 Mayıs'ta başladığı direnişler sürüyor. 70 yıllık bir geçmişi bulunan ve yaklaşık 2 bin işçinin çalıştığı Soğanlıköy tabakhanelerinde, deri emekçilerinin başladığı sendikal çalışmalar, işverenler tarafından engelleniyor. Bu engellemeler direnişlerle yanıtlanıyor.

Bursa'da DİSK Deri-İş'in açılmasıyla birlikte başlayan eylemler etkili oldu. Uzun süredir örgütlenmenin kanallarını zorlayan işçiler, Deri-İş'in bu aşamayı fırsat bilerek süreci hızlandırdılar. Mayıs başından itibaren Sendikada toplanıp zorlukları tartıştılar, mücadeleye nasıl ve ne biçimde başlayacaklarına karar verdiler.

Sürekli işçi kıyımı ile karşılaşan Soğanlıköy işçileri bu konu üzerinde yoğunlaştı ve karar aldı. Bu karar şöyleydi: "Bir işçi atıldığı zaman ertesi gün yine fabrikasına gelecek ve işe başlayacak. Eğer patron ona iş vermezse, diğer işçiler ona destek amacıyla iş bırakacak."

Bu karar ilk kez 4 Mayıs'ta işten atılan Özyükselen Fabrikası işçisi için uygulandı. İşçi işe alınmazca eylemler başladı. Kararlaştırıldığı gibi diğer işçiler iş bıraktı. İşveren eyleme başlayan 7 işçiyi de atacağı söyledi.

Özyükselen'de başlayan kıvılcım, o günden sonra bütün Soğanlıköy'ü sardı. İşçiler fabrikalardan çıkıp akın akın Özyükselen önüne geldiler. Bazı yerlerde koran gösteriler oldu. Devlette kendi kuvvetlerini gönderdi. Çok sayıda polis işçilere müdahale etti ve işçileri dağıttı. "Başlangıç için bu kadarla yetinen direnişçiler, eylemin ses getirdiğini düşünüp aksama doğru işverenlere döndüler. Burada atılan işçiyi geri almamayı başaramamaları bir olumsuzluk olarak nitelendirildi.

Ertesi gün yine eylem yerine gel-

Soğanlıköy'de bir işçi atılınca diğerleri derhal eyleme geçiyor.

diler. Patron, direnişin sürmesi üzerine işçilerle anlaşma yapmayı kabul etti. Anlaşmaya göre "Atılan bir işçi işe alınmayacak, diğer 7 işçi ise geri alınacak, olay unutulacak. Bu eylemden dolayı hiç kimse suçlanmayacak, baskı yapılmayacak."

KOYUNDAN POST PATRONDAN DOST OLMAZ...

Ama bunun tam tersi oldu. Ertesi gün patron işyeri temsilcisini fabrikaya almadı. Gerekeceği şuydu: "Sen bu işçileri sen kaşırtıyorsun." Patronun tutumu diğer işçiler tarafından tepkiyle karşılandı. Yeni bir karar aldılar: "Atılan işçi zorla çalışacak. Eğer yine baskı yapıp alınmazsa, fabrikanın önünde oturacak, kesinlikle çıkış almayacak. Diğer işçiler de iş yavaşlatacak."

O gün bu olaydan diğer patronlar paniklendiler. Ve 4 işçiyi attılar. Derin-San ve Gün-Den de gerçekleşen bu kıyımın sonucu atılanlar fabrika önünde oturma eylemine başladılar. İçerideki de iş yavaşlattı. Bu fabrikalara DİSK Deri-İş şube temsilcileri ve diğer işçiler ziyarette geldi. Birlikten güç alan işçiler ve sendikacılar tabakhane sokaklarında sloganlarla yürüdüler.

Tuzla'da, Çorlu'da esen mücadeleye rüzgarlar, şimdi Bursa Soğanlıköy'de sürüyor. Diğer işçiler akşam iş çıkışında tabakhanelerden başlayıp mahalle arasına, oradan da dolmuş duraklarına yürüyor. Yürüyüşten sonra doğru sendikaların yoluna tutuyorlar.

Bu eylemlerin, Bursa'nın işçi potansiyelinin dinginleşmesini önüne geçireceğine inanılıyor. Bir işçi "Bu havayı diğer iş kollarındaki işçiler de koklayacak.

Artık Bursa'daki mücadelenin ve örgütlenmenin seyri değişecektir" diyor.

DAYANIŞMA GECESİ

Eylemlere devam eden işçiler, Mayıs sonunda bir gece düzenledi. Bu gecede yapılan konuşmalarda Deri işkolunun ağır ve ilkel çalışma koşullarından söz edildi. Direnişçi işçiler bu gecede moral ve güç bulup "sonuna kadar savaşılmaya" kararlı olduklarını anlattılar.

Geceye gelen kadın işçiler de söz aldı. Bir kadın işçi kadınların uğradığı haksızlıkları ve çifte sömürüyü anlattıktan sonra, patronun kendisine yaklaşımından söz etti. Patron O'na "Ben bir bayanı fabrika önünde otururken görünce utarıyorum" demiş. (Direnişte) işçi kız buna karşılık gecede bulunan arkadaşlarına şöyle dedi: "Bense bundan gurur duyuyorum." İşçi kadının konuşması "Üreten biziz, yöneten biz olacağız". "Sendika hakkımız söke söke alırız" sloganlarıyla desteklendi.

Sanatçıların katıldığı dayanışma gecesinde, türküler direniş ruhunu perçinledi. Tiyatro topluluğunun oyunu renklilik kattı. Bölgedeki DKO'lar ve dergilerin mesajları ile dayanışma ağırlı güçlendi. Partizan, Emegün Bayrağı, Özgür Der ve JHD'nin mesajları ile işçiler yalnız olmadıklarını hatırladılar.

Türkülerin ardından okunan şiirlerle heyecanlanan, coşkulanan deri emekçileri en çok Nazım Hikmet'in "Kadınlarımız" şiirine alkış tutular. Bu coşku bir kadın işçinin yazdığı "Dersim" adlı şiirin okunmasıyla üst boyuta vardı. Ve düdüğe coşkuyu evlerine taşıdılar. Ertesi sabah fabrikalarına, heyecan ve mücadele gücü yüklenmiş olarak döndüler.

Ali Gülmez ve Süleyman Şahin yine özgür!

Haber Merkezi/ Bayrampaşa Cezaevi firarisi devrimci tutsaklar Ali Gülmez ve Süleyman Şahin T.C.'nin yeni ek belgeler olarak iddia ettiği düzmece dosya yüzünden 10 Haziran'da Selanik İstinaf Mahkemesi'nde yeniden yargılandılar. Mahkeme öncesi Yunanistan'da devrimci firariler için olumlu bir kamuoyu desteği oluştu, PASOK milletvekilleri Şahin ve Gülmez için aktif destek verdiler.

Şahin ve Gülmez'in avukatları da mahkeme öncesi Selanik'te düzenledikleri bir basın toplantısında T.C.'nin gönderdiği belgelerin düzmece olduğunu, milletvekillerinin sadece siyasi düşüncelerinden dolayı arandıklarını, eğer iade karar çıkarsa Şahin ve Gülmez'e işkence yapılacağını ve ölümlü cezasına çarptırılacaklarını ifade ettiler.

Selanik İstinaf Mahkemesi 10 Haziran'da 17 Mayıs'taki benzer bir biçimde Şahin ve Gülmez'in tahliyesine karar verdi ve T.C.'nin iade talebini reddetti.

Ahmet H. Akkaya halen tutsak

Haber Merkezi/ Özgür Gündem gazetesi Haber Merkezi Müdürü Ahmet H. Akkaya, Toplumsal Dayanışma dergisinin 2 Nisan 1993 tarihli 5. sayısında, PKK ateşkesiyle ilgili düşüncelerinin yer aldığı yazısından itibaren 26 Mayıs 1993 günü İstanbul DGM tarafından tutuklanmıştır.

Bu tutuklamanın, PKK'nın Bingöl eylemleriyle, ilan ettiği tek taraflı ateşkese son verdiği dönemde olması, Ahmet H. Akkaya'nın da belirttiği gibi hukuki değil, siyasi bir karar görüntüsü yaratmaktadır. Aradan yaklaşık bir aylık zaman geçmesine rağmen Akkaya'nın hala mahkemeye çıkarılmayıp ve belirlenmiş bir mahkeme tarihinin olmayışı, bu siyasi kararın ve tavırını sürdürüldüğünü gösteriyor.

Ahmet H. Akkaya'nın tutsaklığı sürüyor. Yargılanma için herhangi bir duruma tarihi de belirlenmiş değil. Geçtiğimiz günlerde doğum gününü cezaevinde kutlayan Ahmet Akkaya'nın tutuklanmasını diğer sosyalist basın ve gazetemiz Özgür Gelecek Özgür Gündem gazetesine gönderdikleri dayanışma mesajları ile birlikte kınadılar.

OKURLARIMIZA

Gazetemizin savaşan kadınlar adlı bölümünde hem uluslararası hem de ülkemiz özgüldü savaşarak yaşamını yitiren komünist, devrimci demokrat, yurtsever ve anti-faşist kadınların yaşamını anlamak, onları tanıtmak istiyoruz. Bu nedenle bizlere bu nitelikteki kadınlardan tanıtılmaları hakkında bilgi, belge ve resim yollamanızı talep ediyoruz. Ayrıca kişisel görüşmede bulunabileceğiniz bölümlerimize başvurabilirsiniz.

İlk olarak aklımıza gelen; Meral Yakar, Yıldız Çiçek, Yeter Koç, Perihan Çelikk, Nur Güzel Yaşar, Kamile Öztürk, Selma Aybal, Cemile Sevgül, Emine Akyüz, Gülşeren Ağadül, Yıldız Ayar, Bahar Yıldız, Sabahat Karataş, Didar Şensoy Seher Şahin, Gülay Ayıncı ve Gürcan Erani isimli savaşan kadınlarla ilgili bilgileri yollayabilirsiniz.

DEP Genel Kurulu

Haber Merkezi/ Demokrasi Partisi 27 Haziran'da ilk kongresini yapıyor. Parti 31 ilde örgütlü parti 18 ilde kongre gerçekleştirecek. Demokrasi Partisi yöneticileri, 12 ilde daha örgütlenme çalışmalarının sürdürülmesi konusunda görüş birliğine vardıklarını belirttiler.

Konre hazırlıkları devam ederken, DEP Genel Başkan yardımcısı Ahmet Karadağ bir çağrı yaptı. Çağrıda şu görüşlere yer veriliyor: "Devletin köy boşalttıktan, bombalamalardan, şiddet politikalarından ve geçerek sorunları siyasal diyalog yoluyla(!) çözmeye yönelmesi gerekmektedir. Karataş,

"Özgürlük, demokrasi yanlısı halk kesimleri üzerindeki baskıların giderek arttığı bu dönemde, yargısız infazların, işkence ve baskıların son bulması için tüm demokrasi güçlerini ortak mücadeleye" çağırıyor.

Kepez Elektrik'te özelleştirme ve işçi kıyımı

Haber Merkezi/ Çukurova Elektrik A.Ş.'nin hisselerini sattığı Kepez Elektrik bugüne dek işverenlerden 127 işçi atarak tazminatlarını ödemedi. Tes-İş sendikası Adana 2 nolu şubesinde örgütlü olan işçilerin istenilen çıkarılmalarıyla amaçlanan sendikalaştırma işverinin toplu sözleşme görüşmelerini baltalamaya çalışmalarının ürünü. Tes-İş 2 nolu şube yaptığı açıklamada, bu işin sonuna kadar takipçisi olacaklarını, gerekirse bu durumun değiştirilmesi için üretimin gelen güçlerini kullanacaklarını belirttiler.

Siyanürlü altın ve Aktüel dergisi

Haber Merkezi/Bergama ve Havran'da siyanür kullanarak altın çıkarılmasına tepkiler sürüyor. Bu arada, siyanürlü altının tehlikeli olmadığı yolunda haber yapan Aktüel Dergisi büyük tepkiyle karşılandı. Aktüel, geçtiğimiz günlerde "Bir avuç altın koparılan fiirtina" başlıklı bir haber yapmış ve bu haberde siyanürlü altın aramanın hiç bir tehlike içermeyeceğini belirtmişti.

Çevreci grupların yaptığı protestoları da ciddiye almayan dergi, bu grupların düzenlediği protestolara da "Çevre terörü" olarak nitelendirmişti. Sözde uzmanlara "Siyanürlü altın aramanın dünyanın başka ülkelerinde de gerçekleştiğini

ve hiçbir tehlikenin bulunmadığını" söyleyen burjuvazinin sözcüsü Aktüel'e karşılık, Bergama Belediye Başkanı Şefa Taşkın şöyle diyor: "Bergama'da altın arayan şirketlerin ruhsatlarının derhal iptal edilmeli!" Taşkın, altın çıkarılma kullandığı siyanürlü suyun, yeraltı sularına karışmasının insan sağlığı için korkunç tehlike oluşturduğunu ve kitle ölümleri ile karşılaşılabileceğini vurguladı.

Bergama'da 2,5 ton cevher işleneceğini bunun için toplam 3 bin 720 ton siyanür kullanılacağı bildiren Taşkın, Bergama'da toprak yapısı gereğince işlem sırasında arta kalan siyanürün yer altı sularına

karşacağını söyledi.

Belediye Başkanı, siyanürlü elde edilen altın çevreye vereceği zararlar üzerinde ısrarla demec veriyor ve Aktüel'i yalanlıyor: "Bir avuç altın için gazetimin değayı katlediyorlar. Arıtma tesisi yapmadan zehirli atıkların açık havada bırakılmasının cinayet olacağı açıktır. Uzmanlar arıtma tesisinin bile tehlikeyi ortadan kaldırmayacağını söylüyorlar. Durum böyle iken halkı böyle bir tehlike ile beraber yaşamaya zorlamak insanca davranış olamaz. Bu maddenin ruhsatları derhal iptal edilmeli ya da bölgede referandum yapılmalıdır."

Korucu olmayan ölüm ya da sürgün

Haber Merkezi/Ağrı, Şırnak ve Mardin'in köylerinde korucu baskısı köylülere göç etmeye zorluyor. Korucu olmayanlar tehdit ediliyor, gözaltına alınıyor,dövülüyor.

Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesine bağlı Hariz köyünde, korucular tarafından 8 Haziran'da baskın yapıldı. Köylüleri ölümlü tehdit eden Komucubaşı Baho Ağ "Hepimiz koru-

cu olacağız, yoksa sizi burada kurşuna dizip PKK vurdu" deriz diyerek koruculuğa zorladı. Köylüler başlarına bir şey geldiği takdirde korucuların sorumlu tutulmasını istedi.

Şırnak'ın İdil ilçesine bağlı Xeraberepin, hecikkesan ve Kefor köyü korucuları da köylere baskı yapmaya başladılar. Bu baskılar

sonucunda köylüler göç etmeye başladılar.

İdil'e bağlı Fıfıl, Hedil, ve Xemdok köylerine jandarma ve korucu sık sık baskın düzenliyor.

Mardin Ömerli ilçesi ne bağlı Xerbemamite köyünde korucular iki evi ateşe verdi. Askor ve korucular köylülere köyü terketmeleri için iki günlük süre verdiler.

Divriği "Gagat" grevine halk desteği

SİVAS, Özgür Gelecek/ Gagat, Sivas-Divriği-Dumludağ'da kurulu bulunan bir maden işletme şirketi kuruluşudur. Divriği halkından işçiler burada sezonluk çalıştırılıp kışın işten atılırlar.

İnsanlık dışı ağır çalışma koşullarında günde 14-15 saat, her türlü iş güvenliği ve sosyal güvencesiz, yoksun olmak çalışanlar Gagat işçileri, sürekli patron baskısına ve toplu işten atılmaları maruz kalmışlardır. Daha önce Partizan dergisinin

de de çıktığı gibi 200'e yakın işçi işten atılmıştı.

İste atılmaları ve her türlü keyfi uygulamaların geçmişten günümüze adeta gelenekleştiği Gagat fabrikasından işçilerin atılmalarıyla, onlarla beraber tüm ailesinin de açlık, ve sefaletle itilmektedir. İlkel ve ağır çalışma koşullarına, her türlü baskı ve haksızlıkları tahammülü kalmayan Gagat işçileri, haklarını kazanmalarının yolunun birleşmekten ve birlikte mücadele et-

mekten geçtiğinin bilincine vardılar. İste bu bilinçle ve perspektifle kendi aralarında örgütlenerek 13 Haziran 1993'te greve başladılar. Sendikal faaliyet yürütülmesi durumunda işten atılmaları baskı altında tutulan Gagat işçileri, oluşturdukları bu birlikleriyle sendikalaşmayı da başaracaklardır. Divriği halkının da desteğiyle devam eden bu grev Divriği-Gagat işçilerinin ve Divriği halkının kazanımlarıyla sonuçlanacaktır.

Hizbullahçılardan öğretmene saldırı

KAYRESİ, Özgür Gelecek/ Maraş'ta toplanan 100-150 kişilik bir grup Hizbullahçı bölge bölge dolaşarak gövde gösterisi yapıyorlar. Ara sıra Kayseri'nin Pınarbaşı ilçesine de gelen grup ibadetini yapıp gövde gösterisini de yaptıktan sonra çekip gidiyorlar.

6 Haziran'da Pınarbaşı ilçesine gelen grubun ellerindeki sopalarla yaptıkları gövde gösterisi sırasında bir DYP'li öğretmenin, "Ülan Atatürk düşmanları ibadetinizi yaptınız, çekin gidin" demesi üzerine hepsi ellerindeki sopalarla öğretmene saldırdılar.

Öğretmen bir çok yerinden yaralandı. Bunun üzerine öğretmen de kendisini korumak için, cebinden çıkardığı bıçakla bir kişiyi yaraladı. Bu olay esnasında polis her zaman nöbetçi gibi seyirci kaldı. Olay Pınarbaşı halkının büyük tepkilerine yol açtı.

Tarım-Sen Tokat şubesi açıldı

TOKAT, Özgür Gelecek/ Mayıs ayının son günlerinde Tokat'ta Tarım-Sen'in açılışı yapıldı.

Sendika binasında yapılan açılışta davetlilere ve basına yönelik bir konuşma yapan Tarım-Sen Tokat şube başkanı Mustafa Kılıç "Ülkemizin genelinde 12 Eylül sonrasında geçirdi demoklelerde örgütlenen kamu çalışanları 12 Eylül'ün gasp ettiği her türlü haklarını -Hak verilmez alınır- ilkesinden hareketle gasp edilen haklarını elde edilmesini mücadelesine soyundular. Bu mücadelede de bugüne değin kamu çalışanları ile birlikte fiili sendikacılık anlayışına uygun bir şekilde meşruluk zemininde yasalık sürecini bağtın artık tartışılmayacak şekilde gerçekleştirdiler" diyerek bu örgütlenme anlayışı ile mücadelelerine devam edeceklerini belirttiler.

Turbo Filtre işçileri ölüm sınırında

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Mersin Kazan'da bulunan Turbo Filtre Fabrikası'nda çalışan 200 işçinin işten atılmasını protesto amacıyla 12 Mayıs günü başlatılan açlık grevi 34. gününe girdi. Stok fazlası gerekçe gösterilerek işveren tarafından işten atılan işçilerden 85'i domuzsütlü, 4 işçide süresiz olarak açlık grevini sürdürüyor.

Turbo Filtre işçileri adına açıklama yapan İsmail Zat: sürdürdükleri bir aylık direnişle sınıf mücadelesini verdiklerini belirterek: "Taseron firmalar aracılığıyla çalıştırılmak istiyoruz. Ekonomik ve sosyal taleplerimiz yerine getirilinceye kadar eylemimize devam edeceğiz. Ölmemiz gerekiyorsa ölmeye hazırız." dedi.

Çadırda açlık grevini sürdüren işçilere destek amacıyla sendikalar demokratik kitle örgütleri ziyaret ederek yanlarında bulduklarını belirtiyorlar. YDG, Partizan dergileri ile "Özgür Gelecek gazetesi okurları da destek ziyaretinde bulundu işçiler." sendika başkanının ilk gün verdiği sözleri yerine getirmesini istiyoruz" dediler.

Aydınlık gazetesine gerici saldırılar devam ediyor

Aydınlık Gazetesi Hint asıllı İngiliz yazar Salman Ruşdi'nin Humeyni'nin feryatıyla bir anda dünya çapında üne kavuşup aynı zamanda İslami bir aforaza uğrayan Şeytan Ayetleri kitabını 26 Mayıs'dan itibaren yayınlamaya başladı. Kitap daha önceden Bakanlar Kurulu kararıyla yasaklanmış ve gazetesinin başyazarı Aziz Nesin'in bu kitap üzerine yoğun tehditleri vardı.

BASKILAR

Şeytan Ayetleri daha yayınlanmadan "Aydınlık Gazetesine dini ve resmi çevrelerin engellemeleri başlamıştır bile. İstanbul Valiliği yazı dizisinin tanıtım afişlerinin asılmasına kitabın Bakanlık kurulları yasaklandığını öne sürerek izin vermezken, Birleşik-Basın-Dağıtım 25 Mayıs'da bayilere yönelik ölüm tehditlerini öne sürerek Diyarbakır, Van, Muş, Batman, Mardin, Urfa, Bingöl ve Siirt illerinde "Aydınlık" dağıtmaya çağını açıktıyordu. Şeytan Ayetleri'nden bölümler yayınlamaya başladıktan sonra baskıları dozunda artıyordu. Kitaptan bölümlerin yer aldığı bütün "Aydınlık" sayıları İstanbul'da Mahkeme kararıyla toplanıyordu. 29 ve 30 Mayıs'da İzmir "Aydınlık" bürosuna 2 saldırı oluyordu. İki "Aydınlık" İzmir Bürosunun açılışında gerçekleşiyor, ikincisinde ise büronun camları 40 kişilik bir grubun saldırısı sonucu kırılıyordu. 30 Mayıs'da Kürdistan dışında da gazetesinin dağıtımını engelleniyor, Kayseri Malatya, Kırşehir, Erzurum, Tokat, Bursa, İstanbul'un kimi semtleri, Erzurum ve Niğde'de okurlarına ulaşamıyordu. İP Çevresinin yan kuruluşu olan Kaynak Yayınevi'nin Çağaloğlu'ndaki binası bir grup dinci-fanatik tarafından 28 Mayıs'ta basılıyor ve demir çubuklu sopalı saldırıya uğruyor. Yayınevi çalışanları İSMET ÖGÜTÜÇÜ'yu ağır yaralayıp, Turan Dursun'un kitabı ve diğer malzemelerini tahrip edip

Dinsel gericiler "Şeytan Ayetleri"nin yayınlanmasına kitabı hiç okumalarına rağmen çok kızdılar.

gidiyorlardı. 31 Mayıs'ta ise Kayseri'de park halinde duran Birleşik-Basın-Dağıtım minibüsü gece geç saatlerde yakıldı. 1 Haziran'da "Aydınlık" Diyarbakır bürosu gece yarısı kapı altından benzin dökülüp yakıldı. Yangın sonucu büro arşivi yanıyor ve iki daktilo ve büro malzemeleri kullanılmaz hale geliyordu. Aynı gün Uskudar Başbayılığının camları sopalı kişilerce kırılıyordu. İlerleyen günlerde İstanbul'da Küçükköy, Beşiktaş, Sarıyer, Zeynepkamil, Küçükvali, Uskudar, Maltepe, Cevizli ve Sultanbeyli'de kimi bayiler saldırıya uğrarken kimilerine ise hiç gazete ulaşamıyordu. Adana ve Gebze'de de başbayiler saldırıya uğruyordu. 5 Haziran'da "Aydınlık" Gazetesini protesto etmek amacıyla gösteri yapmak üzere Elazığ, Erzurum, Konya ve Malatya'dan toplam 6 otobüsle yola çıkan Acemzede Tarihî ayetleri Ankara'nın Gelibolu ilçesine 8 km kala polis tarafından durduruluyordu.

Refah Partisi'nden Şevket Kazan: "bir takım illerde bazı resmi görevliler, RP teşkilatlarına gelecek 'maneviyata saldırıya neden ta-

kipsiz kalyorsunuz?" diyerek partilileri sokağa dökmek istemiştir" diyordu.

YAPAY BİR LAİK ANTI-LAİK ÇATIŞMASI MI?

"Aydınlık gazetesi Şeytan Ayetleri'nin yayınlanma gerekçesini ilk başta "okurları aydınlatmak, kitap hakkında bilgilemelerini sağlamak ve sağlıklı bir zeminde değerlendirilmesinin yolunu açmak olarak" belirtse de, Şeytan Ayetleri'nin yayınlandığı günlerde gazete gitgide laik, anti-laik muharebesinin bir tarafı olarak "adeta savaş bilançosu derliyordu. Dincilerin saldırıları ve buna karşı kamuoyunun etkisi ve "Aydınlık"la dayanışması üzerine yazılar "Aydınlık"ın sayfalarını ve köşe yazarlarının sütunlarını dolduruyordu. "Aydınlık" işi çok ciddiye alıyordu. 30 Mayıs tarihli okurlara çağrı metninde "yüzyıllık demokrasi ve özgürlük mücadelesinin kritik bir noktasında bulunuyoruz. Gün, laik ve demokratik güçlerin sesini yükseltmeceği gündür", denerek herkes "Aydınlık"la dayanışmaya çağırılıyordu.

Ortada bir abartı olduğu kesindi. Özgür Gündem'deki 3 Haziran tarihli yazısında Ragıp Zarakolu "Aydınlık"ı "yapay bir laik, anti-laik çatışmasını gündemin başına oturtarak bütün toplumsal sorunları (Sınıfsal ya da Ulusal Sorun bağlamında) geri plana" itmekle suçluyor ve Aziz Nesin'in biraz sansasyonu sevdiğinden dem vuruyordu. "Aydınlık"ta çıkan bir yazısında Can Yücel'de Aziz Nesin'in olanca kozunu Şeytan Ayetlerini yitirmesini abartılı buluyordu. Ama "Aydınlık" yazarları hiç de öyle düşünmüyordu. Hasan Yalçın'a göre kitabın yayını Kürt ve Türk emekçilerinin çıkarlarını bir noktada

birleştirip devletin ve gericiğin karşısına oturmuştu. Hele Aziz Nesin kendi sütununda "şimdi kitabı yayınlamanın sırası mıydı" diyenlere korkak, stnepe, ikiyüzlü olmakla suçluyordu.

NESİN'İN BAS DÜSMANI DİNSEL BAĞNAZLIK

Türkiye'de ki temel sınıfların varlığını kabul etmeyen, gençliğinde Kemalist devletten çok çekmesine rağmen 70'lerden sonra Kemalist kesilen, T.Cne ve temel laik(!) değerlerine sahip çıkan Aziz Nesin için "T.C devleti gerici dincilerin işgali altındaydı ve birşeyler yapılmazsa bu işgal devletin zaptedilmesine dönişecekti." O eğitim birliğinin bozulmasına, İmam-Hatiplilerin devlet yönetiminin çarklarında söz sahibi olmasına takmıştı. 28 Mayıs tarihli başyazısında Cumhurbaşkanı ve Başbakan'a bir açık mektup yazarak onları yanlış yolda oldukları için "yurtumuzun gündem güne kötüye gittiğini, gelecek için hiçbir umut işareti görülmediğini" söylüyordu. Aziz Nesin'in bu düşüncesini dinsel gericilikti. O karanlıklar aydınlatmaya adanmış bir fener gibi hissediyordu kendini.

Aziz Nesin ve İşçi Partisi çevresi elele verince "Aydınlık" okurlarının yaz aylarında döne döne okuduğu dinsel bağnazlık oluyor. "Dinsel Bağnazlığı devlette olan organik bağından kopuk algılamak, temel devlet aygıtının yaratıldığı faşizmin, şiddetini göremeyen okurların bilinçlenmesi" "sayılıyordu onlar için.

"Aydınlık" gazetesinin Reformist ve Kemalist düzlemde sürüp giden dinsel bağnazlıkla hesaplaşma heveslerine devrimci çevreler sınıfsal gündemin içinde ve ihtiyatlı bakıyorlar.

Kemalist Laikler Uğur Mumcu'nun ölümünden sonraki dayanışmalarını "Aydınlık" için pek gösteremediler.

Partizan okurları Mücadele gazetesini yalanlıyor

TOKAT, Özgür Gelecek/ 24 Mayıs'ta Tokat'ta gerçekleşen Grup Yorum'un konserini Yeni Demokrat Güçler DK çevresi olarak adlandırılan gruba karşı alınan siyasi tavırdan dolayı katılmadılar. Gerçek dışı haberler yazmayı ve diğer grupları karalamayı alışkanlık haline getiren "Mücadele" gazetesi 48. sayısında Yeni Demokrat Güçler'in bu tutumuna ilişkin bir yorum yazısı yayınladı. "Büyük lokma ye büyük laf" etme başlığını taşıyan yazıda Yeni Demokrat Güçler'in aldığı tavra ilişkin doğru olmayan görüşler yer aldı.

"Mücadele" gazetesine göre "Partizanlar önce halka konsere gitmemeleri yönünde tehditte bulunmuş, daha sonra da konser başladığında kalabalığı görünce gitmişler ve özur dilemişler. Pismanız demişler. Özeleştirir vermişler..." "Mücadele", bu yazıda gördüğü kişilerin isimlerini "Kendilerinde saklı" olduğunu söylüyor.

Olayın gerçek yönü oldukça farklı. Partizan okurlarının "Türkiye genelinde DK çevresi denilen gruba

karşı tavır aldığı doğru. Bu tavırdan hareketle Grup Yorum'un konserine gitmemeye karar aldıkları da doğru. Fakat Mücadele gazetesinin dediği gibi ev ev dolaşıp "gitmeyin" demeleri doğru değil. Özgür Gelecek'in Tokat'ta gördüğü Partizan okurlarının anlattıkları Mücadele gazetesini yalanlıyor. Okurlar, derginin yazdığından tam aksine geri insanlara özellikle gitmelerini söylemişler. Konser günü geldiğinde Partizan okurları Partizan muhabirinin çağrısına uyarak konsere gitmişlerdir. Sadece bir kaç okur konsere bireysel olarak gittiğini anlatıyorlar.

"Mücadele"nin, Partizan okurları için "pismanız" diyerek özur dilemeleri şeklinde yazmasını şiddetle eleştiriyorlar. Konsere bireysel olarak gidenlerin ise Mücadele okurlarına şöyle dediğini anlatıyorlar: "Partizanın tavrı doğrudur. Ancak ben konsere bireysel olarak geliyorum"

Biz Mücadele'den adı kendilerinde saklı okurların listesini ısrarla istedik. Ancak bize "Bizde liste yok, Sivas bürosu yazdı gidin onlardan

isteyin" diye yanıt verdiler. Sivas bürosunu aradığımızda ise "Biz yalan mı yazıyoruz? İsimleri size niye verelim? İsimler bizde saklı kalır" diyorlar. Özgür Gelecek Tokat muhabiri konuyu aydınlatmak amacıyla Partizan okurlarıyla görüşti. A.E. ve Ö.O. adlı okurların ikisi de konsere gitmiş. A.E. "Ben Partizan okuru olarak değil sıradan bir insan olarak gittim" diyor. Ancak kendisine Tertip Komitesi'nden veya Mücadele okurlarından herhangi birini soru sordumğünü söylüyor. A.E Tokat'ta Yeni Demokrat Güçler'in Grup Yorum'un konserine karşı aldığı tavırın doğru olduğunu yapılıması gerektiğini söylüyor. "Çünkü" diyor "DK çevresi devrimcilere karşı şiddet uyguluyor." A.E., Devrimciler arasındaki sorunların eleştiri-özeleştirir mantığı ile çözülmesi gerektiğini söylüyor.

Konsere gidenlerden Ö.O. de aynı şeyleri söylüyor: "Ben konsere yalnız bireysel olarak gittim. Partizan grubu adına gitmem mümkün değil, çünkü ben sadece bir okurum. "Ö.O." ye de konser esnasında kim-

se soru sordumğünü. Konserden önce Mücadele okurlarıyla konuşmuş fakat "özeleştirir veya eleştirir" gibi herhangi birşeyin söz konusu olmadığını söylüyor. Ö.O. şöyle devam ediyor: "Ben Mücadele'de yazdığı gibi kalabalığı görünce değil, bireysel olarak önceden gittim. Devrimci-demokrat bir gece olarak değerlendirip gittim. Gecece siyasi misyonumu ortaya koymadım. Halktan bir insan olarak konseri izledim." Partizan okuru Devrimci Sol içindeki son gelişmeleri otumtu bulmadığını ve devrimciler arasında şiddet uygulanmasına karşı çıktığını da ekliyor.

Bu iki röportajın dışında elimizde iki röportaj daha var. Aynı içerikli olduğu için bu röportajları kullanmaya gerek görmedik. Bu da gösteriyor ki, Mücadele gazetesi gerçekleri yansıtmaktan uzaktır. Devrimcileri karalamak istediği açıkça ortadadır. Bu tür davranışları alışkanlık haline getiren Mücadele gazetesini gerçekleri yansıtmaya ve halka karşı dürüst olmaya çağırıyoruz.

Bürokratism hastalığı sınıflı toplumda burjuva üretim ilişkilerinin ve yaşam tarzının bir ürünü ve şekillenişidir. İnsanın çok yönlü gelişimini engelleyen, sorumluluk bilincini sınırlayan, güdük bir kişiliğin ortaya çıkmasına neden olan egemen ideolojinin ürünüdür. Özden çok biçimi öne çıkaran kaba mekanik bir yaşam tarzının insan ve insan ilişkileri üzerindeki yansımalarıdır. Kapitalist sistemde bu yaşam tarzı egemen durumdur. Tüm kurum ve kuruluşları buna göre şekillenmiştir. Bu bürokratik mekanizma üretici değil, tüketicidir. Bu anlamda da asalaklıdır.

Hiyerarşik yapının ve işbölümünün olduğu her yerde bürokratism nesnel koşulu da var demektir. Bürokratism, işlerin yürütülmesinde uzun uzadıya bir takım dolayık işlemlere başvurulmasıyla oluşur. Burjuvazinin üretim anarşisi, asalaklığı, kitleleri aşağılaması vb. nedenlerle yönetim erkî kitlelerden kopuktur, kitlelere güvensizdir. Bu güvensizlik nedeniyle de, birbirleriyle burjuva çıkar ilişkilerinde nispeten az olan denetim, habâla ilişkilerde çok sıkı şekilde sürdürülmek istenir. Her geçen sürede yeni yeni denetim mekanizmaları geliştirilir. Yapı giderek büyür, hantallaşır ve bürokratism, kırtasiyecilik alabildiğine çoğalır.

"Git şunu yap", "yapıp yapmadığını kontrol et", "yapılıp yapılmadığını kontrol edip etmediğini kontrol et" vb. şeklinde güvensizlik ya da "bugün git yarın gel", "yan masaya götür, alt kata götür, hayır üst kata götür..." dolambaçlı, zaman ve enerji tüketici bu iş yapmayı ortam burjuvaziye aittir. Öyleki, halk içinde "Allah kimsesi dev-

manlaşmanın varlığı Komünist Parti içindeki bürokratism nesnel zeminini oluşturur. Ancak, hastalığın oluşması ve bünyeye nüksmesi için nesnel zeminin varlığı tek başına yeterli değildir. Buna uygun bir ilişki ağı ve işleyiş de gereklidir. O nedenle Komünist Parti'nin demokratik-merkezîyetçi işlerliği bu nesnel zemini nispeten zayıflatan bir rol oynamaktadır. Doğru bir işlerlik, karşılıklı denetim olgusu saflarda bürokratismi doğuşunun panzehiridir. Bu konudaki bir gevşeklik mücadele açısından Komünist Partisi'ni içten içe kemiren, güvensizlik yayan bir noktaya götürür. "Yap" demeden yapılmayan işler, ya da B denildiğinde en iyisiyle "yapıldı" gözükmeye için yapılan işler ortalığı kaplar. Üst'ün alt'ı anlayamadığı, eğitim yönlendirmediği ve "iş yapamıyorlar" diye yakındığı, diğer yandan emreden, kitlelerden kopuk bir ilişki ve alt-üst satışması gündeme gelir. Yönetici-yönetilen ilişkisi, olağan gelişki boyutu ve demokratik-merkezîyetçiliğin olağan süreciyle çözülen durumdan çıkarak "çatışma", "bunalım" boyutuna doğru yol alır.

Ya da, karşılıklı, liberal kalınan, üst'ün amirliğiyle alt'ın memurluğunun uyutuluşu, yaprağı bile zor kıpırdadığı bir durgunluk ve ruhsuzluk ortamı doğar. Yaşayan canlı-dinamik yapı, iş yapmayan yapı haline gelir, içten içe çürür ve sınıf mücadelesinde işlevini yerine getiremediği için de çözümler gider.

Zıtların birliği yasası bize göstermiştir ki, bir şey ancak kendi karşıtıyla birlik-teimücadele içinde varolabilir. Bu nedenle eğer bir yapıda amir tavrı varsa memur tavrı da var, memur tavrı varsa amir tavrı da vardır demektir. Birisi öne çıkabilir ancak her halükarda, okunucu

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN-4

İdeolojik hastalıklar kaçınılmaz değildir!

manda inisiyatifin gelişmesi ortamının elverişsizliği nedeniyle özgür-aktif değil, pasif-güdüklü bir kişilik geliştiği gözlemlenir. Hatta bu öyle bir hal alır ki, örneğin politika üretmek siyasi bürünün göreviyse, diğer hiç kimse siyasi taktik politika üretmeye kafa yormaz, önerir getirmez vb. Bu konuda labandan kopuk önderlik ise kendi başına ne kadar üretebilirse o kadar politika üretir. Sorun burada da kalmaz. Zira genel olarak politika üretmeye çaba göstermeyen yapı, ortaya konan politikayı (eğer konuşsa) uygulamada da aynı ruhsuzluğu gösterir. Dikkat edilirse, bürokratism olduğu yerde siyasal ruhsuzluk da birlikte bulunur. Bürokratism, siyasal ruhsuzluk, şevksizlik için adeta elverişli bir zemindir. Bu ruhsuzluk ortamında kademeler üst'üne karşı memur, alt'ına karşı amir olduğundan dolayı tek yapacağı şey, üst'ten gelen kararı alt'a iletmek olacaktır. Peki, karar kim uygulayacaktır? Açık ki, en alt kademedeki organ ya da kişiler! Zira onların devredicileri (emredicileri) bir alt organ-ilişki maalesef mevcut değildir. Yapmak ya da en azından yapar gözükmek zorundadır. Böylelikle de labi ki işler yürümez, niteliksiz, amatör, derme-çatma işlerle yetinmek zorunda kalınır.

Devrimci kişilik araştırın, sorgulayan ve değiştiren bir kişiliktir. Aktiftir. Memur tavrı devrimci kişiliği öldürüp yerine "gönüllü kölelik" kişiliğini geliştiren ciddi bir hastalıktır. Memur tavrı pasif, sili bir kişiliği temsil eder. Emir kuludur, araştırmaz, sorgulamaz, parmağını kıpırdatması için bile buyruk gereklidir. Yapılmamış bir iş karşılığında "ama bana yapmam söylenmemiştir ki" yanıtı hazırdır. Düşünebilir ki, buyruk verilmiş olsaydı bizim memur o işi yapacaktı, veremediği için yapmadı! Gerçek böyle de değildir. Memur tavrı memur ruhunu, tembelliği de getireceğinden giderek söylene yapacak cosku da yitip gidecektir. Ruhsuz bir şekilde "yapıldı" dedirtmek için yapılan da zaman içinde yok olacak, eğer olanaklıysa işler bir başkasına yaptırılacak/devredilecektir. Günü kurtarmak memur için bir başarıdır. Uzun vadeli hesaplar yapmak, çalışmaları örgütlemek memur için bir yük'tür. Böyle bir yük altına girmesi düşünülmez.

Hemen hemen aynı sonuçlar amir tavrı için de geçerlidir. Üretmek değil yönetmek ve tüketmek onun işi olmuştur. Uzun zahmetli araştırmalar, planlar, incelemeler ve uygun politikalar oluşturmak, örgütlemeler yapmak yerine işleri kısa yoldan talimatlara halletmeye çalışır. Amir tavrı alt ilişkilere üstten bakan, onun kişiliğini yokumsayan, eğitici olmaktan uzak yöneten bir kişilik sergiler. İnsanlarla düşünsel ve duygusal bütünleşmek, onları kavrayarak eğitmek amir'in işi değildir. Direktifler verir, talimatlar yazar. Yapılmayan işlerde, "yapılmadığını söyledim" yanıtı hazırdır. Talimat yazılmış görev tamamlanmıştır!

Diştan bakıldığında görünümde amir tavrı kişilik olarak memur tavrından daha kaliteli bir kişilik olarak gözükse de özünde sağlıklı bir kişilik değildir. İçerikli doldurulmuş, görev ve yetkisini hazmetmiş, konunun adamı olmuş bir kişilik değildir. Deyim uygunsa ayakları havada, sadece etiketine dayanarak söz söyleyen, etkenden soyutlandığında, çıplak bir insan olarak hiç de değeri olmayan bir kişiliktir. Bu niteliği dolayısıyla amir kişiliği de memur kişiliği gibi kendine güvensiz bir kişiliktir ve sınıf mücadelesinin sert poyrazları karşısında tutunması çok zordur. Ya düzelecektir ya da çürüyecektir!

İşle tam da burada amir tavrıyla bütünleşen bir hastalık olarak KARIYERİZM kendisini göstermektedir. Kariyerizm, mevki (etiket-yetki) düşkünlüğüdür. Kişi sınıf mücadelesine katabileceklerini daha iyi katabilmesinin ve daha ileri düzeyde görevleri üstlenebilmesinin bir aracı olarak değil, duygu taimini alt yetki istemektedir. Küçük-burjuva duyguların taimini açısından bir etikete sahip olmak, hükmeden-emreden konumunda olmak kariyeristler için hayati önem taşımaktadır. Amir davranış ve anlayışın sistemleşmesiyle oluşan, kişinin kendisini aşırı abarttığı bir hastalık olarak ortaya çıkan kariyerizm, bütün büyükyetkili olma ve görünme sevdasına karşı, görev ve sorumluluk yüklenmekte hiç te o kadar hevesli olmamaktadır. Sorumsuz yetkili olmak bir kariyerist için varılacak en iyi noktadır. Hiçbir sorumluluk taşımadığı halde sorumlu mevkide olan-olmak isteyen kariyerist kişilik labansız, yıkıcı, güvensiz bir kişiliktir. Sözde kendisinden başkasına güvenmez gözüklür ancak özünde kendisine de güveni yoktur. Bütün övünç ve abartılarına rağmen işin gerçeği budur. Bencilliğin özgün ve uç noktada yansımaları olan kariyerist kişilik mevkisini korumak için her türlü olumsuzluğu göze almaya doğru yönelebilir. Mevkisi için herşeyi feda edebilir. Düşmanca tutum, yalan, karalama, dalkavukluk vb. davranışlar kariyerist kişilikte kolaylıkla görülebilecek olgulardır. Onun için tek değer vardır, kendisi ve mevkisinin korunması! Bunu ne pahasına olursa olsun yapmaya çalışır. Başarısızlıklar kendi dışında olduğu halde başarının tek ve esas sahibi kendisidir. Kendisinin değeri mutlaka bilinmelidir. Mücadele ve parti için vazgeçilmezdir, gözbebeği gibi korunmalıdır. Kişiyi (kendini) tarihi yaratmada aşırı abartarak neredeyse herşeyi, yani mücadeleyi kendisiyle başlayıp kendisiyle bitecek olan bir olgu olarak ele alabilir, öyle göstermeye çalışabilir. Kariyerist kişilik için mücadele, yoldaşlık, parti, ilkel vb. vb. ancak kendi konumuna hizmet ettığı oranda gerekli ve önemlidir. Onun dışında bunların fazla da bir önemi yoktur.

Sınıf mücadelesinin denizine atılmış insanların pasif, edilgen, kendini yönetmekten aciz olması kadar, emretmenin zevkini yaşamak gibi bir düşkünlüğe yö-

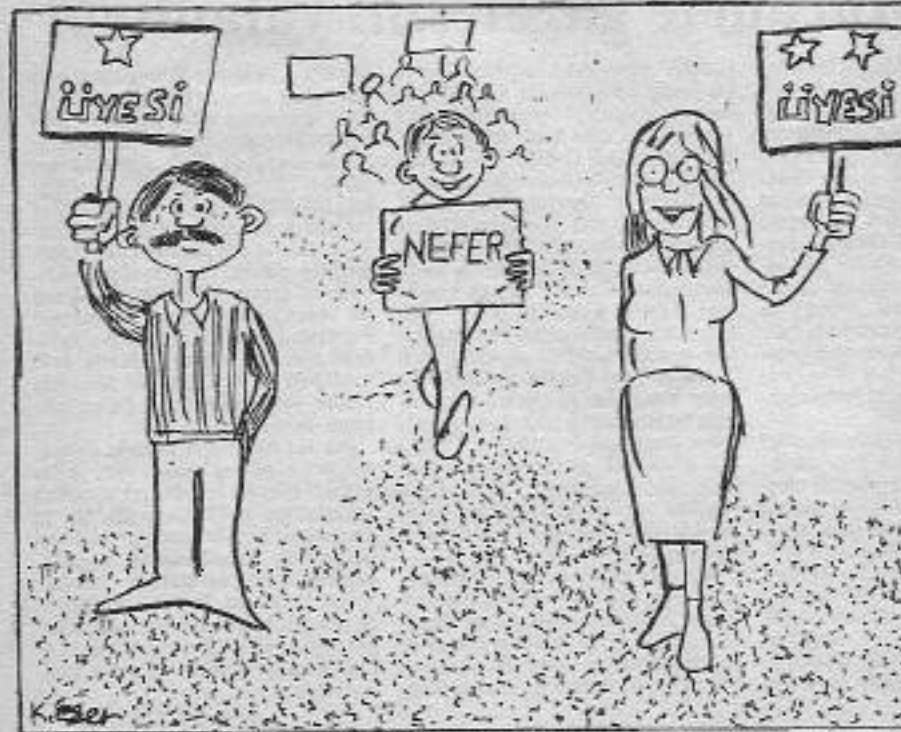
Kolektif çalışma, demokratik-merkezîyetçi işlerliğin hayata geçirilmesi, karşılıklı denetim ve hem genel ML-MZD eğitim, hem de bu konunun ideolojik-siyasi temellerinin açığa çıkarılıp mahkum edildiği politik eğitimin yapılması halinde hastalığın doğmaması ya da erken farkına varılıp tedavisi yapılarak zarar vermesinin önlenmesi mümkündür.

let kapısına düşürmesini" diye bir temenni deyişi bile oluşmuştur. Aynı egemen anlayış alt-üst ilişkisinde de demokratik bir ortam sunamaz. Alt'ın üst'ü itaatli esastır. Karar alış sürecine katılmaması alttakilerin köle durumuna getirir. Ve dolayısıyla da "salla başı al maası" anlayışı ilişkilerde damgasını vurur. Amir emreder, memur uygular. Emir yoksa da bekler!

Sınıf mücadelesinin sonucu ve gereği olarak ortaya çıkan Komünist Partide hiyerarşinin olması nesnel bir olgudur. Gerçek bu olgunun gerekse de işbölümü-uz-

ma vardır. Yoldaşlık ilişkileri yerine amir-memur ilişkileri vardır. Bürokratism birayı, organı, partiyi kendine düşürür. Ve sonuçta tüketir. İleriye atılacak dinamizmi yokeder. Burada geriye dönüş başlar.

Bürokratism hastalığıyla malû bir yapıda üretkenlik yerine en iyisiyle var olan mekanik tarzda başkalarına aktarma anlayışı gelişir. Memur anlayış, alınan kararları somut koşullara uyarlayarak ve geliştirecek yaşama geçirmeyi bırakalım, kararın kendisini de hayata geçirmeye onca çaba göstermez. Böylelikle de sorumluluk bilincinin sınırlandığı ve aynı za-

Ekonomik mücadele, işçilerle patronlar arasındaki temel çıkar farklılığının sonucu olarak ortaya çıkar ve gelişir. Bu mücadele işçi sınıfının sömürü düşmesine karşı verilen çok yönlü mücadelenin sadece bir yönünü oluşturur.

Ekonomik mücadele ile üretim araçlarının özel mülkiyetine son verilmesi ve kalite başarıları elde edilemez. Fakat sömürü sınırlanabilir. Bunun için verilen ekonomik mücadelenin siyasi mücadele ile birleştirilmesi kalite başarılarına doğru gidilmesi gerekir. Çünkü burjuvazi vermek zorunda kaldığı ekonomik ve hatta politik tavizleri geri almak için hiç bir zaman boş durmaz, her fırsatı değerlendirir.

Ekonomik mücadele, sınıf mücadelesinin bir unsurudur. Bu mücadele verilmeden diğerleri de verilemez. Ekonomik mücadele en ilkel biçimde bile işçileri işverenle veya işverenlerle karşı karşıya getirebilir. Bu yüzden ekonomik mücadele daha ilk oluşumunda bile politik özelliklere sahiptir.

Burjuvazinin "kâr" hırsı sonsuzdur. Ekonomik mücadele ile burjuvazinin "kâr"ı sınırlanabilir. Zaten bu olmazsa işçiler ağırlıklı olarak karşı karşıya kalır. İşçi sınıfının sınıf bilincine varmayan işçilerde doğal olarak bu mücadelede yerlerini alır ve kuyaya svasırlar. Ancak kalite mücadele sınıf bilincine erişmiş işçilerin önderliğinde ekonomik, politik ve ideolojik mücadelenin kaynaşmasından geçer.

Ekonomik mücadelenin tek başına başarılı olamayacağını söylemek, bunun gereksizliği anlamına gelmez. Her şeyden önce yaşamak ve çalışabilmek için bu mücadele gerekli ve zorunludur.

Burjuvazinin varlığının temel şartı olan özel sermayenin varlığı ve sürekli büyümesidir. Proleterler ise, işçileri burjuvaziye satmak zorunda kaldıkları sürece az veya çok sömürüleceklerdir. Bu yüzden bu mücadele, proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadeleye uzlaşmazdır. Proletaryanın temel ekonomik çıkarları burjuvazi diktatörlüğü yerine proletarya diktatörlüğünün kurulmasıyla sağlanır.

Ekonomik mücadelelerin işçi sınıfı hareketinin be-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Ekonomik mücadele

İleri bir aşamasında ortaya çıktığı bir gerçektir. İşçi sınıfı hareketinden, genel olarak işçilerin belli bir sınıf birimi olarak toparlanmasının bütünlüğünü anlıyoruz. İşçi sınıfı hareketinin oluşması için şu koşulların oluşması gerekir;

- Bizzat işçilerin olması gerekir, en azından modern sanayinin bağlamını olması gerekir.

- İşçilerin kıpırdanmaya başlaması gerekir, ancak o zaman işçi sınıfı hareketi oluşur.

- Bu hareketin tek tek değil, kolektif yürütmesi gerekir.

- Bir sınıfa karşı (proletaryanın burjuvaziye karşı) yürütmesi gerekir.

- İşte bir işçi hareketinin koşulları da olarak burlardan oluşur.

Bugün ülkede (içinde yaşadığımız sınıf toplumdaki) işçi sınıfı hareketinin güçlü tiplerinin ve türlerinin aynı anda varolmasına tanık oluyoruz.

Ekonomik mücadeleden neyi anlıyoruz?

İşçilerin maddi çıkarlarını doğrudan ilgilendiren bir dizi talebin öne sürülerek-elde edilmesi için mücadele edilmesi ve devletin saldırılarına karşı korunması amacıyla güden işçilerin kolektif eylemlerini anlıyoruz, tek tek eylemlerini değil. Bunlar ücretler, iş günü, iş koruması vs. dir.

Ekonomik mücadeleyi kısaca özetleyecek olursak;

- İşçilerin daha yüksek ücretle satına,
- Daha kısa işgünü sağlama,
- Daha iyi çalışma şartlarına kavuşma,
- İzin, ikramiye gibi sosyal hakları elde etme,
- İşgüvenliğinin sağlama,
- Kazanılmış hakları koruma ve geliştirme mücadelesidir.

Bu ve bunlara benzer taleplerin yerine getirilmesi için verilen mücadeleler ekonomik mücadeledir.

İşçilerin ekonomik mücadele biçimleri olarak şunları görüyoruz;

- Ücret artışı taleplerinin öne sürülmesi ya da işletmede iş temposunun yavaşlatılması,

- Pasif direniş ya da kötü ücret karşılığında kötü iş,

- İş bırakma ya da grev

Ekonomik mücadele ile politik mücadele arasında keskin sınır çizgileri yoktur. Önce bunu görmek gerekir, sonrada şu farkı;

Ekonomik ve politik örgütler bağımsızdır. Aralarındaki fark çeşitli mücadele alanlarında çarpışmalarda farklı özelliklerin öne çıkmasıdır.

Her ekonomik mücadele gelişen sanayi dalgının niteliğine göre farklı önemdedir. Aynı zamanda meydana geldikleri döneme göre de farklı önem kazanırlar.

Bazı grevler ekonomik amaçlı da olsa, önderleri böylece nitelense, de derin politik nitelik taşırlar. Örneğimizdeki mücadele deneyimleri bize salt ekonomik grevlerin olmadıklarını göstermektedir.

Ekonomik mücadelelerin bağlatılması ve yürütülmesi, sınır sendikal hareketinin en önemli görevidir. Ekonomi ile politika birbirinden ayrılmaz, bu mücadeleler birbirine sıkı sıkıya bağlıdır.

Kamu çalışanlarını 15-16 Haziran ateşliyor

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu, 29 Mayıs'ta yaptığı bir toplantıyla bir dizi karar aldı. Mayıs başından bu yana süren çalışmalar sonucunda 29 Mayıs'ta son şeklini alan eylem kararları, Kamu Çalışanları Platformu Dönem Başkanı İrfan Erdemoğlu tarafından 9 Haziran'da Kamu Çalışanları Sendikalarının genel merkezleri ve şubeleri ve temsilciliklerine duyuruldu.

Genel Merkezleri İstanbul'da bulunan, Tüm Maliye Sen, Eğitim Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Sağlık Sen, ve Demir Yol-Sen sendikaları ile Genel Merkezleri Ankara'da bulunan Or Kam-Sen, Yapı Yol-Sen, Tüm Sosyal-Sen ve Maden-Sen sendikalarının ortak olarak oluşturduğu eylem komitesi, eylem takvimini belirledi.

Butakvime göre bir dizi eylem, miting panel ve yürüyüş gerçekleştirilecek. 1 Temmuz'da Mersin, Diyarbakır, İzmir, Samsun ve İstanbul şehirlerinden başlayacak Ankara yürüyüşüyle, kamuoyu oluşturmak ve kamuoyunun dikkatini Ankara'ya çekmek amaçlanıyor.

Platform tarafından yapılan açıklamada eylemlerinin amacı şöyle sıralanıyor. "Grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakların kazanılması, Temmuz 1993'te kamu çalışanlarının ücretlerine yapılacak zamda, kamu çalışanları sendikalarının hükümete taraf olarak kabul ettirilmesi ve zamların birlikte belirlenmesi, hükümeti toplu sözleşme masasına davet etmek; özelleştirme, işten atılmalar, tasarruflaştırma, insan hakları ihlalleri, ve sokak infazlarının durdurulması, işçi ve memur ayrımları ortadan kaldıracak ortak Çalışanlar Yasası'nın bir an önce çıkarılması; örgütlenmelerin önündeki antidemokratik engellerin kaldırılması."

15 Haziran'da başlayacak direnişler 15 Temmuz'a kadar yayılacak. 15 Temmuz'da yapılması planlanan genel grev, kamu çalışanlarının en güçlü silahı. "Grev hakkı grev yaparak alınır" şiarıyla

Türkiye genelinde iş bırakacaklar.

İŞÇİ SENDİKALARI DA AYNI TARİHTE EYLEMLERE BAŞLAMAYI PLANLIYOR

İşçi sendikalarına çağrı yapan platformun çağrısı bazı sendikalarca değerlendirilmeye alındı. Kamu işyerlerinde de eylemlerin 15-16 Haziran'da başlaması için çeşitli toplantılar yapıyor. Toplasözleşmesi tikananan yaklaşık 700 bin işçi bulunuyor. Özelleştirme, işçi kıyımlarına hazırlanan işverenlere karşı oldukça bilinmiş durumda olan işçiler, konuda sendikaların zorlayacaklar.

Yaz eylemlerinde ilk adımı atan Gölcük Tersanesi işçileri'nin 9 Haziran'da Tersaneyi işgal etmesi Askeri işyerlerinde sözleşmesi tikanan diğer işyerlerini de harekete geçirdi. Gölcük'te yaklaşık 4 bin 600 işçinin 5 saatlik işgal eylemine 600 memur da destek verdi.

Kamu kesiminde toplasözleşmesi devam eden işyerlerini harekete geçiren bu eylem sonrası İstanbul'da bazı sendikalar eylem

kararı aldı. (Harb-İş, Liman-İş ve Haber-İş.) Harb-İş İstanbul şubesine bağlı Taşkızk tersanesinde 16 Haziran'da eylemlerin başlaması bekleniyor.

İşçi eylemlerini takvimi henüz belirli değil, ancak gazetemiz başkırıya girişinde Harb-İş İstanbul şubesinde örgütlü işçiler yemek boykotuyla ilk adımı atmış olacaklar. 16 Haziran'da ise topluvizite eylemi başlayacak.

Memur ve işçi eylemliliklerinin aynı zamanlara denk gelmesi haziran'a alevlendirecek. 15 - 16 Haziranlar pratik içinde yapılacak.

Simgelenen Ankara yürüyüşü ile kamuoyunun gündemine oturmaya planlayan kamu emekçilerini çıkış güzergahlarında karşılayacak işçilerle, bu uğurlamanın her biri kitlesel mitinglere dönüşecek.

İşçi kıyımları tasarruflaştırma özelleştirme sendikasılaşımaya karşı kitlesel bir tavır koymak, ve suskunluk perdesini yırtmak için en uygun zaman. Burjuvazinin emirleri doğrultusunda politikalar benimsen devlet karşı bu fırsatı işçi sınıfı kaçırmayacak.

İşçi kıyımları, tasarruflaştırma, özelleştirme, sendikasılaşımaya karşı kitlesel bir tavır koymak için en uygun zaman.

Bu yaz emekçiler devleti terletecek

İSTANBUL, Özgür Gelecek / İstanbul, İzmir, Ankara, Mersin, Samsun ve Malatya'da Demokrasi ve Sendikal Haklar söleni 15-16 Haziran tarihlerinde yapılacak. Bu tarihlerde gerçekleştirilmediği takdirde, 19-20 Haziran'da yapılacak. İşçi sınıfının mücadele tarihinde önemli bir gün olan 15-16 Haziran'ı anmak, sendikal hak ve özgürlük taleplerini yükseltmek için düzenlenen bu sönelere işçi sendikalarının katılımı da sağlanacak. Ayrıca DKO'lerle de ilişki kurulacak. İşçi sendikalarının katılımı sağlanamazsa, kamu çalışanları sendikaları bu sönelere kendi örgütlü güçleri ile gerçekleştirecek. Sönelerin yapıldığı bölgelere kitlesel olarak katılım sağlanacak.

26-27 HAZİRAN: DEMOKRASİ VE SENDİKAL HAKLAR MITINGİ

İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Samsun, Mersin, Malatya ve Trakya bölgelerinde 26-27 Haziran tarihlerinde ise mitingler yapılacak. Mitinglere en geniş yığınların katılımını sağlamak için işçi sendikaları, meslek örgütleri ve DKO'ler ile ilişkiye geçilecek.

1 TEMMUZ'DA ANKARA YÜRÜYÜŞÜ

1 Temmuz'da başlayacak yürüyüşlere her şube ve temsilciliklerden bir kişi temsilci düzeyinde katılacak. İstanbul, İzmir, Samsun, Mersin ve Malatya'dan çıkışlar yapılacak. Çıkışların yapıldığı bölgelerde kitlesel uğurlamalar ve kitlesel karşılaşmalar düzenlenecek. Çıkış saatini her bölge kendi durumuna göre belirleyecek. En geniş kitlelerin 3 Temmuz'da Ankara'da bulunması için gerekli çalışmalar yapılacak.

Ankara Yürüyüşünün güzergahları şöyle:

İstanbul çıkış yürüyüş güzergahı;

Edirne, Kırklareli, Tekirdağ, İstanbul, Kocaeli, Balıkesir, Bursa, Adapazarı, Bilecik, Bolu, Bartın, Zonguldak, Ankara.

İzmir çıkış yürüyüş güzergahı;

İzmir, Aydın, Muğla, Denizli, Manisa, Uşak, Kütahya, Afyon, Antalya, Burdur, Isparta Eskişehir, Ankara

Samsun çıkış yürüyüş güzergahı; Artvin, Rize, Trabzon, Bayburt, Gümüşhane, Giresun, Ordu, Sinop, Kastamonu, Samsun, Çorum, Çankırı, Ankara.

Mersin çıkış yürüyüş güzergahı; Hatay, Gaziantep, Adana, Karahan, Mersin, Niğde, Aksaray, Konya, Ankara.

Malatya çıkış yürüyüş güzergahı; Doğu Anadolu Bölgesi ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi illeri çalışanları Malatya'da toplanacak. Malatya'dan Sivas, Kayseri, Kırşehir, Yozgat illeri ile Ankara'ya yürünecek.

AYRINTILAR

Sölen, miting ve yürüyüşleri düzenlemek amacı ile bölgelerde oluşturulacak komiteler merkez komite ile sürekli ilişki içinde olacak.

Kamu çalışanları Platformu dönemi başkanı İrfan Erdemoğlu yürüyüşlerin başlayacağı bölgelerde demokrasi ve sendikal haklar yürüyüşü ibareli ve kamu çalışanları sendikaları imzalı pankartların taşınacağını ve bunun dışında pankart taşınmayacağını belirtti. Ancak yürüyüş tamamlandığında, Ankara'da sendikalar kendi pankartlarını açarak katılacaklar.

15 Haziran'dan itibaren il ve ilçe örgütlenmeleri, şube ve temsilcilik platformları basın açıklamaları, vizite eylemi, bordro yakma, iş giriş ve çıkışlarında kitlesel yürüyüş, kokart takma, telgraf ve telefon eylemleri gibi kendi özgül konularına denk düşen eylemler ve etkinlikler gerçekleştirilecekler.

İŞÇİ EYLEMLERİ TAKVİMİ

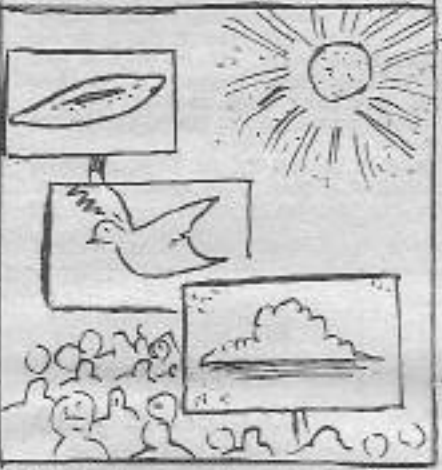
9 Haziran'da Gölcük tersanesi işçilerini başlattığı işçi eylemleri haziran sonuna kadar artan bir ivmeyle sürecek. Şimdiden ortak toplantılarda ortak eylemlilik kararları çıkarılmaya çalışan işçi temsilcileri ses getirecek eylem türlerini tartışıyorlar.

Ülkemizde tarım sorunu ve örgütlenme

Tarımda kaynak aktarımı ve tarım kesiminin yoksullaşması: Tarım kesiminin yoksullaşmasında girdi-ürün fiyatları arasındaki oran belirleyici bir veridir. 1983-91 yılları arasında girdi-ürün fiyatlarının sürekli tarım aleyhine geliştiğini görüyoruz. Bunun anlamı, tarım kesiminden diğer kesimlere belirtilen yıllar arasında sürekli bir kaynak aktarımının gerçekleşmesidir. Bu dönem için genel bir değerlendirme yaparsak girdi fiyatları 107 kat artarken, ürün fiyatları artışı 71 kat olmuştur. 1980 yılında köylü, 1 kg buğday satarak 1.367 kg gübre alabilirken, 1988'de bu oran 1.057 kg'a düşmüştür.

Bu dönemde üretim maliyetlerinin göre göre daha hızlı artması, üreticinin devlete saptanmış fiyat üzerinden sattığı ürünün bedelini zamanında alamaması olgusuyla birleşince borçlanarak üretimi gerçekleştirebilen küçük ve orta üretici, ürünü düşük fiyatlarla hemen elinden çıkarmaya yönelmiş ve bu durum bir çok işletmeyi iflasa ya da geçimlik işletme durumuna düşürmüştür. Yatırımların ve girdi kullanımının azalması bu durumun doğal bir sonucudur.

Dünyanın hiçbir yerinde hiçbir devlet tarım kesimini, bu sektörün doğal koşullardan gelen dezavantajları ve sermaye alışkanlığının zayıf olması nedeni ile piyasanın insafına terk etmez. Bugün tarımı en çok koruyan ülkeler, aslında rekabet gücü en yüksek olan emperyalist-kapita-

list ülkelerdir. Ancak bu noktada ülkenin emperyalizme göbekten bağımlı ekonomik-siyasi yapısı kendini hissettirmekte, emperyalizmin sömürge ve yarı sömürgelerine reva gördüğü tarımsal politikalar gün gibi ortaya çıkmaktadır.

Tarım kesiminin durumunun en iyi olduğu yıllarda bile tarım kesimiyle tarım dışı kesim arasındaki ortalama gelir farkı 1/5 oranındadır. İç ticaret hadlerinin tarım aleyhine çevrilerek, tarımdan sanayiye kaynak aktarmak bir politikadır. Bu kaynak aktarımı köylü işletmelerinin yıkılmasına yol açmakta ve yoksullaşma giderek artmaktadır. Bu olgu küçük ve orta işletmelere sahip köylülük içinde yaşamakta, devlete egemen olan ve komprador kapitalizmin içini dolduran bir avuç büyük toprak ağasıysa bu gerçekten etkilenmemektedir. Böylece tahrip olan iç pazar sanayi kesiminin ürettiği malları ememez duruma gelmektedir. Üstelik özellikle belirtilen yıllarda kaynak aktarımı sanayiye değil daha çok rantiyer kesimlere doğru olmuştur. Rantiyer kesimlerin elinde biriken servet zaten bu kesimde kârlılık oranları sanayiye göre çok yüksek olduğu için bu alana yönelmişlerdir. Yeni spekülasyon alanlarına kaymış, lüksü, aşırı tüketimi, yozlaşmayı doğurmuştur. Ki bu yönelimlere körükleyen burjuva-feodal kültürdür.

HAYVANCILIK VE SORUNLARI:

Ülkemizde hayvan varlığı dünyanın diğer ülkelerine oranla yüksek olmasına karşın, birim başına verim oldukça düşüktür. Bunun başlıca nedeni ise; hayvanlarımızın ırsal yönden geri düzeyde olması, yem üretiminin yetersizliği, yem fiyatları ile ürün fiyatları arasındaki denge, hastalıklarla mücadelede yetersizlik, pazarlama zincirindeki uzunluk ve üreticilerin örgütlenme eksikliği olarak sayabiliriz.

Ülke hayvancılığının GSYİH içindeki payı % 7,2 ve tarım gelirlerindeki payı % 33 kadardır. Ülkemizde toplam tarımsal işletme sayısının 3.650.910 (MPM yayınları-1992) Milli Prolüktre Merkezi kadar olduğu ve bunun yaklaşık % 66'sının bitkisel ve hayvansal faaliyetleri birlikte gö-

lürün, sadece % 2,5'inin yalnız hayvansal üretim yapan işletmeler olduğu bilinmektedir. Buna göre sadece hayvansal üretim yapan işletme sayısı 92.000 kadardır. Bunların da sadece % 0,2'si büyük işletme niteliğindedir.

Küçük işletmeler halinde ve aile işletmesi temelinde faaliyet gösteren tarım işletmeleri, ekonomik güçsüzlüklerin etkisiyle (ki bu, ülkenin dışa bağımlı ekonomik yapısının bir sonucudur) ülke hayvancılığında gelişme sağlanamamaktadır. Kırsal kesimdeki toprak mülkiyet ilişkileri, ekilebilir toprakların küçük parçalara bölünmesi nedeniyle tarım sektörünün gelişiminde engelleyici unsurlardır.

Bugüne dek ülke hayvancılığı, bitkisel üretimden sonra hep ikinci bir tarza ele alınmış, üreticilerin sorunlarına işsiz kalmıştır. Devletin tüm sübvansiyonları ağırlıklı olarak bitkisel üretime verilmiştir.

Bitkisel üretimin daha verimli ve yüksek besin değeri oluşturan hayvancılık sektörüne kaynak oluşturacak şekilde organizasyonu sağlanması gerekirken bugüne dek bunun tersi uygulamalara girilmiştir. Hayvancılık için gerekli olan mera alanları bitkisel üretim için feda edilmiştir. Kısacası hayvancılık halen tarım sektörünün en geri kalmış ve en ilkel şartlarda yapılan bir üretim dalıdır diyebiliriz. Özellikle 1980-1990 döneminde hayvan varlığımız giderek azalmıştır. Örneğin; 1980-90 yıllarında sığır varlığı % 27, koyun varlığı % 11 dolayında azalma göstermiştir.

Ülkemizde ne yazık ki hayvancılık ülkesi olmasına rağmen emekçi kesimleri hayvansal proteinle beslenemiyor olmaktan her geçen gün uzaklaşmaktadır.

Yukarıda sıralanmaya çalıştığımız günlük sorunları konuşurken ülkenin tarım politikasının bütününden soyut bir şekilde ele almak mümkün değil. Ancak bugünden yarına sorunların çözümünde bizzat üreticilerin söz ve kararının adım adım yaşama geçirilmesi bir görev olarak üreticilerin önünde duruyor. Sorunların çözümünü başkalarına havale etme yerine bizzat üreticilerin kendi sorunlarına sahip çıkmaları gerekiyor. Tarım kesiminin içinde yer alan hayvancılığımız bir bütün halinde ele alınarak gerek kısa vadeli sorunların çözümü yönünde politikalara ve gerekse de uzun vadeli hedef ve politikalara ihtiyaç var. Bunun ilk elden somut adımının atılacağı alansa üretici kooperatifleri. Yeni Demokratik Kooperatifçilik sorunları salt ekonomik alanla sınırlanmayan ona demokrasi bir mücadele içeriği kalan anlayışla ele alarak üreticilerin örgütlenmesini yaratmalıdır. Sorunun çözümünü kendi ellerinde olduğu gerçeğini üretici kitlelere benimsetmenin bir yolu da Yeni Demokratik Kooperatiflerin örgütlenmesinden geçmektedir. Bunda en önemli görev yerel ilerciler ve demokrat un-

surlara düşmektedir. Hayvancılık sektörünün sorunlarına sahip çıkan bir anlayış, üreticinin somut sorunlarına sahip çıkıp çözüm önerileri, örgütlenme modelleri yazan bir anlayış kitlelerin güvenini sağlayıcı ve onları Yeni Demokratik Halk İktidarına taşıyıcı görevini gerçekleştirebilir.

BESLENME VE DEMOKRASİ

Bugün güney yarımkürede 600 milyon emekçi açlıkla karşı karşıya. Yetersiz beslenme nedeniyle de her yıl 10 milyon çocuk henüz 1 yaşına gelmeden ölmektedir. Bu gerçekliğe karşın emperyalist-kapitalist ülkelerde aşırı beslenmeye bağlı olarak beslenme bozuklukları da bir başka ölüm nedenini oluşturuyor.

Ülkemizin doğal koşulları birçok ülkeye kıyasla daha bir verimli ve çeşitlilik arz ediyor. Ancak "gelişme" spekülasyonlarının alabildiğine arttığı günümüzde beslenme düzeyimiz gittece geriliyor. Bilimsel verilere göre kişi başına günlük et, süt, meyve, sebze tüketimimiz gittece azalıyor. Yetersiz beslenmeye bağlı olarak da çocuk ölümlerinde dünya ortalamasının üzerinde yer alıyoruz. Bugün ülkemizde ortalama kırmızı et tüketimi Avrupa ortalamasının dörtte biri, beyaz et tüketimi ise yarısı düzeyindedir.

Bugün emekçi kesimlerin beslenme sorunu ekonomik-politik-sosyal bir sorun olarak varlığını sürdürüyor. Bunun genel nedenlerini şöyle sıralayabiliriz:

Ülkemizde tarım, yapısal sorunlarından kaynaklanan bir buralımla karşı karşıyadır. Tarımsal üretimin ve mevcut toprak dağılımının (yapısının) bozukluğu ortada. Feodalizmin tasiye edilmemesinden kaynaklanan toprak sorunu güncelliğini korumaktadır.

Tarımda örgütlenme sorunu güncelliğini koruyor. Devletin yan kuruluşu gibi çalışan kooperatiflerin, sorunun kökenine inen politikalar üretmediğini görüyoruz. Üstelik mevcut kooperatiflerin devletin payandası olduğunu görmekteyiz. Tarımsal üretimin yeniden örgütlenmesinde, alternatif politikaların üretilmesi kaçınılmazdır. Bu politikaların ilk elden görüleceği alansa kooperatifler olgusudur. Üreticilerin örgütlenmesinin önünde devletin yasal engelleri yer almaktadır. Kooperatiflerin demokratik işleyiş yasal engellerle yok edilmiştir.

Cüce işletmelerin hakim olduğu tarımsal işletmelerde verimde düşüş ortaya çıkmakta. Bu sorunu mevcut sistem içinde, mevcut ekonomik-politik yapı içinde aşmak mümkün değil.

Bugün ülkemizde halkımız karnını doyurmakta ama beslenememektedir. Gelir dağılımındaki adaletsizlik, mülkiyet ilişkilerinde çarpıklık, sosyo-ekonomik yapının durumu, dışa bağımlı ekonomik ya-

şı... bunlar beslenme faktörünü doğrudan etkiliyor. Emperyalist tekellerin güdümlüdeki ülke ekonomisinde beslenme sorunu kanayan bir yara halinde, Gıda maddelerindeki fiyat artışı kentsel tüketimlerin beslenme düzeyini düşürürken, bu artışları üreticinin eline geçen pay da her geçen gün azalmakta. Tarımsal girdilerdeki fiyat artışları üretimin çapını ve kalitesini düşürmekte.

Enflasyon, tarım sektöründen rantiyer kesimlerine kaynak aktarmakta. 1980-91 yılları arasında tohumluk buğday fiyatı 78 kat, amonyum nitratın fiyatı 80 kat, tarımsal ilaçların fiyatı 100 kat artmıştır. Ortalama girdi fiyatları artışı 107 kat artmış durumda. Köylümünse satın alma gücü bu dönemde üçte bir oranında azalmıştır.

Tarım toprakları son yıllarda hızla amaç dışı kullanıma açılmıştır. Ülkemiz, işlenebilir arazi limitine 1970'lerde ulaşmıştır. Ancak o tarihten bugünlere başta Çukurova ve Bursa ovası olmak üzere en verimli tarım arazileri çevre kirliliği yaratan sanayiye, otobollara ve çarpık kentleşmeye uğramıştır. Sadece 47 il merkezinde 1.200.000 dekar sulu tarım arazisi bu nedenlerle yağmalanmıştır. En son Adapazarı'nda temeli atılan TOYOTA otomobil fabrikası kurulduğu takdirde 1. sınıf tarım toprağı olan 647.000 metrekairelik alan yitilecektir.

Ülkemizde yılda 13 milyon dekar orman yanmakta, 1 milyon dekar alan kentsel gelişme sonucu orman vasfını yitirmektedir. Bunun sonucunda da 57 milyon dekar toprak erozyona maruz kalmaktadır.

Tarımsal üretimin artırılmasının önündeki bir diğer engel, toprak dağılımının dengesizliğidir. Ortalama işletme büyüklüğü nüfusu 5 binden az olan yerlerde 1980'de 61 dekar olan 1991 yılında 51 dekar düşmüştür. Küçük işletmelerin sayısı artmakta, ama işledikleri alan azalmaktadır. Bu olgu, yoksullaşmayı ve giderek girdi kullanımını, teknoloji düzeyinin düşmesini getirmektedir.

Beslenme sorununda bir diğer etmen çevre olayıdır. Ormanlarımız ve tarla ürünlerimiz atmosferdeki kükürt dioksit tarafından kavrukmaktadır. Körfezlerimiz, göllerimiz zehirli bataklıklara dönüşmektedir. Aşırı gübreleme, ilaçlama ve hormon kullanımı halk sağlığını ciddi olarak tehdit etmektedir. Birçok deniz ürünü ortadan kalkmış durumdadır ya da zehirli atıkların taşıyıcısı durumundadır.

Bu genel sorunlar karşısında mevcut yasalardan medet umma gibi bir yanılgının hayalcilikten öteye gitmeyeceği gerçektir. Yasaların bir avuç kompradorun kâr çıkarlarına hizmet ettiği gelişen olaylara görülmektedir. En son Çernobil olayı (radasyonlu çay) buna en güzel örneklerdir.

Ancak Aliğa köylülerinin termik santrale karşı yürüttükleri mücadele ve Bergamalıların siyanür kullanılarak altın çıkartılması girişimi karşısındaki kitlesele tavırları kitlelerin mücadele sürecine katıldıkça egemenlere geri adım atılabildiğine de güzel bir başka örneği oluşturmaktadır.

Beslenme ile demokrasi arasındaki sıkı bağı yadsıyamayız. Burjuva Demokrasinin mi yoksa faşizmin mi hükümet sürdüğü farkı bile beslenme koşullarının değişmesini getirirken, yönetimi olan Halk Demokrasinin varlığıyla beslenme koşullarının alabildiğine artması bir gerçektir.

Baskı, zorbalık ve ağır sömürü koşulları ortadan kalktığında doğaldır ki emekçilerin alım gücü de artacak; çalışan emekçi üreten ama aç kalan konumdan kurtulacaktır. Yetiği ekmeğe esaret ortamının açısıyla yoğrulmayacak, özgürlüğün coşkusuyla, mutlulukla mideye indirecektir. Bu kavga, ekmeğe ve hürriyet kavgasıdır diyen şair tam da bu ikilinin doğru orantılı ilişkisini ve özlemimizi dile getirmektedir. O nedenle biz de diyoruz ki salt ekmeğe sahip olmak değil, salt hava solumak değil... Temiz bir ekmeğe sahip olmak... Temiz bir havayı solumak... Sağlıklı bir çevrede yaşamak... Ve özgürlük... Ve demokrasi...

Tarlada çalışan emekçi üreten ama aç kalandır.

Ozan Xani De Botan'ı gezdim elli yıl. Bakışlarında, hiç eksik olmayan duru bir Dicle meramı vardı. Sakalını kan alazında yıkamış, firarı bir mülhidin alrı gibi gülmüyordu, elleri, batani felsefesinin ağırbaşlıdan olsa gerek, boynu başını zor taşır gibiydi. Sarıgını, Cudi dağına zirvesinde yaşayan, İri, kehribar gözünü, vahşi Kürt kızları okumuyordu. Bu kızlar, bu sarıgını sınesini zoğ zoğ parçalayan, narın seritlere, Zerdüş ateğinin yedi tonunu ustaca emdirmişlerdi. Yenilmiş, firar etmiş, uçurum kıyısına dikilmiş, çukur arayan, ihtiyar bir Bradost kartalının edasıyla düşünüyordu hep. Botan şafağında az önce, ufuk çizgisine oturan, derinliğini açığa vurmayan, şirin, bal gibi şefaf, erpuvanı bir renk vardı. Giydiği yakasız gömleğini, her nedense, hep bu renkten biyiyordu. Gömleğin üzerine giydiği kerkik (kolsuz cepken) oylan derisinden idi. Bu bir dişi oylan derisiydi. Güney Kürdistan'daki bir savaşta kaçıp kuzeye, Ozan Xani'nin kışına sığınmış, yollarından damlayan acıları seyrede seyrede can vermişti. "Acılarımı ve hüznümü kusan ey ozan!" mesajı donup kalvermişti bakışlarında oylanı.

Menzil hasretinden ya da uzun yürüyüşlerden olsa gerek, ayakları inliydi. Rahat olduğu ve serletmediği için harik giyerdi. Tabanı buğday sapı (kendi), üstü ise keçi kılıyla örülen bu harikler, kehribar gibi parlardı ay ışığında. Dar ve derin vadilerde, köpürmüş delişmen ırmak kıyılarında, dumanlı zirvelerde, lanmış-uyanmış topraklar üzerinde, bu hariklerle yürütenin heyecanıydı. Ayakları demire asık bir Ozan'dı Xani. Ayak tabanları buğday sapını öpüyordu, buğday sapı toprağı, toprak ise demiri. Demir toprağın rahminden Kürdileri bekliyordu. Gelgelelim ki, Kürdiler birbirlerini yiyorlardı. O doğu şehsuvarı, o görkemli güneş, şaşkın Kürdilerin bu haline.

Büyük derebeylerin çağıydı. Derebey çıkarlarının çağışığı ve her derebeyin de genel Kürdistan çıkarını, kendi çıkarına takı kıldığı umutsuz, karanlık bir çağdı. Gökyüzüne yakın yerlerde inşa edilen, toprak bereketinden ve halktan uzak, demir kaplı kalelerde yaşıyorlardı. Bu kalelerin dışında ve egemenliği altında yaşayan ve kem gibi kaynayan karnealar dünyasının, bu kalelerin içi hakkında uydurdukları efsaneleri ötmüne göre çabası içindeydi Xani. Karnealar dünyasına girme, 'yedi dağın üstünde kurulan' bu kalelerin içi, 'paha biçilmez bir kenttir.' 'Uçtuzahtan şairi kapısı vardır.' 'Her kapı ki Uçtuzahtan'lı'ya açılır.' Çarşı ve pazarlar, at tavlaları, deve karvanla-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Arkadaşım Ehmede Xani

ı, koyun sürüleri hesabı gelmez. Kaledeki 'Altın sandığın kıldi kırıkbes beygir yükü çeker.'

Kaynağı bulmuyoruz Ozan. Eylemiyle tarihi, hayal gücüyle de edebiyatı yaratan büyük kaynağı. Kendi hayal gücünü, bu kaynağın zenginliği ve büyüğüyle donatmak, Kürdilerin ruhuna yeni bir ateş sunmak, Kürdleri birliğe, özgürlüğe ve açığa çağıran yepyeni bir ateş. Kocaman bakışlı, toprak ayaklı insanların sofrasına götürdü beni. Uçurum kışlarının yuvalarına sığınmış firarı ağlılara, bakur ruzgarlarının hükümüne nağra düşüren adsız kahramanlara götürdü beni. Yıldız alacasında geçtik, en derin yerinden Fırat'ı ve Dicle'yi ve Botan suyunu.

Örsünü indirdi. Mayasını yenilgilerden, yıkımlardan alan irade çelgilydi. Körüğünü kurdu. Akkorlarının kıvılcını yunnağına daldırdı cevherini. Kawa çekiminin soyundan gelen ve sapı gili dalından yapılan kocaman tepkiliyle dövmeğe bağladı destanını. Koldüğün toprağın karakter zenginliğini, güneşin gülmeyeşindeki cıldırıcı öğelerle, çenli ve sürpriz kaynaklarıyla şüştürmesini bilsecekti. Senin dala-rında gerekilecek bu öpüş. Doğurganlık, karışma ve atılım deryasındır toprak. Ballı yemişlerin afaçısın sen. Güneş, ıblığı ve deneyimle yükünü keldirir senin. Tüm afaçların atasın, hazılar hasamın. Destanını yaratırken, Kürdistan'ın doğal güzelli-

lerini seferber etti. Boynu kırılmış bir çiçeğin acısını görmesizlikten gelmez hiçbir ozan. Granit kaya çatlağında yeşeren otun cüretine tutkun olmayan, yaşamsa, serivene ve yaratmaya tutkun olmayan. Durdurdu anlatmayan kamncaların, tek tek biliyordu dardını Ararat dağı. Herketi ve yükseliği tomatli ediyordu suskunluğa karşı. Sisler içinde, ayaklarımızda newroz çiçeklerinin körpe kokusuyla tımanırken, arındırıyor, öz hale getiriyordu destanını Ozan Xani.

Ağrı kadar güzelli, yalnız ve yüce olmalıdır her dişe. Okunduğca keşfedilen, çağışım ve yorum zenginliğine yol açan, serivene ve masal dünyasına götürsen, hiç değışse bebek avazı gibi olmalıdır her dişe. Derinlik ne güzeldir, hele derinlikle birleşirse. Derinlikten, felsefeden azadesin. Düşünce ve buluş kudretini ne güzel imgeleştirmişsin diyemiyorum. Bu güzelliklerden, bilyüden ve erişilmezlikten uzak-sın. Pekli seni böylesine eskimez, çekici, fantastik kılan nedir? Yediören gübünü yaprağına bak! Anasını yitirmiş oylanın çağışına ve göslerine bak. Gerçek derinliklerin ve renklerin birleşmesi, birbirlerini de yitmiş haliyim ben. Yitirdi arıyor herkes benim yalnızlığında. Tımanmışızda murıldanını, saçmalayan, ağlayan bir dağ halini alıyordu Ararat. Kendi siyle birlikte afaçtıyordu koca Ozan.

Su vadileri şir ölüştüyle doldursem, Muş ovasından, Harran'dan çok daha bereketli bir ova yaratırım insanlarımıza. Doğan her gücü şir, doğuşuyla birlikte, bir zayıf şirin ölümlüne yol açıyor. Zirveme iyi bak ey Xani! Önbilerce kuş tünemiş zirveme. Mağrıptan ve maşrıktan, rum'dan ve Çin-i maçın'dan kaçan kuşlardır bunlar. Çörtiyen şirlerin kokusundan kaçıyorlar. İhlamını sana verdim ey Xani, her çiçeğin fikrini sor. Hünar ağırlığıyla kuzillasin çekim. Bu kuşlar, bu tutkunu olduğum hazretfen kuşlar, bende unutsunlar göçmenliklerini. Berhaneni yüklen, gel ey Xani! Postunu ser zirveme. Herhaneni bağla toprağın kurtuluşuna. Yanış çışda doğanlarla arkadaşlıklarla bayılıyorsun. Garip bir insan-sın. Yarattığın destan eğer, bin yıl ötesine ışık tutmuyorsa, bana gelme. Küçük Ararat'a git. Ocağıni yeniden kur orda. Çok daha güzel ve güçlü bir destan için, senin çekicinin vurularını bir yıl dinlemeye razıyım.

Ozan Xani ile Botan'ı gezdim elli yıl. Ufuk çizgisine vuruyordu bastonunun gölgesi. Güle ve ateşi kırıp-ırmıştı: ayıldığımızda. Ararat'ın zirvesine sermişti postunu. -

KÜRDİSTAN'LI OZANDAN

Şal û Şapıklı bir halkın içli destanı

Elbette şairin hası güzel gecemin içinde olmayandır. İyi şair, ortalamaya dayarlıklar yerine daha az işlenmiş -hatta belki de o ana dek hiç işlenmemiş- duyurukları yakalayandır. Ve kışkışus onları dilin renk ayırımından geçirip rafine ederdir. Şir de öte dildir zaten. Bir de dil kırılması var tabii. Has gair tedavüldeki dili reddedendir. Bu cetalama dildir. Çünkü verili dil önce kırılmalı sonra da ondan yepyeni bir dil yaratılmalıdır.

Bunları neden yazıyorum. Şundan: Bazılarımız hâli siyaset dilleyle, aşınmış duyuruklarla ya da mivadın doldurmuş imge parçacıklarıyla şir yazılabileceğine inanıyor da ondan! Oysa (bütün bu yarınsamalı perspektifle ancak foto-kopi kağıdı basur gibi şir basılabileceğinin farkında mıyız? Her şir yepyeni bir duyuruk, dili ve imgeyi tedavüle sokmuyorsa bildik malzemeler üzerinde tepinip duruyor-sa sanatsal üretim bunun neresinde diye sormak gerek.

Şurası unutulmamalıdır ki, şiri siyasete ön koşullu düşünmek

ahesle işigildir. Yani siyaset olmazsa şir olmayacak bir şey değildir. Çünkü bu konuda Marksist tarihin teoni üretmesi bile 'tersiz şirin bile' yazılabileceğine vurgu yaparlar.* Hal böyleyken siyaset dilini her halükarda şir dilinin önüne geçirmek hiç de vârsal bir tutum olmasa gerek.

Bu yüzden Serdar Can'ın "Üç Bin Yılın Destanı"nı okurken "tu-

leyhinin kam emdiği ülkemizde" gibi dizeleri müthiş yazıyordum. Oysa son derece içten ve içerden bir duyurukla kaleme alınmış bu destan bu tür bir dili hiç de hak etmiyor. Çünkü bu düpedüz bir siyaset dili. Üstelik aşınmış bir siyaset dili.

Ama Serdar Can, aralığın görkemli derinliklerine daldıkça bir türküyle çöküp yazdığı bu destanda bize ilk olmanın verdiği avantajlarla dipdiri bir söylemi de yakalayabileceğini yer yer ispatlıyor. "ve kızın ataların o zaman en tatlı yemişleri yediler en yılanmış yaratıkları içtiler sazlıktan karıştan evlerinde yorgan döğük en esrik aşklara yattılar" gibi.

Şurası muhakkak ki, Şirde artık neredeyse -herhangi bir şekilde de olsa- tartışmaya gerek bırakılmayacak denli sonlanmış bütün bu tenel önermelerin aslı muhatabı hepten Serdar Can değil tabii. Söylediklerim birkitabın çağırıştırdıklarından hareketle belirt-

mek istediklerimdir o kadar!

Çünkü Can'ın birikmiş öyle çok sözü var ki. Bunları söylerken diline bir de filtre takma hassasiyeti gösterebilse işte o zaman zaptı mümkün olmayan bir çağlayana dönmemesi işten bile değil.

"Üç Bin Yılın Destanı" Serdar Can'ın "Hemen Maşallah" adlı öykü kitabından sonraki ilk şir kitabı. Şair vaktiyle "Urmiye Van arasına akan" zal û şapık bir halkın İran yaylasına ve giderek bütün Mezopotamya'ya yayılan çışlığını bu destanda dile getirmiş.

Kuşkusuz ki Toroslarda da can bedeli mücahedeyle gemesini bilen bu yürekli Kürdistan'lı şairi okumak, talan edilmiş bir coğrafyayı bastan sonra gemek demektir.

Bu duyurukları yaşamak istiyorsanız Serdar Can'ın "Üç Bin Yılın Destanı"nı kaçırmayın derim.

(* Meraklısı Kagan'ın "Güzellik Bilini Olarak Estetik ve Sanat" adlı kitabına bakabilir.

Haydar ÖÇÜR

SORUŞTURMALAR BITMEK BILMIYOR Kızılırmak konserine yine soruşturma

TOKAT, Özgür Gelecek/
19 Mart'ta Tokat'ta gerçekleştirilen Grup Kızılırmak konserinden dolayı soruşturmalar bitmek bilmiyor.

Konserden tahminen 15 gün sonra Tertip Komitesi hakkında yasadışı, bölücü sloganlar atıldığı gerekçesiyle Tokat Cumhuriyet Savcılığı bir soruşturma açmıştı. İfade veren Tertip Komitesi takip-sizlik kararı aldı. Yalnız bundan 2,5 ay sonra Tokat Teröle Mücadele Şubesi, Tertip Komitesi başkanını çağırarak 1 kişi hakkında tekrar soruşturma açıldığını, Savcılığın gidip ifade vermeleri gerektiğini söylüyor. Eğer gizmelirse hepsini bir gecede evlerinden toplayacağı tehdidini savuyor.

Bu konuda Tertip Komitesi başkanı Gürsel Eroğlu "Tokat'ta güvenlik güçleri devrimci-demokrat kampanya üzerinde bir baskı oluşturmaya çalışıyor. Bir konserde iki kez soruşturma açılması da bizi yıldırmaya, korkutmaya yöneliktir. Bütün baskıları protesto ediyoruz" diyerek tepkilerini dile getiriyor.

'baskılara rağmen tavizsiz yolumuza devam edeceğiz'

27.5.1993 günü İstanbul Üniversitesi Avcılar Kampüsü'nde öğrenci derneğinin düzenlediği olduğu 3. Geleneksel Bahar şenliği kimi eksiklerin olmasına rağmen birlik ve dayanışma ruhuyla coşkulu bir biçimde kutlandı.

Şenliğin 3. gününde bizler Grup Munzur olarak özğillerimizle şenliğe destek verdik. Programımız; teknik cihazların yetersiz olmasına rağmen güzel başladı. Ancak programımız esnasında söylemiş olduğumuz Kürte ve Türkiye parçalarındaki direniş ve isyan ruhunun kitlede yarattığı coşku karşısında Rektör keyfi ve anti-demokratik bir uygulamayla elektrikli kesti. Bunu yapmalarındaki amaç; insanları yıldırarak ve psikolojik üstünlük kurmaktır. Ama bizler de tür engellemelere rağmen programımızı planladığımız şekilde bitirerek, heveslerini kursaklarında bıraktık.

Bizler devrimci sanata ve sanatçıları yönelik bu tip baskılar ve engellemeler karşısında tavizsiz yolumuza devam edeceğiz. Grup Munzur müzik emekçileri olarak yine halkımızın yanında onlarla omuz omuza mücadele vereceğiz.

28 Mayıs 1993 günü L.T.U Maslak kampüsünde öğrenci der-

neğinin düzenlediği olduğu yıl sonu şenliği ise, yaklaşık 500 dolayında kişinin katılmasıyla coşkulu bir şekilde katlandı.

Bizler Grup Munzur, Özgürlük Türküsü, Koma Amed, Kutup Yıldızı, Koma Denge Azadı müzik grupları olarak, şenliğe hazırlanmış olduğumuz programlarla katkıda bulduk. Şenlikte mim tiyatro şir dinletisinin yanısıra, gelen tuesajlar da kitle tarafından coşkuyla alkışlandı.

Organizasyonda kısmi eksikliklerin olmasına rağmen yine de coşkulu geçen şenlik, büyük bir ateş çevresinde çekilen halaylar

eşliğinde sona erdi.

Düzenlenen her kültürel etkinlikten, eksiklerden karşısında ders çıkararak daha sonraki şenliklerin iyi ve daha coşkulu geçmesini sağlamak için her kesin ustane düşeceği sorumluluğu yerine getireceğine inanıyoruz.

Ayrıca alana asılan pankartların yanısıra, İbrahim Kaypakkaya'nın resimlerini ve 30 Nisan 1993 günü katledilen Şengül Yıldırım, Uğur Yaşar Kılıç'ın resimlerinin asılması şenliğe güzel bir anlam vermiştir.

Biz halkız gelecek ellerimizdedir.

Tarsus "Özgür Sanat Ortamı"

TARSUS, Özgür Gelecek/
Tarsus'ta devrimci-demokrat çevrelerin sanatsal ve kültürel çalışmalar için yeni bir uğrak yeri var artık. 14 Haziran Pazartesi günü açılışı yapılan "Özgür Sanat Ortamı"nda çay, kahve içip, kütüphane-deki kitaplardan, okuma odasında yararlanmak mümkün olacak.

Kitap çalışmalarının da yapılabileceği "Özgür Sanat Ortamı"nda Tiyatro ve müzik çalışmalarını yapılabileceği de amaçlanıyor.

"Yabancılar dışarı"

Bu yazı, yazılmamış bir senar-yonun taslağıdır

"Dikkat dikkat, bu gece tüm Avrupa toplumsal bir deprem yaşadı. Bir gece içinde tüm yabancılar, "Yabancılar Göç Birliği" örgütünün planı gereğince Avrupa'ya terkettiler. Örgütün seferber ettiği binlerce gemi, uçak, tren, otobüs, taksi ve arabayla, Afrika'ya, Latin Amerika'ya ve Asya'ya milyonlarca yabancı aktı. Bu sabaha yakın İsviçre polisi, Alp'ler üzerinde uzun bir deve ve eşek kervanına rastladı. Polis, bu kervanların, Avrupa'da göç için vesayet bulamayan son Türk ve Afgan göçmenlerine ait olduğunu tespit etti. Şu anda Avrupa gücün şokunu yaşamaktadır. Hollanda hükümeti, Avrupa Parlamentosunu olağanüstü toplantıya çağırdı. Alman Başbakanı Kohl, "üzgün ve şaşkınım" diye konuştu. Mitterand'ın sağ yanına felç indigi ve hastahaneye kaldırıldığı bildiriliyor..."

Maria yataktan şaşkınlıkla kalktı. Radyonun sesini biraz açtı. Telefon ahizesini kaldırıp numaraları çevirmeye başladı.

"Aloo, Hadi gözün aydın, hepsi gitmiş, artık rahat ederiz."

"Hirsizlikten, pislikten, işsizlikten kurtulduk."

"Evet evet, kıyafet anarşisinden, yabancı bakışlardan, yürüyüşlerden, mitinglerden, açlık grevlerinden kurtulduk."

"Kurtulduk trafik anarşisinden."

"Ev bulma ve konut sorunu bir gecede çözülmüş oldu. Kiralar ve araba fiyatları düşecek, ücretler yükselcek oooh ne güzel!"

.....

Telefonu kapayıp elini yüzünü yıkadı. Giyindi. Duduğunda şakrak bir çarkıyda sokağa çıktı. Taze Türk pedisi almak için kargıdaki fırına gitti. Fırının önünde beş-on kişi bekliyordu. Arkadaşı A da onların içindeydi.

A: "Boşuna geliyorsun, kapanmış."

Maria: "İyi olmuş, bizinkilerden alırsın."

A: "Değişik renklere, kokulara alışmışım. Çok şahane biçim ve tatlarda ekmelekle sofraya oturmanın delisiyim ben. Üstelik bugün oğlumun doğum günü. Komik-lae fışıklı Türk baklavasıyla, Pekin ördeği ikram edecektim. Korkunç bir şey."

Konuşa konuşa çelthin merkezi-ne doğru yürüdüler. Çin lokantasının önünde ağlayan ihtiyar bir hanfendiye rastladılar. Kadın, gelince-ri görünce, başladı konuşmaya.

"Buradaki güzel insanlar gittiler. O güzelim, zengin mutfak kültürlerini, envai çeşit çorbaları, yemekleri, tatlıları, tip tip, renk renk salataları, harika ekmeleleri, işlemeli sofraları ortularını, sanat şaheseri tabakaları, incelikleri, kokuları, lezzetleri beraberlerinde götürdüler. Ben şimdi eşimle hafta sonlarını nerede geçireceğim. Çinli garsonların gülümseyişlerini ve beni büyüleyen müziklerini nerede bulacağım."

Yürüyerek kadın geçtiler. Maria: "Bu kadın düpedüz yabancı hayranı, Güllüp sevinceğine ağlıyor."

A: "Kadının ruhunu kavrayamıyorsun. Yirmi-otuz yıllık bir alışkanlıktır bu. Değişikliklere, çok sesliliğe, renk çümbüşüne, yaşlıcağa, apayrı dünyalara alışmış kadındır. Tek yönlüden, tek ses, tek biçim, tek renk, tek zevkten, en çok nefret edenler ihtiyarlardır. İhtiyarlık, zengin tecrübe birikimidir. Bu muazzam birikim, kendi kudretine, kendi çökyönütlüğüne layık bir dünya ister her zaman."

Maria: "Güzel ama, onlar bizim geri yanımıza, kurandığımızı, sıkıntımızı oluşturdular her zaman. Avrupa kocaman, habis bir urdan kurılmış oldu."

A: "Sanmıyorum. Avrupa kendi zenginliğinin bir bölümünü yitirmiş oldu. Bilincinin ve ruhunun, kafasının ve kolunun, zekasının ve tecrübesinin bir yanını yitirmiş oldu. Onları korkunç küçümsedik. Yüzsüzdüler, açıldılar, artık yerleştiler, gitmezler diyerek, pek az şey öğrenebildik onlardan. O büyük zenginliği özümseyemedik. Kendi bilinc, ruh ve tecrübe zenginlikleriyle geldiler, bizlerden öğrendiler ve çok daha büyük bir zenginlikle gittiler. Büyük bir kayıp. Nasıl kavrayamıyorsun, hayret ediyorum doğrusu."

Bir yol inşaatının yanında durup dozerlere, makinalara, sessizliğe bakarlar.

A: "Bak burada hayat susmuş, makinalar çalışmıyor, gülümsemiyor."

Maria: "Çalışacak bulunur. Avrupalı avrupalılar yarattı. Avrupa avrupalıdır."

Dozer'e ilştirilen pankartı okurlar birlikte.

"Bizleri kovmaya çalışanların, öncelikle burada çalışmalarını tavsiye ederiz"

Biraz yürürler. İlerde bir ressamın, kendi tablosunu yakışını görürler.

"Dün, aynı anda baş vuran beş Türk ressamıyla bir Amerikalı ressam arasında imtiyazlı terah yapan Nasyonel Galerî'nin tuhumunu protesto ediyorum. Amerikalı ressamın tercih etmesini, "siz modern değil naif"siniz" diye Türkleri küçümsemesini bu ateşle eleştiriyorum. Diğer kültürlerle düzenlediğim o güzelim karma sergilerin, yabancıların gitmesinden dolayı, engellenmiş olmasını protesto ediyorum."

Toplanan kalabalık, ressamı alkışlamaktadır. "Seni destekliyorum!" diye bağırın bir kadın, donu

ve sütyeni hariç, tüm elbiselerini çıkartıp ateşe atar.

Yürüyerek sendika binasının önüne gelirler. Binanın önündeki panoyu, yirmi-otuz kişilik bir kalabalık sarmıştır. Pano'nun ortasından, çıplak, kanlı bir kol sallanmaktadır. Yanında bir yazı:

"Ben Marok'lu Abdüselam. Demir-çelik işçisi. İki gün önce makineye kapırdığım kolumu burada yaşayan insanlara yadigar olarak bırakıp gidiyorum. Kolumu koparan makinenin başında, giderken arkamızdan "Auslander Raus!" diye bağırarlardan birisinin çalışması, en büyük dileğimdi. By by!"

Yürümelerini sürdürürler. İlerde, bir fırının önünde oluşan uzun kuyruğa yaklaşırlar. Orta-yaşlı birisi durumu izah eder onlara:

"Ekmeğin fiatları kaşla göz arasında arttı. Her fırının önünde bu kadar kuyruk var. Çavdarı çamurla karıştırıp pisirseler beş guldene havada kapurlar. Yabancılar gittiler ama, sirtlindeki ağır yükleri, sirtimize yığarak gittiler."

Kuyruğa geçip belediye tuvaletinin önünde durdular. Maria tuvalette girdi. Bayanlar tuvaletin kapısında bir yazıyla karşılaştı.

"Ben gidiyorum Maria, on yıldır temizlediğim tuvaletler sana emanet, Ayşe."

Homurdanarak girdi, homurdanarak çıktı.

Maria: "Yirmi yıldır pislettikleri yetmiyormuş gibi giderken de pisletip gidiyorlar"

A: "ne yapmışlar?"

Maria: "ne yapacaklar, her yere yazdıkları gibi tuvalete de yazıp gittimşler."

Şehir merkezinde elli kişilik bir topluluğa rastladılar. Kollarına üzerindeki "yabancılar dışarı" yazısı olan pazubentler takmışlardı. "aaa bunlar bizinkiler" diyerek arkadaşının koluna girip topluluğa doğru yöneldi. İçlerinden birisi ateşli bir tarzda konuşuyordu. Hepsini gençü Maria konuşanın başkanı B olduğunu gördü ve alkışlara hararetle katıldı.

"Bakın etrafımızda hiç polis var mı, ne kadar özgürüz. Dün aynı kalabalıkla toplansaydık, bu meydana beyyüz polis yığılırdı. Yabancıları bizden koruma adı altında özgürlüğümüze gölge düşürürlerdi. Hükümetimiz halkı, madenlerde yarım kalmış yol ve bina inşaatlarında, duvaletlerde, asit ve gübre fabrikalarında, lağımçılık ve çöp işlerinde, çalışmaya çağırıyor. Arkadaşlar kol bu çağrıya işsizlerin."

A: "Konuşması bile kokuyor. Yabancıları nerelerde çalıştıracağız. Onların yüklerini kaldırabileceğimiz Maria?"

Maria: "Suusuz ditle, çok önem-

li."

"Eğer bu çağrıya işsizler çımazsa, bizler uyup madenlere ineceğiz..."

Kalabalıktan, orta yaşlı, sakallı birisi, "Siz yabancı düşmanları kaç kişisiniz ki? Bir avuçsunuz! Üstelik hepimiz de işsiziziz!"

Kalabalık, bağırarak tartaklar. "İçimizde hala yabancı kalıntıları var!" diye bağırır konuşmacı. "Ben buralıyım, yabancı değilim vurma-yan!" diye yeniden yükseltir sesini, tartaklanan. A korkar, "buradan uzaklaşalım" der Maria'ya. Uzaklaşırlar.

Hükümetler, işsizleri çalışmaya zorlamak için işsizlik paralarını keser, ücretleri azıcık yükseltirler. Çocuk paralarını yükseltirken kurtajı zorlaştırırlar. Bu durum, geniş kadın yığınlarının direnişiyile karşılanır. Yabancılarla evlenenler ve yabancılarla içli dışlı, uzun yıllar birlikte yaşayanlar başta olmak üzere binlerce insan, "Yabancıları Geri Getirme Dernekleri" oluşturmaya başlar. Patronlar, işyerlerinin tam kapasiteyle çalışmadığını, iş-güçü kıtlığından dolayı yeni iş sa-halarının açılmadığını, büyük bir durgunluk döneminin yaşandığını ileri sürer ve mevcut durumdaki yakınlar, işçiler, patronların hanırları hazınladığını, bir işçiyeye üç-dört işgini için yüklenildiğini, iş-güvenliğini bozulduğunu, kazaların arttığını, tüketim eşyaları fiatlarının arttığını iddia ederler. Ekonomistler, toplumda tencinleşme hissinin yeniden yükseldiğini, sakatların, ihtiyarların, hatta çocukların çalıştırıldığını, iyi yaşama felsefesinin kör hırsı ve zenginleşme aşkı tarafından içdiş edildiğini rakamlarla açıklarlar. Kültür kuruluşları, kültürün çok yönlü, çok sesli ve çok renki özelliğini yitirip reklamın ve kâr yarışının hizmetine girdiğini savunurlar. Asya, Afrika ve Latin Amerika renklerinin şirden, romandan, öyküden, müzikten, dramadan ve resimden çekildiğini, sanatın bu alanlarda felsefi derinliğini önemli ölçüde yitirdiğini açıklarlar.

Haddinden fazla doğuran kadınların, çocuk bakımında dolay, eve bağlılıkları artar. Kapalı ve yalıtılmış hayat tarzı, tip tip bunalmaları beraberinde getirir. Erkeğin kadın üzerindeki egemenliği güçlenir. Bu ara Maria ikiz çocuk doğurur, üzerindeki koca baskısının arttığını hisseder. Maria'nın kocası da, kendisi gibi yabancı düşmanıdır. Ve yabancılar aleyhinde çalışan bir örgütün üyesidir. Yabancıları gittikten sonra, Abdüselam'ın kolunu kaybettiği demir-çelik fabrikasına girer. Tam da Abdüselam'ın çalıştığı makineye düşer.

Az işçiden dolayı iki makineye aynı anda bakılmaktadır. Kolunu makineye kapattır. Hastahaneden sonra eve gelir. Maria, iki çocuğa ve bir sakata bakmaktadır artık. Her ikisi de bunılır, geçmişteki yabancı düşmanlığından dolayı birbirlerini suçlarlar.

Madenlerde, fabrikalarda ve çeşitli yerlerde grevler patlar. İşçiler, "Yabancıları Geri Getirme Dernekleri"nin sloganlarını atarlar. Şehir merkezinde işçiler miting düzenlerler. Maria, çocukları ve kocasıyla birlikte Miting'e katılır. Bir yığın asık suratlı, sakat insanla karşılaşılır. Kürsüde konuşan görünce şaşırır. Konuşan, yabancılar gitmeden önce faaliyeti gösteren "Auslander Raus Derneği"nin başkanı B'dir. Eski başkanları yanı.. Sağ gözünü iş kazasından yitirmişti. Yine kendinden emin, gür ve hakim bir tarzda konuşmaktadır.

"Mevcut işgücü darlığına, yani bizleri, biz işçileri kirip geçiren bu amansız işgücü krizini çözmeyin bir tek yolu vardır İki yıl önce gidenleri geri getirmek. Onlardan özür dileyerek, onları, bir gece anı-sızın terkettikleri şu kendi ülkelerine kibarca davet etmek!"

Alkışlar, "yaşa, var ol!" bağır-tılları, "Yabancıları Geri Getirme Dernekleri"nin sloganları.. Alkışlara ve sloganlara Maria ile kocası da zevkle katılırlar.

"Kadınları aşırı doğuma zorlamamızın sosyal ve ruhsal sonuçlarını hep beraber görüyoruz. İhtiyarlar ve boşanmalar çığ gibi yükseldi. Doğanlar çalışır hale gelinceye kadar bizler iyice hayat oluruz. Normal çalışmak, sağlıklı, renkli, çok sesli, çok yönlü, çok kültürlü, çok lezzetli, envai çeşit kıyafetli, çok dilli yaşamak istiyoruz. Hükümetimiz, ilk ve milliyet ayrımı yapan ülkelerle diplomatik ilişkilerini kesmesini ve tüm dünya çapında ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı geniş bir kampanya açmasını istiyoruz!"

Maria: "Başkanımız yüzseksen derece değişmiş. Sevindim buna."

Kocası: "Sadece başkanımız değil, hepimizi yüzseksen derece çarkettirdi şartlar. Yüklerimizi devretmek için mi, yoksa yüklerimizi eşitçe, kardeşçe paylaşmak için mi çağırıyoruz gidenleri. Temel mesele şimdi budur."

Telefon çalar. Maria uyanır. Tüm bunların rüya olduğunu anlar. Başkan B, Maria'yı bugünkü "AuslanderRaus!" yürüyüşüne çağırılmaktadır. Başının ağrıdığı yalınını uydurarak davayı reddeder. Yanında uyuyan kocasının kulacağına "biktım artık bu işlerden" diye fısıldar.

Muzaffer ORUÇOĞLU

Karadeniz bozkırına düşen kıvılcımlar

İsmail BULUT

KOMİSER ŞAHİN'İ ANLAMAK

Ölüm, savaşın ve savaşçı bir partinin ayrılmaz bir parçasıdır. Ve mücadele, gelişim seyrini, bu parçaları basamak gibi kullanarak gösterir. Bu, zafere dek böyle sürüp gider. Ancak, kimi ölümler vardır ki yüreklerle ve bilinçlere nakış nakış işlenerek, fiziksel yoklukları ile arkalarından derin uçurumlar ve yaralar bırakırlar. Ve bir o kadar da tecrübe, deneyim, kazanımlar... Tıpkı bir komünist önder İBRAHİM KAYPAKKAYA gibi, bir SÜLEYMAN CİHAN, BABA ERDOĞAN gibi...

İşte her milliyetten Türkiye proletaryasının yüreğinde ve bilincinde böylesine bir derin yara da; 21 Haziran 1992'de Artvin dağlarında açıldı. Yıllarca düşman tarafından aranılan, birçok özel operasyonların, onun için yapıldığı, başına ödülleri konularak peşinden koştuğu ve her defasında düşmanın cabalarını boşa çıkartan; eğilmez baş, bükülmez bilek, komünist önder İSMAİL BULUT (Komiser

ŞAHİN) elim bir kaza sonucu göğsünde kızıl bir gül açarcasına saplanan şarapnel parçasıyla can yoldaşı büyük komutan DOĞAN KARADAĞ'la beraber, ölümlü bedenleriyle şehitler kervanında yerlerini aldılar.

Birçok yoldaşımız ya da devrimci arkadaşımızın ardından birçok şey yazılıp çizilir. Ancak KOMİSER ŞAHİN'İ (İSMAİL BULUT) anlatmak, biyografisini çizmek, pek de kolay değil. Çünkü birçok erdemini bir arada bulunduğu ve bütün bu erdemleri bir tek merkezde, "KOMÜNİST ÖNDER OLMA" merkezinde toplayan, anlatımların kelimelerle ifade edilemeyeceği yada kelimelerin yetersiz kalacağı bir kişiliktir. Bu kişiliği tanıyıpta öylesine yazmak pek kolay olmasa gerek. Bizler onu ifade etmenin, tanımayan halkımıza önderini en iyi bir şekilde anlatmanın yolu, ancak onun elden düşürmediği KIZIL BAYRAĞI, ona yaraşır biçimde yukarılarda tutarak

Yıldız ÇİÇEK

Doğan KARADAĞ

dalgalandırmak, ve kendisine ışık yaptığı ML-MZD'nin ülkemiz uzantısı İbrahim Kaypak-kaya çizgisinde tutarlı ilerleyişinde hiç durmadan devamını sürdürmektir.

Ancak yine de, KOMİSER ŞAHİN'İ (İSMAİL BULUT) tanımak, anlamak ne demektir; ve bir komiser Şahin olmak ne demek olduğunu kısaca da olsa anlatmak görevlerimiz arasında gelir.

KOMİSER ŞAHİN'İ anlamak; proletarya ideolojisi adına yola çıkarak revizyonizmin-opportunizmin batağına batan ve battıkça battığı batığı savunma çabalarına giren zihniyetlere vurulan siyasal-ideolojik kamçının sesini, namlulardan çıkan sesle bütünleştirerek, dağda, tarlada, fabrikada, türkü türkü yayılan sesi duymaktan geçerek KOMİSER ŞAHİN'İ anlamak; bütün olumsuzluklar karşısında, parti içi iki çizgi mücadelesinde ML-MZD ideolojine sıkı sıkı sarılmaktan geçer.

KOMİSER ŞAHİN'İ tanımak, anlamak; perili savaşın özünü yakalamak, o'na siyasal-ideolojik-pratik yol gös-

tericilik yapmaktan geçer. KOMİSER ŞAHİN'İ tanımak, parti kitle çizgisini kavrayıp, kavratma anlayışından geçer.

VE KOMİSER ŞAHİN ismi yıllardan beri, programa çizgiye saldıran, onu kendi örümceklenmiş kafalannca şekillendirip saptırmaya çalışan bütün anlayışları mahkum edip tarihi çöplüğe yollayan ML-MZD ideolojinin temsilcisi olarak yüreklerde, bilinçlerde yaşamın adı olarak anılacaktır.

Ölümünün birinci yıl dönümünde, anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. VE DİYÖRÜZ Kİ: EY KARADENİZİ KULAK VER SESİMİZE.

Seni ne bugüne kadarki fırtınaların, boranların ne vahşi dalgaların ve ne de; ikiyüz metre derinlikteki, zehirli suların kurtarabilir. Çünkü biz seni; Ta 1920'lerde karalistemize almışız. Mustafa Suphi'lerden beri. Ve bugün göklerde BULUT, BULUT Dağlarında; ŞAHİN, ŞAHİN DOĞAN, DOĞAN Topraklarında; ÇİÇEK, ÇİÇEK çoğalıyoruz. Ve buraya yazıyoruz "And olsun ki adın kızıl deniz olacak."

İSMAİL BULUT, DOĞAN KARADAĞ, YILDIZ ÇİÇEK (Şahin, Qero) (Alişar, Topçu) (Kinem) YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!

Zeynep anayı kaybettik

20 Temmuz 1992'de İstanbul'da polis polis tarafı. Jan eş ve bir yoldaşıyla katledilen TIK-KO savaşçısı Ramazan Ceviz'in annesini kaybettik.

O hepimizin anasıydı. Oğlu katledildiğinde basıma ve kamuoyuna yaptığı açıklamada şöyle haykırıyordu:

"Oğlumla gurur duyuyorum. Onu hep yaşatacağım. Oğlumun kızılı sarılı tabutunun arkasından, onun gibi yiğit bir ana olarak yürüdüm, onun arkadaşlarıyla beraber: "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Katiller bulunur, hesap sorulur" diye slogan attım. Oğlumun kanı yerde kalmayacak. Benim binlerce oğlum var, kızım var... Onlara bakarım, bundan sonra onların peşine koşar, mücadele ederim."

Oğlunun katledilmesi onu çok yıpratmıştı. 23 Mayıs 1993'te geçirdiği beyin kanaması sonucu onu kaybettik. Fakat onun yiğit yüreği ve haykırışı beyinlerimize silinmez bir şekilde kazınmıştır.

Umut Yayıncılık Kitap Listesi

İBRAHİM KAYPAKKAYA HAYATI VE MÜCADELESİ:	25.000 TL.
TOHUM:	50.000 TL.
YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN MARKS:	20.000 TL.
SEÇME YAZILAR (İbrahim Kaypak-kaya):	50.000 TL.
NENEMİN MASALLARI:	20.000 TL.
PARTİZANIN GÜNLÜĞÜ:	15.000 TL.
BAHAR ÇİÇEKLERİ VE KRAL:	5.000 TL.
YUNAN BIÇAĞI:	15.000 TL.
URMİYE MAVİSİ:	15.000 TL.
BEŞİKÇİNİN SAVUNDUĞU GÖRÜŞLER ÜZERİNE:	15.000 TL.
HABERLEŞME VE İLETİŞİM EMEKÇİLERİNİN SENDİKAL ANLAYIŞLARI:	10.000 TL.
GENEL GREV NEDİR?:	5.000 TL.
1 MAYIS HARBİYE DİRENİŞİ:	25.000 TL.
İŞÇİ SENDİKALARI TEMSİLCİLİĞİ VE GÜNÜMÜZ KOŞULLARINDAKİ SORUNLARI:	5.000 TL.
DEVRİMCİ DEMOKRATİK SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN SENDİKAL ANLAYIŞI:	10.000 TL.
ÜÇ BİN YILIN DESTANI:	20.000 TL.
KAHRAMANLIK KILAMLARI:	15.000 TL.
DEMOKRATİK LİSE MÜCADELESİ VE HALK DEMOKRASİSİNDE LİSE EĞİTİMİ:	5.000 TL.

BÜROLARIMIZDA ve TÜM KİTAPÇILARDA

Mücadelenin güzelleştirdiği insan: Fadime

Toplum, kadın ve erkekten oluşmuşsa ikisi birlikte mücadele etmelidir. Hak alma mücadelesi yalnız erkeklerin sorunu değildir!

Kağıthane Belediyesi'nin işçi lokalindeyiz. Açlık grevinin 26. günü... Süresiz açlık grevindeki işçilerin arasında genç bir kadın görüyoruz: Fadime Morsumbül... İşten atılan Kağıthane belediye işçileriyle dayanışmak için, uzun süredir burada bulunuyor. İşçilerin uzandı yataklama en köşesinde dizlerini karnına çekmiş, gözleri ışıl ışıl, gelen ziyaretçilere gülümsemeye çalışıyor.

Fadime, 1988'de Zeytinburnu Belediyesi'ne işçi olarak girdi. İşçi kadrosundaydı ama, belediye başkanının sekreteri oldu. O zamanlar Zeytinburnu Belediyesi'ndeki işçi eylemlerine tanık oldu. Birün işçilerle birlikte kendini eylemlerin içinde buldu. Artık direnmeyi, hak aramayı öğrenmişti Fadime. Fakat direnen değil sessiz kalan işçileri tercih eden Belediye Başkanı onun bu değişiminden çok rahatsız oldu. Ve Fadime sekreterlik görevinden alındı. Yeni işi oldukça ilginçti. Belediye başkanı ceza olarak onu "erkek" işine, yani asfalt işlerine verdi. Ancak, "Ben kadın-erkek işi diye bir ayırım yapmıyorum, ne iş olsa yaparım" diyen genç kadın, diğer işçilerle seve-seve asfaltta çalıştı.

ÖNCE ASFALT SONRA ÇAMAŞIRHANE

Zeytinburnu Belediyesi'nin bütün eylemlerinde on saflarda yer alan işçi kadını sursunler daha da bilemişti. Gün geçtikçe öne çıkması belediye patronunun gözüne battı, bu kez onu dışardan içeriye çekerek engellemeyi düşündü. Erkek işinden alınarak yeniden kadın işine verilerek cezalandırıldı.

Şimdi yeni işyeri Belediye Hizmetleri'nin çamaşırhanesi...

Fadime çamaşırhanelere sığar mı artık. O Kağıthane belediyesi işçilerinin eylemlerini duyar duymaz solğu onların yanında aldı. "Toplum, kadın ve erkekten oluşmuşsa ikisi birlikte mücadele etmelidir. Hak alma mücadelesi yalnız erkeklerin sorunu değildir" dedi. Yıllarca kadın olarak ezilmişliği en katmerli şekilde yaşamıştı. İşçi olduğunda da sömürüyü, ezilmişliği tanıdı. Tabii başkaldırmayı da... Çifte sömürü onu öa saflara doğru çekti...

Peki Fadime kadın olarak neler yaşad? Tu 12 yıl öncesine dönüyor. "Bingöl'de doğdum büyüdüm. Liseyi bitirir bitirmeyz evlendim. Evlilikte zamanla "Fadime" diye birşeyin kalmadığını gördüm. Hep eşimin istekleri oluyordu. İstedikim insanlarla görüşemiyordum, istediğim bir yere gidemiyordum, yanı gün geçtikçe kayboluyordum. Beş yıl böyle geçti. Zamanla yavaş yavaş bana karşı çıkmaya başladım. Yani "ben bir insanım" dedim. "Sen beni yönlendirip yönetemezsin, senin benden bir üstünlüğün yok, varsa söyle ona göre davranayım" dedim. Sekiz yıllık evliliğimin son üç yılı hep tartışmalarla geçti. Çalışmak istiyordum buna izin vermedi. "Ben erkeğin, kadının görevi ülü yapmak, çamaşır-bulaşık yıkamak, biziçet etmektir." Erkek söver, döver, kadın buna ses çıkaramaz, kurşu koyamaz. Ben bu anlayışa kesinlikle karşıydım. Çok mücadele ettim, çok uğraştım, baktım eşim değişmiyor. Olacak gibi değil, ayrılmaya karar verdim.

Fadime, bu kararı 1989'da aldı. Onun için

zor oldu. Çünkü ayrıldığında 7 yaşında bir kızı vardı. Anneydi. Üstelik kocası onu "çocuğu kesinlikle sana vermem" sözleriyle tehdit etmiş ve annelik zaafından yararlanmaya kalkmıştı. Ancak, o bunları da ağı. O dönemi sanıklı geçirdiğini anlatıyor. "Çok acı çektim ama kararından asla dönmüdüm. Mücadelenin uzak duran bir çok kadının sığındığı çocuk sömürünün belirleyici olduğunu sanıyordum. Asıl sorun; olayları idrak edememek, tek boyutlu bakmak. Daha geniş düşünmeliyiz, önemli olan, çocuklara daha iyi bir gelecek hazırlamanın mücadelesini vermek. Bu toplumda anne sadece çocuğunun bakımını dibinde olmakla ona iyi bir gelecek hazırlayamaz. Bir sürü sorun arasında o çocuk nasıl sağlıklı büyüyecek?"

BİLİNÇ SİÇRAMASI

Direnişlerin içinde bilinç siçraması yaşayan işçi kadın binlerce hemcinsine sesleniyor; "Bir çocuğu değil, bütün çocukları düşünmek lazım. Güzel olan, insanca olan bu değil mi?"

"Çevrem ne der?" Yüzbinlerce kadının önüne duvar gibi dikilen bu soruyu bir zamanlar Fadime de kendine yok sormuş. Zaten bu sistem kadını hem cinsel obje olarak sömürüyor hem de işgücünü ucuzca satın alarak sömürüsünü katmerleştiriyor. Patronun baskısı altında ezilen çalışan kadın, gerici feodal çevrenin de baskısı altında eziliyor. Kadın sadece üreme nesnesi olarak görenler, onu dört duvar arasında kapayıp, anneliğe mahkum etmek istiyor. Burjuvazi bundan da yarar sağlıyor. Evdeki kadın görevi gün fabrikada çalışarak kocasına geç sağlamak onu patrona daha diri olarak göndermekle yükümlü.

Çalışan kadınları da "ahlak" maskesiyle karamaya çalıştıran gericiileri çok iyi tanıyor işçi Fadime. "İşyerlerinde kadın erkek "elele" çalışıyor, yan yana oturuyor dedikodular onu ilk zamanlar çok şaşırtmış. Oduka da üzümüş. O artık bunları aştığını söylüyor. "Mücadele içinde aşlamayacak hiç bir şey yok." Artık sadece ekonomik kazanımlar için değil, Güneydoğu'daki katliamlar, sokak infazları, gözaltında kayıplar, günlük yaşamın bir parçası haline getirilen ölümlere karşı da sessiz kalmamak gerektiğine inanıyor. "Bu rezalet düzenin değişmesi lazım!"

Direnişleri, yürüyüşleri evlerinin pencerelerinden seyreden hemcinslerine bir mesajı var işçi Fadime'nin: "Kadınlar artık dışarı çıkınlar. Mutfak çocuk, kocaları onları bağlamasın. Yaşamın güzelliğini, onurlu yaşama hakkını elimizden almalarına izin vermemeliyiz."

Direnişçi Kağıthane Belediyesi işçilerinin kazanımlarının bütün işçi sınıfların kazanımları olduğuna söylüyor. Bu direniş bu yönüyle oldukça ciddi boyutlar içeriyor. Fadime de işçi kardeşleri gibi düşünüyor: "Kağıthane direnişini mutlaka kazanılmalı!"

Menekşe ana

Bingöl'de hiç görmedim anam... Yayı gibi yüksekçe bir yedeymiş derler. Küçük ve tarımı pek yok, hayvanlığı varmış daha çok... Buraların bir kazasından bile çıkılmıy... Temizmiş havası süyu... Hayvansal gıdası da olunca pek olumsuz insanı... Doğayla kavgası dış tutarmış, ama, çabukta yıpratmış... Hele bir de yoksulsan, topraksızsan, azsa hayvanın mülkün...

Senia gibilere "Hükümet gibi kadın" derler oralarda... Ağır, oturaklı, saygınlı, hafı sözü dinlenir ve otorite çağırışı için... Yaşamın tüm acıları sevinçleri yüzündeki derin çizgilerde yazılı...

Geçenlerde Cumhuriyet gazetesinde gördüm. Yine polisçe joplanyordun. İlerlemiş yayında, insanlık adına film güzel değerleri sırtlanmış, yine başkaldırıyordun zalimlere... Sanki joplanan tüm insanlığın onuruydu, saygınıydı... Yüzündeki ifade o kadar yalın, sakin ve umarsızdı ki sanki günlük bir ev işi yapar gibiydin!

Baba genç sayılacak yaşta olmuş ve koca İstanbul'da yaşam kavgası veren bir Menekşe anne ki, bu... menekşelerin en keskin kokuluğu, en dirisi, en güzeli... Dile kolay, bu çiçek dört tane de zindan gölü derip koymuş İstanbul mapuslarına... Kimi hastalıktan solmuş, kimi çıkmış, kimi içeride...

Sadece bu kadarla da kalırsa... İçerdeki oğullara vermek için, dişten, tırnaktan artırlan paralarla, yakacaksız geçen kızlarla, duygulara dizgin vurulan kardeşlerle, eşlerle... Fabrikalarda zor şartlarda çalışıp, çoğu kez öğle yemeklerinin simit ile geçiştirilip, abisine bir şeyler alabilmenin mutluluğuna duyan insanlarıyla... Bu korkunç özveriyle örülen bir insanlık akışı var. Menekşe annenin evinde!

Bir çoğumuz senin en zor şartlarda ağzındaki lokmanı paylaştık, çorbayı içtik... Ve bugün bir çoğumuzun da çoğu, ne yazık ki senin kadar insanlık yaşamının içinde değiller. Çoğu geçmişine küfrederken, bazıları da ukulaca "kültür" badalalığını batağına saplandılar... Sizler adına politika üretip, sizleri hor görmeye başladılar... Bunu da hiç caktırmadan yaptıklarını sanıyorlar... Ne diyeyim anacığım senin direnişin aslında çok güzel bir kültür abidesi... Ve sana vurulan joplar, bu tür insanların sarılarına inen şamandıra aynı zamanda... "Anlayana sıvrısinek saz..." derler ya hanı!

Gülsuyu tepelerinden Kartal'a, Pendik'e mağnura bakan bir hayat üniversitesi var, profesör ve asistanlarını atfen diğer fertleri, nektörülüğünü Menekşe anne yapıyor... Bu üniversiteden hicmen her insanın ilacığı çok önemli dersler var! Tabii almaını bilvne!!

Kürdistan'da veremli hasta sayısında artış

Haber Merkezi- Kürdistan'da verem hastalarının sayısı gittikçe artıyor. Diyarbakır Verem Savaş Derneği'nin konuyla ilgili hazırladığı bir raporunda "1981-1982 yıllarında, Türkiye genelinde tüberkülozlu hasta sayısı binde 3,6 iken, Kürdistan'da bu rakamın binde 8 olduğu" belirtildi.

Rapordaki tespitlerden biri şöyle: "1981-82 yıllarında yapılan çalışmaların sonucuna göre, 1982'den günümüze 15 milyon dolayında enfekte kişinin olduğu tespit edilmiştir. Bu dönemde Kürdistan'da, yıllık tüberkülozlu hasta sayısı artışı yüzde 37 olmuştur."

Yetkilileri acilen önlemler almaya çağırarak Diyarbakır Verem Savaş Derneği, tıp eğitimini verem hastalığına gereken önemi veremediğini vurguluyor. Ayrıca Sağlık Bakanlığınca hazırlanan sağlık reformları ile ilgili raporun hazırlanması sırasında, verem savaşında uğraş veren, emeğin geçen kişi ve kuruluşların görüşlerinin alınmadığı söylüyor.

Sağlık Bakanlığı'nca hazırlanan yasa tasarısına göre, Verem Savaş dispanserleri kaldırılacak, hastalar sağlık ocaklarına aktarılacak. Diyarbakır Verem Savaş Derneği yetkilileri, hastaların gittikçe arttığı bu ortamda V. S. Dispanserlerinin kaldırılmasının sakıncalı olduğunu belirtiyor..

Gülüştünü tam yaranın üstüne bastır Durduğun yer yüreğidir kavganın

Acı içinde boy veren bir seçkin kalem

Asıl adı Aleksey Maksimoviç Peşkov olan Maksim Gorki, çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1868'de doğdu. Çocukluk yıllarında içinde bulunduğu çok fakir olanaklarıyla ancak üç ay kadar okuyabildi.

Sekiz yaşındayken başladığı işçilik yaşamında sayısız işlere girip çıktı. Bu durum onun Rus işçi sınıfını çok iyi tanımasını sağlamıştı. Gençliği sayısız işlerde çalıştığı ve yoksulluğu sefalet boyutunda geçen acı yıllarıydı. Bir ustanın özendirilmesiyle başlayan Gorki'nin okuma alışkanlığı, kısa sürede en büyük tutkusu haline gelmişti. Kazan'da yaşadığı yıllarda narodniklerle tanıştı. Ancak, ideolojik-siyasi nedenlerle onlardan ayrıldı. Henüz 20 yaşındayken her türlü işe girip çıkmak suretiyle adeta bir serseri gibi yaşayarak tüm güney Rusya'yı dolaştı.

Rusça'da "acı" anlamına gelen Gorki adını, acılar içinde geçen gençlik yıllarını simgelediği için sonradan aldı. "Gezginlik" yaptığı yıllarda yazdığı ve serilerinin yaşamını anlatan öykülerin yayınlamasıyla kısa sürede ünlendi.

Petersburg'da yaşadığı yıllarda Marksizmle tanıştı ve RSDİP'ni destekledi. 1903'teki Bolşevik-Menshevik ayrışmasında Bolşeviklerin yanında yer aldı. İlk olarak 1901'de yayınlanan "Fırtına Kusunun Türküsü" adlı şiirinden ötürü birkaç ay tutuklu kaldı. 1902'de seçtiği Petersburg Bilim ve Sanat Akademisi Öğretim Üyeliği hakkı, Çarlık rejimi tarafından kulanılmadı. 1905 devrimine yaptığı katkılardan dolayı yeniden tutuklandı. Ancak ülkesi dışından gelen protestolar sonucu serbest bırakıldı. 1906'da ülkesinden ayrılan Gorki, 7 yıllık sürgün hayatı boyunca devrimcilerle olan bağını koparmamıştı.

1913'te ülkesine dönen Maksim Gorki, devrimden sonra da Lenin karşıtı yayın yapan bir gazete çıkarıyordu. Lenin bu gazeteyi 1918'de kapattı. Gorki, bir yıl sonra Lenin'in yanında yer alan yazarların önde geleni olacak kadar bir önümüze uğramıştı.

1921 yılında yeniden yurt dışına çıkarak İtalya'nın Sorrento kentine yerleşti. "Çocukluğum", "Benim Üniversitelerim" ve "Ekmegimi Kazanırken" adlı romanlarını burada yazdı.

1928'de kendisine yapılan çağrıya uyarak ülkesine döndü. Sosyalizm, savunun yazarlarının başında geliyordu. 1934'te kurulan Sovyet Yazarlar Birliği'nin ilk başkanı seçildi. Son rahatsızlığını atlattıktan sonra 18 Haziran 1936'da yaşamını yitirdi.

Maksim Gorki, yaşamıyla, burjuva eğitim sisteminin kulluğunu ve acizliğini ispatlamakla kalmadı, okuma alışkanlığının ve Diyalektik Materyalist dünya görüşünün eğitimsiz bir insanı üniversite öğretim üyeliğine dahi yükseltebileceğini de gösterdi. Yazdığı romanlar ve değişik yazılarıyla devrimci mücadeleye yaptığı önemli katkılardan dolayı onun doğduğu yere ve bir yüksek okula onun adı verildi. Roman, öykü, tiyatro oyunu, edebiyat tarihi ve eleştiriler alanında yazdığı 1250 dolayında eseri vardır.

Kavganın Güncesi

Kahramanlık günü

Gerici dünyanın zindanları, karşı-devrim ile devrim güçleri arasındaki antagonyzmaya (uzlaşmaz çelişki)nin en canlı ve en sıcak yaşandığı sınıf kavgası alanlarından/alanlarından biridir.

Karşı-devrimci iktidarların devrim durumunun yükselmesine paralel olarak zindanlarda alçakça katliam ve soykırım uygulamaları, tarihin çok detalar tanıklık ettiği bir olgudur. Peru'da da PKP önderliğinde gelişen halk savaşının karşı-devrimci Peru diktatörlüğüne üst üste indirildiği darbelerle onu sarsarak panik içine sokmuştur. Bu panik içindeki karşı-devrimci diktatörük 19 Haziran 1987'de başkent Lima civarındaki El Foronto, Callao ve Lurigancho zindanlarında katpece bir katliam gerçekleştirdi.

Foronton adasındaki zindanda devrimci tutsaklar, donanma ve helikopterlerin saldırılarına 24 saat kahramanca direndiler. İnsanlık adına utanç verici bu katliamda 115 tutsak kaledildi, en az bu sayının yarısı kadar kişi de "kaybedildi". Bir kadınlık hapishanesi olan Callao zindanındaki saldırıda 75 kadın tutsağın 2'si kaledildi, 6'sı ağır yaralandı. Lurigancho zindanında ise, PKP üyesi veya taraftarı olmakla suçlanan 135 devrimci tutsağın hepsi vahşice kaledildi.

Peru'daki halk savaşının ilerleyişi, onun yankılar yaratan isabelli ve amansız darbelerinin pahiğe sokluğu Peru diktatörlüğü, halk savaşına yitici bir darbe indirmeyi ve onu tayin edici bir biçimde ezmeyi hedefleyerek bu kara ve kanlı planı uyguladı. Devrimci tutsaklar, hükümetin garantisi altına aldığı (I) yaşama haklarını korumak ve savunmak için ayaklanmışlardı. Devrimci yaşamlarının müdaafesi için başkaldıran devrimci savaş esirleri, halk ve devrim düşmanlarının halka karşı duydukları kör hiddet ve sapık bir katliamcı öfkeyle gerçekleştirildiklen bu cani ve alçakça saldırı karşısında ideolojilerinin, cesaret ve yiğitliklerinin bayağı bir ölkel savaşçı cüretkârlığıyla yüreklerde dalgalandırdılar. Gerici-faşist soykırım yoldaş savaşçıların yılmayan, onurlu, şiddetli, çelikten direnişle karşılaştı. Böylece halk savaşçıları indirmek istedikleri ezici darbe, onları muazzam bir biçimde teşhir ederek geri tepti.

Bu olaydan sonra yapılan ilk Peru Komünist Partisi (PKP) Merkez Komitesi (MK)'nin toplantısında, bu isyan ve direnişin yapıldığı 19 Haziran günü kahramanlık günü olarak ilan edildi.

Devrimci Enternasyonal Hareket (DEH)'in içinde yer alan ve ML-MZD biliminin ışığı yolunda ilerleyen Komünist Partiler, bu katliamın hesabını sormaya ant içmişler. DEH'in komitesi bu soykırım ile ilgili olarak yayınladığı bildirimde: "Zindanlarda bulunan tüm savaşçıları, hiçbir yerde, hakim sınıflar tarafından kendilerinin küçük düşürülmesi ve çöktürülmesine izin vermemeli, her yerde kendilerini devrimde adamalı, araştırma yürütmeli, Marx, Lenin ve Mao Zedung'un devrimci çizgi ve bayrağını yükseltmeli ve mümkün olan her yoldan dünya ezilen ve sömürülenlerinin mücadelesini yüklenip aktif bir şekilde desteklemelidir. Peru'da bu savaşın tutukluları, tüm dünyadaki yığıt komünist tutsaklarla birlikte en ağır koşulları ve ölümlü bile, ideallerin en temiz ve yücesi için, tüm insanlığın kurtuluşu ve komünist bir dünya yaratma amacı için hiçe sayılmaktadırlar. Tüm tutukluları her yerde bu yüce ideale gönül vermeye çağırıyoruz." Devamında ise, siyasi tutsaklara, devrimci mücadeleye düşmanın zindanlarından kağıda bulunmaları çağrısı yapılmıştır.

Tutsakvelemlerdeki direnişleriyle saldırı karşısında teslim olmayı reddetmiş, ideolojik-siyasi-örgütsel birliklerini koruyarak zindanları "savaşın parıldayan kalelerine" çeviren tüm kahramanlara ve kahramanlık gününe şan olsun.

"Barbarossa Harekâtı" ve "Büyük Anayurt Savaşı"

Dünya kapitalist-emperyalist sisteminin Alman emperyalizmi ayağı yetiştirildiği en büyük faşist başı Hitler komutasında, dünya pazarını ele geçirme hirsıyla, 1 Eylül 1939'da Polonya'yı işgal ederek II. Emperyalist paylaşım savaşını başlatmıştı. Kalabalık faşist ordusu, güçlü donanımıyla kısa sürede (İngiltere hariç) tüm Avrupa ülkelerini işgal ederek teslim almıştı.

Hitler faşizmi, dünya hakimiyetini, başından beri, sosyalizmin ilk yurdu Sovyetler Birliği'ni yoketme planları üzerine kurmuştu. Avrupa'yı teslim aldıktan sonra 22 Haziran 1941'de batı cephesinde üç koldan Sovyetler Birliği'ne saldırdı. Faşist İtalyan Ordusu ve Franko'nun faşist it sürülerini de yanına alarak sayıları milyonlarla ölçülen (donanımıyla da güçlü) muazzam bir askeri güçle, kısa sürede Sovyetler Birliği'ne kadar ilerledi. Üç yılı Sovyet topraklarında geçen bu kanlı savaş, tarihin en büyük ve kanlı muharebelerine sahne oldu.

Sovyetler Birliği için savaş, yalnızca askeri harekattan ibaret değildi. Bütün Sovyet halkı Kızılordu'nun zaferi için olağanüstü bir fedakârlık ve güç harca-yarak, hem bir yandan üretimi-savaş öncesine göre-bir hayli artırdı; hem de bir yandan filen savaştı. Kızılordu birlikleri ve Sovyet halkı, verdikleri ağır kayıplara rağmen direnme ruhu ve müca-dele azminden hiç bir şey kaybetmedi. Saldırının ilk gününden başlayarak çok "üstün" düşman güçlerine karşı büyük kahramanlıklar göstererek direndiler.

3 Temmuz 1939'da Stalin radyodan yaptığı konuşmada, SBKP Merkez Komitesinin, faşist Alman istilaclarına karşı, tüm Sovyet halkının ve Kızılordu'nun vatanın her karış toprağını savunmak için karlılarını son damlasına kadar çarpmasına; bütün parti birimleri ve Sovyet örgütlerinin her türlü olanaklarını askeri birliklerin nakil, donanım ve diğer gereksinimlerine seferber etmeye; işgal altındaki bölgelerde halkı, "derhal partizan birlikleri kurmaya" çağırın ve koşulları düşman için dayanılmaz hale getirme yönündeki direktiflerini iletirdi.

8 Temmuz 1939'da Sovyetler Birliği Silahlı Kuvvetleri Başkomutanlığına getirilen Stalin, derhal, ülke savunmasını yönetmek üzere Yüksek Komutanlık Genel Karargahı'nı kurdu. Askeri-teknik donanımı üstün olan faşist Alman ordusu Dinyepet'e dayanmış, Kiev'i de işgal ederek Eylül sonlarında Moskova önlerine kadar gelmişti.

Savaş süresince enaz askeri hareket kadar ideolojik eğitim de önem veren Stalin, "savaşın yalnızca bir anavatan savunması değil, aynı zamanda bütün halkların özgürlüğü ve sosyalizm için savaş olduğu" düşüncesiyle hareket ediyordu. Bu anlayışla parti üyelerinin cepheye gidip örnek savaşçıları olmasına büyük önem veriyordu. İlk elden 1.100.000 parti üyesi cepheye giderek en ön saflarda savaştı. Savaş sırasında yürütülen siyasal ve ideolojik faaliyet, partinin, askerler ve kitlelerle olan bağını güçlendirdi. Stalin'e üstün başarıla-

ından ötürü Mart 1945'te Mareşal ünvanı verildi.

Hitler, Moskova'nın düşmesiyle Sovyetler Birliği'nin yenilgisinin kesinleşeceğini düşünerek "Bolşevizmin dünyadan silinmesini işaretli olarak Kromlin'i havaya uçuracağını" söylüyordu. "Ekim Devrimi'nin yıl dönümünde Kızıl Meydan'da Nazi birliklerinin geçit resmi yapacağını" ilan ediyordu.

Kuşatma altındaki Moskova'da yaşam ve üretim faaliyeti savaşla birlikte sürdürülüyordu. Stalin, Partinin Politbüro'su ve Yüksek Komutanlık Genel Karargahı, Moskova'yı terk etmeksizin tüm işçiler ve halkla birlikte Moskova savunması içinde yer aldılar. Büyük Ekim Devrimi'nin yıldönümünde Kızıl Meydan'dan yine Kızılordu birlikleri geçti. Lenin'in mozolesini ve Stalin'i selamlayarak geçen Kızılordu birlikleri, Kızıl meydan'dan çıkıp doğrudan savaşın sürdürüldü cepheye gittiler.

Moskova'nın 25 km kadar yakınına gelmiş olan faşist Nazi birlikleri, Stalingrad'ın içine kadar girdiler. Korkunç bombardımanla harabeye dönen Stalingrad sokaklarında yaşanan kanlı çatışmalar ve müthiş direniş, Stalingrad adının, anti-faşistler arasında direnişle eş anlamlı kullanılmasına yolaçacak kadar görkemliydi.

Kasım sonlarında başlayan Sovyet karşı taarruzuyla sınılan Hitler'in faşist birlikleri, 1 Şubat günü başta Almanların Stalingrad cephesi komutanı Von Paulus, 24 generali, 2.500 subayı ve 91.000 dolayındaki askerleriyle birlikte Kızılordu tarafından teslim alınıyordu. (Von Paulus, ilk esir alınan faşist Alman Mareşaliydi.) Stalingrad zaferi, II. Emperyalist pazar paylaşım savaşının dönüm noktası, saldırgan faşist Alman emperyalizminin yenilgisinin başlangıcıydı.

Stalingrad yenilgisinden sonra faşist Nazi Almanyası yitabileceği bütün askeri gücünü Sovyetlerin güneyindeki Kursk'a yığarak yeniden saldırıya geçti. Faşist Hitler Almanyası Kursk savaşına kaderini bağlamıştı. 1943 yazında başlayan ve 50 gün süren bu savaş, faşist orduların bozguna uğramasıyla sonuçlandı. Ve sonrasında bir yıl içinde tüm Sovyetler Birliği faşist Alman işgalinden tamamen kurtarılmıştı. Kursk zaferinden sonra bu savaşın inisiyatifi artık Kızılordu'nun eline geçmişti. Dünyadaki sosyalizmin ilk kaleisi olan Sovyetler Birliği'nin bu üstün başarısını yarattığı devrimci dalgalar tüm dünyaya yayılırken, pekçok ülke devrimine de moral, cesaret ve esin kaynağı oldu.

Bu savaşlar boyunca Sovyetler Birliğiyle müttefik olan İngiliz ve ABD emperyalizmi, kendi kaderlerinin de Sovyetler Birliği'nin kaderiyle aynı olduğunu bilmelerine rağmen; önceleri destek veremeyerek Sovyetler Birliği'nin kendisini bir daha toparlamayacak derecede tahrip olmasını istiyorlardı. Böylece can düşmanları olan sosyalizmi yıkmaları da kolaylaşacaktı. Ancak faşist Alman ordularının Moskova önlerine kadar ilerlemeleri, onları panik içine soktu. Zira Sovyetlerden sonra sıra kendilerine gelecekti. Ancak bunu anladıktan sonra der ki, savaşa yüklenmeye başladılar. Öte yandan inisiyatifi Sovyetler Birliği'nin eline geçmeye başlamasıyla da yeni panikler yaşadılar. Bu tutumları onların, Sovyetler Birliğiyle kurdukları ittifaktaki iki yüzlülüklerinin göstergesiydi.

İşgalci faşist Nazilere karşı, tüm Sovyetler halkı Partizan savaşındaydı

Savaşan Kadınlar

La Pasienarla adıyla anılan İspanyol devrimcisi Dolores 1895'de Bask bölgesinde doğdu. Yoksul bir madenci ailenin onbirinci çocuğuydu. Doğduğu yer olan Vizcaya zengin bir maden bölgesi olmasına rağmen bu kaynaklar, yabancılar tarafından acımasız bir biçimde sömürülüyordu. Bölgede geçen yüzyılın sonlarında da peşlak veren bir dizi ayaklanmaya karşılık varolan sömürü, kişilerin baskısıyla sürdü ve maden ocaklarında binlerce işçi ezildi. Dolores böyle bir ortamda yetişti. 1910'da işe öğrenimini terk etti. Dikiş enstitüsüne devam etti, terzilik yaptı. Bunun ardından 3 yıl süreyle zengin işadamlarının evlerinde hizmetçilik ve aşçılık yaparak Dolores aynı dönemde kendisi gibi işçi biriyse evlendi. Bu yıllarda Marksizmle tanışarak, sosyalist düşünceye yakınlık duymaya ve bazı örgütlerde görev almaya başladı. El Minero Vizcaino adlı dergide çalıştı. Bu arada Ekim devriminden sonra İspanya'daki Sosyalist Parti içinde ayrılıklar baş gösterdi. Parti Komintern'e katılma noktasında kırıkli davranınca bir grup insan ayrılarak İspanyol Komünist Partisi'ni kurdular. Dolores İbarri'nin üye olduğu Samorrostto Sosyalist Grubu'nda Komünist Partisinin ilk kurucuları arasında yer aldı. Dolores 1920'de Partinin Basktaki Bölge Komitesine üye oldu. İlk kongrede de delege seçildi.

Bundan sonra KP içinde aktif bir siyasi yaşamı sürdüren Dolores, bu faaliyetlerinden ötürü bir kaç kez tutuklandı. 1930'da İKP'nin merkez komitesine girdi ve bir yıl sonra tutuklanarak 1933'e kadar cezaevinde kaldı. 1930'lu yıllarda İspanya'da yükselen işçi hareketinin karşısında cumhuriyeti tehdit eden faşist hareket kazandı. Bunda cumhuriyetçi Başbakan Caballero'nun yanlış ittifaklar politikasının da etkisi oldu. 1934'de başlayan Asturias ayaklanmasında 4000 işçi öldü-

İspanya faşizmine karşı direnişin sembolü

**DOLARES
İBARRURI**

rüldü. Dolores bölgede aç kalan kitlelere yiyecek ve ilaç yardımının gerçekleştirilmesine öncülük etti. Yeniden toparlanmaya başlayan anti-faşist güçler yoğun bir mücadele verdi. Dolores 1934'de cumhuriyetçi ve sosyalist kadınların katıldığı Savaş ve Faşizm Aleyhine Kadınlar Ulusal Komitesini kurdu. P. içinde önemli görevler üstlenen Dolores, 1935'te yapılan Komintern'in VII. kongresinde parti genel sekreteri Jose Diaz'la birlikte örgütün yürütme kuruluna getirildi.

Bunun ardından Ocak 1936'da Sosyalist Parti, İspanya Komünist Partisi ve Cumhuriyetçi Birlik Partisi ve diğer sol partilerin oluşturduğu Halk Cephesi'nin adayı olarak Asturias bölgesinden parlamentoya girdi. Faşizme karşı en geniş cephenin oluşması için parlamento da etkili konuşmalar yaptı. 1936'da ordunun cumhuriyet hükümetine karşı isyan etmesiyle birlikte başlayan iç savaş sırasında yaptıkları bir kahramanı olarak öne çıkmasını sağladı. Bitmeyen enerjisi ve kararlılığıyla yaptığı konuşmalar kitlelerin Franco'cu faşistlere karşı mücadelesinde önemli destek oldu. Bu arada Parti adına iç savaşın stratejisinin tayininde rol oynadı. Cumhuriyetçilerin tersine teslim ol-

mamayı sonuna kadar direnmeyi savundu. Radyoda, mitingde, gösteride ateşli konuşmalar yapan Dolores "İşçilere, köylülere, anti faşist, yurtsever İspanyollara Asturias-Celtaları'nın zaterine izin vermeme için çağrıda bulundu. Faşizme karşı mücadelede NO PASARAN (geçemeyecekler) sloganını halka mal etmeye çalıştı.

Faşistlerin kazanmasından sonra 1939'da Sovyetler Birliği'ne giden Dolores orada uzun yıllar sürgün yaşadı. Parti sekreterliğini 1960'da Corillo'ya devretti. 1968'de Sovyetlerin Çekoslovakya'yı işgaline karşı tavrı aldı. Franco'nun 80. münden sonra 1977'de ülkesine girdi. Partinin yasallaşmasıyla birlikte seçimlere katıldı. Madrid bölgesinde milletvekili seçildi. 1992 yılında öldü.

Dolores İbarri'nin yaşamının sonlarında revizyonist bir hat izlemesine karşı, mücadelede atıldığı ilk yıllarda ve özellikle İspanyol faşizmine karşı direnişle o dönemiyle örnek olarak, savaşan kadınlar-dan biridir.

KADIN VE POLİTİKA -2

Özgürlüğü olmayan hiçbir şeyi olamaz!

Politik bir kimliğe sahip olmak bir yanıyla özgür olmak demektir. "Özgürlük" yabana atılacak bir öğe değildir. Evet her tarafı gerici yoz burjuva değer yargılarıyla örülü olan, baskı, sansür ve sürgünle harmanlanan bu yaşamda da özgür olunabilir. Bu özgürlük eibette düşüncelerimizin duygularımızın ve tercihlerimizin özgür olmasıdır. Yoksa bu düzende toplumsal bir özgürlükten söz edemeyiz. Toplumsal özgürlük ancak sömürü düzeninin son bulmasıyla mümkündür ve bizlerde asil olarak bunun kaygısını vermeliyiz.

Özgürlük Clara'nın dediği gibi "ben buradayım ve kişileri kendi görüşümce değerlendirenim, ekmeğimi kazanıp yaşamım hakkında karar verebiliyorum" diyebilirdik.

Özgürlük kendini ifade edebilmektir, dostla düşmanın, iyile kötü'nün ayrımında olabilmek, emeği üretkenleştirebilmektir, dünyanın değiştilmesi mücadelesine katılabiliyoruz diyebilirdik.

Özgür olmak yaşamaktır, yaşamak direnmektir, direnmek yaşamın her alanında mücadeleyi etmektir. Kısacası özgürlük bir varlık olabilmektir.

Özgürlük kendimize ait bir kimliğimizin olması demektir. Birinin annesi, eşi ya da yakını olarak değil, kendi yaptıklarıyla bir değer olabilmektir. Değerli insanların yakını olmak bize elbette onur verir ama asla bizi değerli yapmaz.

Özgür olabilmek için özellikle kadınlar açısından bir dizi gerici değer yargısıyla mücadele etmeyi de beraberinde getirir. Bunu göze almak gerek. Unutmamalı ki bugün geçmişten daha avantajlı durumdayız. Geçmişte politik mücadelenin içinde olana köfü gözle bakılırdı. Toplum tarafından daha çok yadırganır ve kınanırdı. "Hafif" kadın olarak görülürdü. Oysa bugün bu anlayış önemli ölçüde yıkılmış durumdadır.

Halk arasında bir söz vardır "çok acı çekilirse mullak bir hal çaresi bulunur" diye. Bunun içinde öncelikle çektiğimiz acının farkında olmalıyız. Hiçbir üretken emek harcamadan, sosyal yaşamın hiçbir yanına katılmadan, yaşamamız üze-

rinde söz hakkımız olmadan, yaptığımız her işte her davranışta başkalarından izin almak zorunda kalmak, bir böcek, bir ot gibi yaşamak bilincinde olan insan için acıların en büyüğüdür. Eğer bu durum; acı ya da aşağılanma olarak kabul edilmeyip kanıksanırsa o zaman asla özgürlüğe adım atamayız. Bu dünyada hiç yaşamamış gibi ölür gideriz.

"Herkes layık olduğu şekilde yönetilir" diye bir söz vardır. Bir başka deyişle herkes layık olduğu gibi yaşar. Eğer bizler ezilip, horlanıp, sömürülüyorsak, kendi yaşamımız hakkında kendimiz karar veremiyorsak, bu noktada bayrak açamıyorsak köleliği kabul ediyoruz demektir. Sadece sızılmakta yeteniler o aşağılanmayı kabul ediyorlar demektir.

Özgürlük mutlu olabilmektir, ağız dolusu gülebilmektir, yaşama coşkusuyla sarılabilmektir, zalimin, zorbanın önüne kaya gibi dikilebilmektir, onu yok etmektir. Umudu beklemeye koymayıp onu ey-

leniyle gerçekleştirebilmektir.

Özgürlük yalana, dolana düzenin tüm çirkniliklerine aman vermemektir.

Özgürlük dostluk, yoldaşıktır, sevgidir, emektir, tutkudur, yaşamın kendisidir. Yaşamı edebilmektir.

Mücadele içinde özgür bir kişiliğe kavuşamayanların durumu ne kadar da acı, ne kadar aşağılayıcı. Kimi de bile bile bu yaşamı seçiyor.

Özgürlük; köle bir ruhla bataklik içinde uzun bir ömür yaşamaktansa, onurlu, coşkulu, üretken kısa bir yaşamı tercih edebilmektir. Biraz daha malım mülküm olsun, biraz daha çeşitli şeyler yiye içeyim, biraz daha çeşitli giysiler giyeyim diye köleliğe boyun eğenlere, düzenin uzantısı olanlara çok yazık. Onlar ömürlerinin sonuna geldiklerinde geriye dönüp baktıklarında kayda değer hiçbir şey bulamayacaklardır. Görecekları tek tablo, küçük hesaplar içinde boğulmuş zavallı bir yaşamdır.

Kitap

Lenin'den anılar

N.K. Krupskaya

Lenin'in yaşamını, mücadelesini ve de kişiliğini can yoldaşı, eşi ve kavgı arkadaşısı olan Krupskaya'nın kaleminde okumak az bir kazanim olmasa gerek.

İnter yayıncılığın çıkardığı ve 3 ciltin bir arada olduğu kitabı bir solukta okuma ihtiyacı kendini duyuluyor.

Devrim gönlü vermiş herkesin, devrimci yaşam ve devrimci kişilik nasıl olmalıdır konusunu katbında netleştirmesi yararlıdır. Bu da ancak mücadeleye atılmakla ve bu uğurda mücadele eden kişilerin yaşamını örnek almakla mümkündür. Hala da bu örnekler Marx, Engels-Lenin, Mao, Stalin, Rosa Clara, Gonzalo, İbo, Che vb. vb. Önder kişiler olursa yeni insanın nasıl olacağı olgusu beynimizde, yüreğimizde, yaşamımızda her yanıyla netleşir.

Çarlığın zulmü zorbalığı Lenin'i tam benliği ile sömürü ve baskıdan nefret etmeye itmiş ve bu nefret onun halkın davasına daha da yürekten sarınmasına neden olmuştur.

Krupskaya Lenin'i şöyle anlatıyor "İlyic yol- dağlarını, davayı ve mücadeleyi çok çeşitli yön- leniye seydi. Sadelik, alçak gönüllük ve çalış- ma hırsı İlyic'in en belirgin özellikleriydi. Yaşamı- nın odak noktasında devrimci mücadele vardı ve diğer tüm şeyler buna tabii idi. Çalışmalarına sekte vurduğuna düşündüğü herşeyi bir ke- nara bırakmakta usta idi. Deniz, satranç oynu- na, evlilik yapmaya, buz kaymaya vb. şeyle- re tutkun olmasına rağmen zaman alıyor diye yapmama noktasına gelmişti."

Orda yeni insanın otumuş kişiliği vardı. "Tari- tşmalarda başkanlık ederken tamamen tarafsız davranır ve rakiplerine hiçbir zaman haksızlık et- mezdi." O küçük hesapların insanı değildi. "Dev- rimin çıkarı için dün nasım oldu"yu bugün dost olabiliriz.

İşçi-köylü halkın her kesimiyle yakından ilgil- enir, onları tanıır ve somut öneriler ile karşılama- nı çıkarır. "O proletaryanın sınıf güdüsüne, yaratıcı güdüsüne ve tarihsel görevine sarsılmaz bir inançla bağlıydı."

"Devrimin her aşamasında öncülere uygun taktikler üretmede usta idi. Geçmişte P. komite- lerinde 2 ayına karşı 8 işçi ölmei derken daha sonraki süreçte 2 ayına karşı birkaç yüz işçi ol- ması gerektiğini savundu."

Lenin insanları fikirleri ile elevlendirip onlara kendi coşkunluğunu aşılarak aynı zamanda on- lardan almayı da başarabiliyor onları içlerinde- ki iyiliğin açığa çıkmasında yardımcı oluyordu.

Lenin mücadelede yılmama, açlıktan deliren yol- dağların varlığına şahit oldu ve bu onu derin- den yaraladı. "Ama o, gerçek ne kadar acı olsa da onu olduğu gibi kabul etme yeteneğinden as- la bir şey kaybetmedi."

"Lenin için mücadele ve çalışma, çalışma ve araştırma sıkışıkça bir birine bağlıydı. Bir işe ko- şulduğunda onu asla yarım yamalak bırakmazdı. İnsanlara yardımcı olma noktasında eşsizdi kişi- leri yazmaya teşvik etmek için çeşitli açıklama- larla bulunmuş işlerini pekermi."

Kitap, ayaklanma dönemine ve sosyalizmin kuruluşunda yaşanan o devasa sorunlara da yer vermektedir. O tarihsel anda sorumluluk yüklen- me, ancak Lenin gibi önderlerin ötesinden gele- bilecek tildir. Zira kanı kaynayan isyanı olan front- lemek kolay değildir. Lenin ayaklanma perspek- tifi şöyle tanımladı: "Ayaklanma öncü sınıfı, halkın devrimci ayarına dayanmalı, öncü kesim- in faaliyetinin en yüksek ve düşmanın dağılık olduğu bir döneme rastlanmalıdır. Başarmak için Danton'un dediği gibi 3 şeye ihtiyaç var: "Ce- sareti, Cesareti! Cesareti!" Ve parola şu olmalı: "Düşmanı geçmekten önce tek kişi kalana kadar ki- ri!"

Lenin devrim yıllarında olduğu gibi sosyalizm yıllarında da yaratıcı olanın halk olduğu gerçeği- ni vurguluyor ve kitlelere eğer yeni iktidare göre yaşamak istiyorsanız kendi geleceğinizi ancak kendi ellerinizle yaratabilirsiniz çağrısında bulu- nuyordu. "Sosyalizm yukarıdan kararnamelerle kurulmaz, yaşayan yapıcı sosyalizm halk kolekti- rinin tizzat kendilerinin yaratabileceği bir şeydir diye söyledi."

"Lenin yaşamında oldukça mütevaziydi. Hist- ta maaşını 500 rubleden 800 rubleye çıkarılmasına çok kızmış ve bunun yasalara uygun olmadığını söylemişti." Lenin bir yanıyla tam benliğiyle kav- ranın içindeyken bir yanıyla da insan kimliğiyle yaşıyordu. Özlemiş, zevkleri, acıları, sovinç- leniyle bir insandı aynı zamanda. Devrimin kaderinde önemli bir yere sahip olan Lenin tutuk- lu bulunduğu günlerde eşinin ve ailesinin cezaevi önünden gelip geçmesini ve bir anlık olsa onları görmek istediğini söylemeden edemiyordu. Devrimci çalışmalarının yoğunluğu ile yorgun düşen Lenin enerji toparlayabilmek için zaman zaman tatil yapardı.

Kitapta Lenin'in yaşamını öğrenecek ve dün- yadaki ilk sosyalist devrim yıllarını an an okuma şansını bulacaksınız.

Özgür Gelecek okurlarının dikkatine!

9 Mayıs tarihinde "Annelik Emektir, emek sevgidir, sevgi mücadele etmektir" adında düzenlenip -ertelenen kir gazisi 20 Haziran 1993 tarihinde "Yaza Memnaba" adı altında yapılacak. Tüm anne-baba, çocuk ve dost- leri gezimizde bekliyoruz.

Dursun Karataş çevresi Devrimci Çözüm dergisine saldırdı

Haber Merkezi/ Devrimci Sol içi şiddet sürüyor. DK Hizbi olarak adlandırılan grup 7 Haziran tarihli bir bildiri yayınladı. Bildiriye göre Darbeciler olarak adlandırılan çevre tehdit edilerek: "3 gün içerisinde hareketin adalatına sığınip, gelip teslim olanların samimiyet derecelerine göre işledikleri suçlar yeniden ele alınıp, devrimci adalet ilkeleriyle yargılanacaktır" deniyordu. Bildiride ayrıca 16 maddelik darbecilerin işledikleri suçlar listesi de veriliyordu. Bildiri, "Tüm halkımız, Türkiye ve Dünya Soluna duyuruyoruz; halkımıza ve hareketimize karşı işlenmiş hiçbir suç ezasız kalmayacaktır" ibaresiyle bitiriliyordu.

SİLAHLI SOPALI SALDIRI

10 Haziran günü DK hizbi olarak adlandırılan gruptan bir kısmı insan Devrimci Çözüm dergisine geldiler ve kapı girişinde yakaladıkları bir dergi okuruna kapıyı açtıkları için baskı yapan grup, dergi okuru bu isteklerini kabul etmeyince ağzına silah dayadılar. Daha sonra tehlikeyi farkedip, kapının arkasında barikat kurarak dergi çalışanlarına, kapıyı açmaları için seslendiler. Tank anıtlarına göre, saldırgan grup kapıya ateş etmek istedi ama silah tutukluk yaptı. Bu kez de ellerindeki sopalarla kapıyı kırmaya uğraştılar. Dergi çalışanları sosyalist basından yardım isteyince, kapıyı bir

Devrimci Çözüm dergisi çalışanları, sosyalist basın temsilcilerinin gözleminde binadan güvenli bir şekilde uzaklaştırıldılar.

türlü kıramayan saldırganlar binadan uzaklaştırıldı. Yardım çağrısı Umut Yayıncılık'a ulaştı. Özgür Gelecek, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik'ten 15 kadar çalışanımız yardıma koştu. Sosyalist basından birçok insanın Devrimci Çözüm'e yardıma gelmesine rağmen, saldırganlar dışarda gruplar halinde turlamaya devam ettiler.

Devrimci Çözüm dergisi sahibi Av. Fethiye Pekşen dergi binasında dayanışma için bekleyen sosyalist basın temsilcilerinin önünde bir basın açıklaması yaparak saldırıyı kınadı. Açıklamasında DK Hizbi olarak adlandırılan çevre ve tabanına seslenen Pekşen "Düşünceyi sürdürmek, sorgulamak, tartışmak, devrimci kafa yapısını sürdürmek sizlerin değil oligarşinin işidir. Bu

saldırıyla düşmanla aynı zeminde buluşuyorsunuz. Siz bize saldıranı polisin polisin seyredip seviniyor. Müdahale etme gereği duymuyor. Siz gittikten sonra gelip gözaltına almayı tercih ediyor. Dergimizin kapısı önünde bir taraftarımızın ağzına silahını dayarken, yüklenip kapımızı kırarken, çevremizde; elimizde silah sopa göstererek dolanırken düşmanın size himaye eden davranışları dahi sizlerin yaptıklarınızı sorgulamanıza yetmiyor mu?" dedi. Pekşen, savundukları düşünceleri ve verdikleri mücadeleye uğruna ödemeleri gereken bedelleri gözle aldıklarını, susmayacaklarını belirterek devrimci demokrat kamuoyuna seslendi:

"Bu saldırı salt bize değildir. Bu saldırı tüm devrimci değer, gelenek ve ilkelerdir. Sessiz kalmayın, Susmak sessiz kalmak onay vermektedir." diyerek devrimci dayanışmalarından dolayı tüm sosyalist basına teşekkür etti.

SOSYALİST BASINDAN KINAMA

Devrimci Çözüm dergisinde dayanışma için toplanan sosyalist basın temsilcileri ve çalışanları arasında ortak bir metin imzalanarak olayı protesto ettiler. "Barikat, Devrimci Proletarya, Dönüşüm Yayıncıları, Ekimler, Emegin Bayrağı, Gençlik Yıldızı, Komün, Kurtuluş, Newroz, Newroz Ateşi, Odak, Özgür Gelecek, Özgür Halk, Parti-

zan, Serketin, Yeni Demokrat Gençlik, Yeni Dünya için" dergi ve gazetelerinin imzaladığı "Devrimciler arasındaki sorunlar şiddetle çözülemez" başlıklı metinde; "Bugün akşam üzeri Devrimci Çözüm dergisi saldırıya uğramıştır. Devrimci güçler arasındaki sorunların çözümü şiddetle sağlanamaz. Bu anlayışlar kabul edilemez ve onaylanamaz.

Bu saldırıyı ve daha önceki çeşitli saldırıları şiddetle kınıyoruz. Saldırıya yapanlara sorunları şiddetle çözmeye çalışanları sağduyulu olmaya, şiddetten vazgeçmeye çağırıyoruz.

Her ne sebeple olursa olsun devrimci güçler arasındaki sorunlar şiddetle çözülemez. Bu konuda tüm devrimci, demokrat, yurtsever, sosyalist güçleri duyarlı olmaya ve tavır almaya çağırıyoruz." deniyordu.

Sosyalist basın temsilcileri saldırıya uğrayan Devrimci Çözüm dergisi çalışanlarını güvenli bir şekilde dergi binasından uzaklaştırdılar. Aynı gün aralarında Devrimci Çözüm dergisinde, saldırı olmasına karşı, dönüşümlü olarak dayanışma nöbeti tutma kararı aldılar ve 11 Haziran'dan itibaren başta Özgür Gelecek çalışanları olmak üzere sosyalist basın çalışanları Devrimci Çözüm'de dayanışma nöbetlerine başladılar.

12 Haziran'da bu kez de polis dergiyi bastı ve Hatice Onaran ile Yusuf büyük dağı gözaltına aldı.

TESLİM TÖRE'NİN AÇIKLAMALARI ORTALIKI KARIŞTIRDI

Teslim Töre kimin adına konuşuyordu?

Haber Merkezi/ Bilindiği gibi Türkiye Komünist Emek Partisi (TKEP) Genel Sekreteri Teslim Töre ve 10 arkadaş geçtiğimiz Mayıs ayında İstanbul'da tutuklanmıştı. Teslim Töre gözaltındayken TKEP yurtiçi ve yurtdışında çeşitli kampanyalar örgütlenmiş, gazete ilanları, düzenli faxlarla "Teslim Töre ve arkadaşlarının hayatından endişe edildiğini ve biran önce serbest bırakılmalarını" talep etmişti.

Başta SBP olmak üzere, çeşitli parti ve demokratik kitle örgütleri de Teslim Töre ve arkadaşlarının serbest bırakılması için benzeri kampanyalar düzenlemişlerdi.

Ancak Teslim Töre ve TKEP'in diğer üst düzey yöneticileri 19 Mayıs'ta İstanbul DGM'ye çıkartıldıkları anda Teslim Töre için açıklamalarda bulunarak herkesi şaşırtmıştı. Birçok gazetede oldukça ayrıntılı çıkan bu açıklamaları Özgür Gelecek'te de yayınladık. Teslim Töre ve arkadaşlarının hayatından endişe edildiğini ve biran önce serbest bırakılmalarını talep etmişti. Bu açıklamalardan sonra Teslim Töre'nin yeni siyasal yönelimlerini etkileyanlar olduğu gibi tepki gösterenler de oluyordu: Devrimci Emek Dergisi'nin Haziran 1993 tarihli 21. sayısında K. Çelik imzasıyla yayınlanan bir yorum yazısında, devrimci bir örgüt içinde temel ilkenin (düşmana) teslim olmamak olduğu belirtilerek TKEP/Leninist üyesi 3 gerillanın Nisan ayında Ankara'da polise teslim olması örnek veriliyordu. Yazı da Teslim Töre'nin ise "reformizmin içinde bulunduğu batığı göstermesi açısından iyi bir örnek olduğu" iddia ediyor ve Töre'nin "silahlı mücadeleye kin kusan, devrimci örgütlenmeye "müfessir" diyen ve faşizmin karşısında remmen af dileyen açıklamalarıyla, ne kadar zavallı, acınacak bir kerteyle düştüğü, yaptırılmadan pişman, öğretilmiş karşısında affedilmeyi bekleyen bir öğrenci gibi şükünpükümü poz takacak derecede mücadeleden düştüğü"nden söz edilerek Töre eleştiriliyordu. Yazıda Teslim Töre için "Nereden Nereye! Teslim Töre övüyor, diye somuştuğ zamanında, o şimdi burjuvazinin kucagında yanıtıyor sorunuzu... Devrim mücadelesi kimlerin gözünü yaşına bakmaz. Geçmişte kahraman olan, bugün burjuvazinin çanak yalayıcısı olabilir. Tapki Teslim Töre gibi" nitelendirmelerinde de bulunuyordu.

bu kadar silah bulunuyor" diyordu. Teslim Töre konuşması boyunca sürekli "siyasal açılım"dan dem vurmuyordu. Ashında Töre'nin kastettiği açılımın yasal parti faaliyeti olduğunu o gözaltındayken SBP Başkanı Sadun Aren açıklamıştı bile.

"O ŞİMDİ BURJUVAZİNİN KUCAGINDA"

Bu açıklamalardan sonra Teslim Töre'nin yeni siyasal yönelimlerini etkileyanlar olduğu gibi tepki gösterenler de oluyordu:

Devrimci Emek Dergisi'nin Haziran 1993 tarihli 21. sayısında K. Çelik imzasıyla yayınlanan bir yorum yazısında, devrimci bir örgüt içinde temel ilkenin (düşmana) teslim olmamak olduğu belirtilerek TKEP/Leninist üyesi 3 gerillanın Nisan ayında Ankara'da polise teslim olması örnek veriliyordu. Yazı da Teslim Töre'nin ise "reformizmin içinde bulunduğu batığı göstermesi açısından iyi bir örnek olduğu" iddia ediyor ve Töre'nin "silahlı mücadeleye kin kusan, devrimci örgütlenmeye "müfessir" diyen ve faşizmin karşısında remmen af dileyen açıklamalarıyla, ne kadar zavallı, acınacak bir kerteyle düştüğü, yaptırılmadan pişman, öğretilmiş karşısında affedilmeyi bekleyen bir öğrenci gibi şükünpükümü poz takacak derecede mücadeleden düştüğü"nden söz edilerek Töre eleştiriliyordu. Yazıda Teslim Töre için "Nereden Nereye! Teslim Töre övüyor, diye somuştuğ zamanında, o şimdi burjuvazinin kucagında yanıtıyor sorunuzu... Devrim mücadelesi kimlerin gözünü yaşına bakmaz. Geçmişte kahraman olan, bugün burjuvazinin çanak yalayıcısı olabilir. Tapki Teslim Töre gibi" nitelendirmelerinde de bulunuyordu.

"TÖRE'NİN AÇIKLAMALARI TKEP'İ BAĞLAMİYOR"

Teslim Töre'yi sadece eski yoldaşları eleştirmiyor. Devrimci kamuoyuna başlığıyla gazetemize bu

Teslim Töre

basın açıklaması gönderen (Töre'yle aynı gün tutuklanan) diğer TKEP Merkez Komitesi üyeleri de Töre'nin DGM'deki açıklamalarına sert tepki gösteriyor ve TKEP'in yeni imajı konusunda devrimci kamuoyunda olumsuzlaşmaya başlayan yargıları değiştirmeye çalışıyorlardı.

Açıklamada TKEP operasyonunun polisin bir başarısı olmaktan çok TKEP'in illegal çalışma kurallarını ihlal ve sulandırması sonucu ortaya çıktığı ve önemli merkezi kayıplara yol açtığına değinilerek: "Soru sürecinde ve basına yapılan açıklamalarda verilen mesajlarda yeterince örgütlü ve eş güdümlü bir davranış sergilenemediği, bu konudaki zaman kendisini belirgin bir biçimde Teslim Töre ve Hüseyin Bakır arasında geçen tartışmada ve Teslim Töre'nin açıklamalarının içeriğinde açığa vurduğu" belirtiliyordu.

TKEP'in tutuklu merkez komite üyeleri DGM'de Teslim Töre'nin yaptığı açıklamaların TKEP'in hâlen geçerli olan perspektiflerini ve tutumlarını sistematik olarak ifade etmediğini, TKEP adına bir bağlayıcılık taşımadığını, Töre'nin kişisel görüşleri olduğunu iddia ediyorlar. Bu açıklamaların kamuoyunda TKEP'in mücadele perspektifinden vazgeçip yasallaşmaya soyunduğu izlenimi uyandırdığı, TKEP hakkında kuşku ve tereddüt-

ler doğurduğunu vurgulayan tutuklu TKEP MK üyeleri, partilerinin illegal örgütlenme ve mücadele perspektifini koruduğunu, kendileri için asıl olanın yasal çerçeveyin belirlendiği bir yasallaşma değil, koşulları oluştuğunda açık çalışmaya geçiş olduğunu belirtiyorlar ve "görünen bir gelecek için Türkiye'de illegal komünist partisinin açık çalışmaya geçeceği toplumsal ve siyasal koşullar mevcut değildir" diyorlardı.

Tutuklu TKEP MK üyeleri: "yasallaşmak değil meşruiyet mücadelesi" verdiklerini ve legal parti önerisinin kaynağında da işçi sınıfının zemininde sosyalistlerin ortak muhalefet hareketini yaratma isteklerinin yattığını vurguluyorlardı.

"SİLAHLAR GEÇMİŞİN KALINTILARI DEĞİLDİR"

Tutuklu MK üyeleri Teslim Töre'nin şubede iyi muamele gördüğünü söylemesini yadırgadıklarını, çünkü bu tür açıklamaların polisin kendi kirdi imajlarını temizlemek, yaygın olarak uyguladıkları işkencenin varlığına karşı bir kanıt olarak kullanılmak üzere değerlendirileceğini Töre'nin hesaba katmadığını, üstelik operasyonda işkence gören kadrolarda olduğu belirtiyorlardı. MK üyeleri bu hatayı Töre'nin yapmasının gözaltında bulunmayı tecrübe yaşamamasında kaynağlandığını söylemeyi de ihmal etmiyorlar.

TKEP'in tutuklu MK üyeleri örgüt silahlarını Töre'nin geçmişin kalıntıları olarak nitelmesini de eleştirerek devletin Terör örgütü suçlamalarını boşa çıkarmanın yolunun bu olmadığını vurguluyorlar.

Töre'ye ilişkin son eleştiri noktası ise Töre'nin TKEP'le Devrimci Sol ve PKK'yı kıyaslamasında odaklanıyor ve bu tutumun faşist devlet karşısında Türkiye ve K. Kürdistan devrimci güçlerinin tümünün savunulması sorumluluğuyla bağdaşmayacağı" söylüyor.

Mehmet Kılıç ölümle pençeleşiyor

Haber Merkezi/ Devrimci Çözüm dergisinden yapılan basın açıklamasında "Dursun Karataş hizbi denilen yapılanın tarafından kurban bayramının 2. günü (2 Haziran) bayram ziyareti için gittiği ablasının evinde kurulan Mehmet Kılıç'ın balen Ankara Numune Hastanesi'nde ölümle pençeleştiği" ileri sürüldü.

Başından iki, karnından bir, bacağından bir olmak üzere toplam dört kurşun yarası alan Mehmet Kılıç'a yönelik saldırının nefretle kınandığı dergi açıklamasında; Kılıç 1977 yılından beri devrimci mücadele içinde ve 12 yıllık tutukluk yaşamı olduğu anlatılıyor. Devrimci mücadeleye henüz tanışmış, devrimci hareketin acılarını, sorunlarını bilmekten uzak gençcekk insanların eline silah verip,

Mehmet Kılıç'ın üzerine salan, tüyler ürperici cinayet pusuları kurduuran, varlık koşulları devrimci katliamına bağlayan ve "kan, kan" diye feryat eden bu anlayışın (DK hizbi), devrim ve geleceğe katkı olamayacağı" iddia ediliyor.

Açıklamada beş devrimciyi katledip altısını ağır yaralayan bu anlayışa karşı devrimci demokrat kamuoyu tavır almaya çağırıyor ve; "susmak, sessiz kalmak onaylamaktır!... Daha fazla devrimci kan dökülmemesi için tüm devrimci, demokrat, yurtsever güçleri tek ses olmaya çağırıyoruz." deniyor.

Doğal muhabirlerimiz

Özgür Gelecek okurlarının bulunduğu yerlerde gazetemizin kulağı ve sesi olma sorumluluğunu taşıyabilirler. Bu nedenle, gerek fabrikalardaki işçi eylemlerinde, işçi kıymaları, polis ve jandarmaya baskısı, insan hakları ihlalleri ile mücadele alanlarındaki gelişmeleri bize iletmelerini istiyoruz. Her yerden mektupla yor ve tarih belirterek iletmeleri konusunda duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Bir zamanlar Sovyetler Birliği diye bilinen şimdiki Rusya'nın tarihi başkentindeki Kremlin, sadece yöneticilerin ülkeyi yönettikleri muazzam bir saray değil. Aynı zamanda yöneticilerle sivil ve asker bürokrasisiyle, kendi başına küçük bir kent sayılır. Devlet Başkanı'ndan sıradan hademesine kadar 10 bin kişi yaşar Kremlin'de. Görevli aileleri ve onların özel yaşantıları açısından "Yasak Kent" bir Kremlin. Daha da önemlisi devlet Kremlin'dir. Saray bahçesinde yetiştirilen çiçek türünden mahzenlerdeki tozu argüvire kadar her şey "devlet sırrı" olarak kabul edilir. Kremlin devlet surlarının arkasında gizlendiği dev bir mekân sayıldığından buraya ulaşan ya da ulaşamayanlar, saray yaşantısı hakkında kurgu-bilin türden şeyler yazarlar. Yazılanlar gerçeği yansıtmakla birlikte, çoğunlukla hayal ürünüdür; dedi-kodu ve söylenti ağırlıklıdır. Son zamanlarda Evgeni Dodoev ile François Marret adlı iki yazar, "Kremlin Kulisi" adlı altında bir kitap yazdı. Uzun yıllar süren çabılarından sonra, gerçeğe yakın bir görüntü ortaya çıktı. Çünkü her iki yazarın ulaştıkları kaynaklar canlandı. Sovyetler Birliği'nin tarihi önderi Lenin'in kardeşi Dimitri'nin çok yaşlı kızı Olga Dimitriyeva Ulyanov'un anlatıkları bunun tipik bir örneği. Ayrıca Stalin'in özel çoförü ve koruması ile Brejnev'in demeçlerini yazan kimselerin anlatımlarına da baş vurulmuş.

"Kremlin Kulisi" adlı kitaptan alıntılansak, günümüz noktalar özellikle Sovyet liderlerinin günlük yaşantısı ve faaliyetlerine değinir.

Lenin'den başlayalım. Ulyanov'un anlatımına göre bu tarihi Sovyet önderi yüksek öğrenim görmüş, çok geniş kültürlü biri. Hemen hiç uyumadan kendini ilke meselelerine hasretler; gece gündüz çalışmış. Bolşevik devriminin hemenertesinde yakalandığı amansız hastalık, dört yıl kadar çok az hareket etmesine yol açmış.

Aynı anlatıma göre Stalin; Bütün Sovyet liderleri içinde en emekçi olan ve en sade hayat yaşayanıdır. Yine Stalin, iktidarın sunduğu nimetlerden en az yararlanan. Kit kınaat yaşayan biri. Sabah saat 00.5'te uyanır, günde toplam 14 saat çalışmış. Stalin'in büyük oğlu Jozef, ortada sübay olduğundan ikinci dünya savaşı sırasında Almanlara esir düşmüş. Almanlar bunu Stalin'e karşı şantaj olarak kullanmak istedi, ancak Stalin "benim oğlumun herhangi bir sovyet askerinden farkı yok. İstediyiniz muameleyi yaparsınız" deyince; Almanlar, Jozef'i, bin-

Faik Bulut

Kremlin'deki gerçekler

lerce Sovyet esiriyi birlikte gönderdikleri toplama kampında öldürmüşler. Albay olan ikinci oğlu Vasiya ise, mevkisini kullanarak bir sinema yapımcısının eşine aşık olup onunla ilişki kurmuş. Bunu duyan Stalin, duruma müdahale edip işi bitirmiş. Burada önemli bir şey var: Bir Stalin, basit ve emekçi bir hayat yaşadığı gibi, çocuklarının da imtiyazlı duruma yaratılmasına karşı çıkıyor. Bu olgular, özellikle son yıllarda Stalin'e karşı açılan düşmanca kampanyaların itirafıdır ve yalanıdır.

Brejnev'e ilişkin anlatımlar, görece eşitlikçi sosyalist toplumdaki sınıf imtiyazlarının belirginleştiği devlet kapitalizmine geçişin tipik göstergesi. Örneğin Brejnev'in demeçlerini kaleme alan Fyodor Fyodorov şunları anlatıyor: Brejnev, beyinsiz kocaman bir gördeydi. Kültürü çok küs ve üstelik bir hayli tembeldi. Yaklaşık 25 yıl, Kremlin yöneticilerinin demeçlerini kaleme aldı. Krusçev ve benzeri yöneticiler, bu demeçler üzerinde uzunca çabır; kimi zaman eklemeler ve çıkarmalar yaparlardı. Oysa Brejnev, yazılan demeç şöyle bir bakar ve kimseye tartışma gereği duymaksızın nutuk atardı. Zaman zaman imla hataları yapardı ve arada bir de aynı sayfayı iki kere okurdu. Rahatına çok düşkünlü Brej-

nev, sabah saat 10.00'dan önce kalkmazdı. İşe gitmek için iki saatte zır hazırlanırdı. Oylaki bürosuna varınca öğle olardı. Telefon konuşmaları ve bazı raporları hızlıca okuması da iki saatini alırdı. Bazı raporları okumaz okutur; kendisi dinlerdi. Derken yaklaşık saat 14.00/16.00 arasında öğle yemeği yerdi. Yine dinlenir ve işe giderdi. İki saat kadar da çay sohbeti yapar yada ormana ava çıkardı. Gece geç vakte kadar özel film seyredirdi.

Günümüzde "demokrasi kahramanı" gibi gösterilen Boris Yeltsin için yapılan yorum şöyle: "Kocaman gövdesine rağmen içi kof biri. Akli ve bedeni dengesi bozuk. Geceyarılarına kadar içiyor ve kendini kaybediyor. Bazı kararları da içkiyi alıyor. Hatta, Parlamenta'ya içkiyi geldiği bile oluyor." Nitekim, bu nedenle, parlamentodaki komünistler, meclis konuşmaları öncesinde Yeltsin'in sıkı sağlık denetiminden geçirilmesini öneriyorlar.

Bu da, sömürücü bir zümrenin ibret alınması gereken portresidir. Aynı zamanda Sovyetler Birliği'nde sosyalist dönemdeki liderin tutumuyla, kapitalizme dönmüş aşamasında Kremlin'i ele geçiren sömürücü zümre arasındaki farkı belirtir.

NOT: Dev-Yol eski lideri diye tanıtılan siyasi mülbeci Taner Akçam'ın Türkiye'ye dönüşü, basında yankısını buldu. Sosyalist, Marksist ve devrimci değerlere sadece eleştirel değil, aynı zamanda bilinmezci, bulanık ve bilimsel olmayan bir kuşkuculukla yaklaşan Sayın Akçam'ın değeri, Babıali basınına çabuk keşfedildi. Manşetlere konu oldu. Hürriyet "Flash"ında görüldü Akçam. Çünkü "ne Marksistim ne de Marksist değilim" diyor. Buraya kadar kendisinin bileceği iş. Ama sel üzerinde durulması gereken nokta şudur: Günümüzde, devrimleri ve Marksist ideolojiyi, emperyalistlere taze kan verecek biçimde sulandıran "sivil toplumculuk" fikriyatına karşı mücadele. Birikim dergisi çevresindeki kapalı salon aydınlarını hedef almamalıdır. Aslında kendi pasifiklerini, çıkmazlarını ve bilinmezliklerini teorize etmek isteyen Dev-Yol geleneğinden bazı kişi ve grupların fikirlerine karşı mücadele, "sivil toplum" fikriyatına karşı mücadelenin esas halkası olmalıdır. Kırış çarçabuk soyanlar, indir yaprağını bırakıp indir çekirdeğinin içini doldurmayan şeylerle pek meşgul. Çıplak kral'ın, artık "mağara insanı kadar özgür ve sivil toplumcu olduğu" iddiası, neredeyse ulaşılmaz gereken hedef oluvermiş. Bu ideolojik kayma, tüm devrimciler açısından uyarıcı olmalı.

Fransa'da çiftçiler yine ayakta

Bilindiği gibi, Fransa'da daha önce tarım ürünlerinin ihrac fiyatlarının düşürülmesinden dolayı, çiftçiler Şubat ayı sonlarında eylemler yapmıştı. Bu eylemlerde, 300 balıkçı Paris merkezindeki marketleri basarak 800 ton (3.6 milyon dolarlık) balığı imha ettiler. 2 Martta ise, kuzey şehirlerini birbirine bağlayan anayollar patates üreticileri tarafından patates dökülerek kapatılmıştı.

Geçtiğimiz haftalarda Fransız çiftçiler, dışişleri bakanı Alain Juppe'nin seçim bürosunu bastılar. Fransa'nın, AT ile ABD arasında yağlı tohum üretimini kısıtlayan anlaşmayı imzalaması üzerine Fransız çiftçiler tarlalarından sökağa taşmaya başladı. Oysa Mart ayı sonlarında yapılan seçimlerde şimdiki koalisyon hükümeti çiftçilerin oylarıyla seçimleri kazanmıştı. Seçim öncesi meydanlarda verilen sözlerin hiçbirinin yerine getirilmediğini belirten Fransız Çiftçi Birliği-1, hükümetin tahselsel bir hata yaptığını ve bu hatanın faturasının çiftçilere ödettirileceğini ifade ederken, bu protestoların ileriki günlerde tüm ülkeyi sarsabilecek eylemlere dönüşebileceğini de ilave ediyorlar.

Zaten Fransız ekonomisi Avrupa içerisinde en çok tarıma dayalı bir sisteme sahip olup, Fransa, Avrupa'nın en güçlü tarım ülkesidir. Koalisyon ortağı Cumhuriyetçi Birlik Partisi (RPR)'den Juppe, çiftçilerin kişikirtildiğini ve tahriklere kapılmaları gerektiğini söylerken, iş başındaki hükümet mensup milletvekilleri bile bu anlaşmanın imzalanmasından rahatsızlık duyuyorlar.

İşbaşına geldiğinden beri ABD'ye ödünler vermeye başlayan Fransız hükümeti, bu ödünleri gün geçtikçe arttırmaktadır. Oysa hükümet yetkilileri bunun tam tersine ABD'nin Fransa'ya ödünler verdiğini iddia ediyorlar. Emperyalistler arası dalaş, özellikle Fransız çiftçisini daha fazla eylem yapmaya götürecektir.

Fransız çiftçiler marketleri basarak anayolları patateslerle kapatarak, yolları ateşe vererek oldukça radikal eylemler gerçekleştiriyorlar

Oyuncak bebeklerin hammaddesi : İnsan kanı

KADAR Endüstriyel Şirketi, Tayland'ın başkenti Bangkok'un 15 mil batısında kurulmuş bir oyuncak bebek fabrikası... Bu fabrikada dışarıya ithal edilmek üzere üretim yapılmaktadır.

10 Mayıs 1993'te, tarihin en büyük fabrika yangını bu fabrikada çıktı. Yangın başladığında 800 kadın işçi, fabrikanın birinci bloğunda çalışıyordu. Yangın çarçabuk diğer binalara da yayıldı. Fabrika binası sadece 5 yıl önce yapılmıştı. Ancak malzemeleri ucuz ve eksikti, tavanlarda pencereler yoktu, yangın merdiveni yoktu, alarmı yoktu. Üstelik geçen 8 ay içerisinde dört kez yangın çıkmıştı.

Bu yangın sırasında 240 işçi öldü, 500 işçi yaralandı. Ölülerin çoğu çıkış kapılarına giden koridorlarda bulundu. Bazılar ise binanın çökmesinden dolayı mer-

diven boşluklarında yatıyorlardı. Ölenlerin hepsi kadın işçilerdi ve ikisi hamileydi. Yaralıların çoğu yüksek pencerelerden atılmaya çalışırken vücudları parçalanmış ve kırılmıştı. Diğer yaralılar ise, yanmış veya dumandan zehirlenmişlerdi.

Kapitalistlerin kar hırsı o kadar büyüktü ki, ölen emperyalistlerin tercih sıralamasında ilk sıralardadır. Bu bebekleri alanlar 400 kadın işçiyi her zaman anımsayacaklar.

Guzman için Peru Elçiliği önünde gösteri

Beş aydır tutuklu bulunduğu San Lorenzo adasındaki hücresinden 3 Nisan 1993 günü alınarak Peru Deniz Kuvvetleri Üssü'nün bulunduğu El Callao yönüne götürülen Ablamel Guzman'ın hayatının korunması amacıyla Peru'nun Hollanda elçiliği önünde bir gösteri yapıldı.

Peru Halkıyla Dayanışma Komitesi yaptığı açıklamada bu tür gösterilerin Avrupa, Latin Amerika ve Afrika'da ülkelerinde de yapılacağını söyledi. Komite, yaptığı basın açıklamasında "Guzman'ın yaşamından kaygı duyduğunu ve Peru yasalarında idam cezası bulunmadığını ancak Faşist Fujimohri ve yönetimi-

nin kendi yasalarını hiçe sayarak Guzman için idam istediğini" belirtti.

Açıklamanın devamında "Guzman'a sunulan dünya kamuoyu desteği karşısında geri adım atmak zorunda kalan Fujimohri ve yönetimi bu kez tutuklu bulunmadan önce de rahatsız olan Guzman'ın tedavisini yapmayarak Guzman için farklı bir ölüm hazırlamaya çalışmaktadır" denildi.

"Guzman'ı yaşatacağız" şiarıyla hareket eden komite, yerinde gözlem yapılabilesi için Hollanda'dan yazar, doktor, ve gazetecilerden oluşan bir heyetle Peru'ya yollayacağını açıkladı.

Solingen'de nazi katliamı

Hoyerswerda, Rostock, Müln, Solingen...! Son iki yılda faşist saldırıların sembolleştiği kentler. Önümüzdeki dönemde bu kervana daha niceileri katılacak.

Almanya'nın en eski sanayi kentlerinden biri olan Solingen'de, 29 Mayıs 1993 cumartesi günü, saat 02'de, faşist terör çeteleri, tamamında Amasyalı ailelerin oturduğu üç katlı ahşap binayı, kimsenin kaçıp kurtulamayacağı biçimde kundaklamaları sonucu beş kişi feci şekilde can verdi, bir o kadar insanda ağır biçimde yaralandı. Aynı gece Müln, Hannover... vs bir dizi değişik kentte benzer kundaklamalar yapıldı, bir çoğunda almanlarında oturduğu binalara yönelik olan saldırılarda insanlar tesadüfler sonucu yanmaktan kurtuldu.

Solingen katliamı görülmemiş bir kendiliğinden kitlesel patlamaya yol açtı. Kitlelerin tepkisi hem Alman hem de Türk devletini doğrudan hedefledi ve her iki devletin egemen sınıflarını telaşlandırdı. Özellikle katliam karşısında Türk devletinden ciddi (!) bir tepki gelmemesinin hayal kırıklığı, "Türk Büyükelçisi"ni hedef alan bir öfke patlamasına dönüştü. Türk egemen sınıfları Büyükelçilik eliyle, Türk faşistleri ve dincilerini harekete geçirerek kendiliğinden hareketlerin denetimini ele geçirmeye çalışarak şovenist bir propaganda eşliğinde Alman halkına yönelik provokatif saldırılara girişti. Olaylar tüm kamuoyunun gözleri önünde cereyan etmesine rağmen faşist TC'nin Bonn Büyükelçisi Onur ÖYMEN yaptığı açıklamada; Solingen'de yüzlerce işyerinin tahrip edildiği, arabaların hasar gördüğü yalanını yayarak Türkiye'li ve Alman Sol Grupların üzerine yıkıma çalıştı.

Solingen'de Türkiye'li ve Alman Sol Grupların kundaklama olayını protesto ettikleri doğrudur. Bu eylemler şiddet kullanılarak herhangi bir işyerine veya başka bir yere yönelmemiştir.

Şiddeti kullanan, işyerlerine saldıran, rastgele insanları döven ve bu arada 31 Mayıs günü yürüyüşten evlerine dönen bir gruba saldıran Türk faşistleri olmuştur. Ve bir ATİK üyesini de bıçakla yaralamışlardır. Mehmetçik basını ilk gün "Hedef düpedüz bir 'millet'tir, bir 'ark'tır; 'Türklerdir' biçiminde Türk şovenizmini şahlendiren kırtan yazılarıyla ilk işareti veriyordu.

Solingen katliamının yapıldığı protesto yürüyüş ve mitinglerinde PKK Hareketi yer almadığı halde Türk basını ve Türk faşistleri tarafından PKK'ya bu olayların içinde varmış gibi göstermesinin altında Türk milliyetçiliğinin geliştirilmesinin hesabı yatar. Diğer bir yönü ise, Bonn'da yapılan Kürt yürüyüşünün üzerini küllemektir.

Solingen şehrinde, dükkanların, lokallerin, mağazaların camlarını kırarak ve binaları tahrip eden, sağa sola saldıran, insanları bıçaklayan döven vs. olayları yapan Türk faşistlerdir. Otobanların saatlerce kesen yine Türk faşistleridir. Bugünlerde türk faşistleri devre ağızlaştı, birçok yurtsever, yirmice, ilerici insan bıçaklandı ve dövüldü. Özellikle, Almanya'da doğmuş büyümiş ve salt Alman olmadıkları için yaşamın hemen her alanında hak-sızlığa uğrayan üçüncü kuşak gençlerin türk devletinden kopuşunu ve Alman emperyalizmi için bir tehdit unsuru olmasını engellemek için Türk şovenizmi kışkırtılmaktadır. Türk faşistleri ve dincilerin girişimleri provakasyonlar bir yanıyla anti-faşist eylemlikleri kamuoyuna küçük düşürmeye çalışırken

Demokrasinin kucagında katledilen insanların ardından dipten gelen dalga Alman ve Türk egemenlerinin suratına güçlü bir şamar oldu Solingen meydanında.

diğer yanıyla Alman devletinin bu eylemliliklere saldırabilme olanağını yaratmaya hizmet etmektedir.

"EN BÜYÜK NAZİLER BONN'DA"

Anti-faşist gösterilerde atılan bu slogan önemli bir siyasal gerçeği ifade ediyordu Solingen katliamı kitlelerin bilincinde ciddi bir sığırma yarattı ve Nazilerin, Alman devletinin engin hoşgörüsü altında iyice pervasızlaşmaları gerçeğini çok berrak bir şekilde gözler önüne serdi. Mehmetçik basını bu açık gerçeği karartabilmek için, saldırının Kohl'ün Ankara ziyaretinden hemen sonrasında rastladığına dikkat çekerek "Hedef iki toplumu birbirine düşürmektir" biçiminde ilginç yorumlar yapıyordu. Oysa asıl ilginç olan şudur ki, Alman emperyalizmi ne zaman bir hak gaspına kalkmışsa, kamuoyunun dikatini asıl sorundan uzaklaştırmış ve faşist saldırılar bir kurtarıcı gibi imdadına yetişmiştir. Solingen katliamının, iltica hakkının gasp edildiği ve halkın tümüne yönelik kapsamlı hak gasplarını içeren "Şok Paket"inin açıldığı bir döneme denk düşmesi bir rastlantı değildir. Saldırıların hızından bir şey kaybetmeden sürdüğüne bakılırsa, Bonn, yalnızca ekonomik hak gasplarıyla yetinmeyecek olağanüstü hal yasasının önemli bir bölümünü devreye sokmanın hazırlıklarını da yapmaktadır. Bu, basit bir düzen içi yasaklama olmayacaktır, bizzat iç faşistleşme adımlarının hızlandırılması olacaktır.

ALMANYA'NIN ZENCİLERİ: YABANCILAR

Yabancı denilince ucuz emek gücü olarak getirilen işçilerdir. Devlet resmi nitelendirmede, nazi terminolojisinden miras kalan "misafir işçi" adlandırmasını kullanmaktadır. Bilindiği gibi Hitler fa-

şizmi, işgal ettiği ülkelerden zorla milyonlarca insanı karnı tokluğuna çalışmak üzere tekelinin emrine vermişti. Ve ancak faşizme yarışı bir demagojiyle bu insanları "misafir işçi" olarak nitelendiriyordu. En iyi dönemlerde bile yabancı denilenlere karşı nazizmin biraz daha açık tonları uygulanmıştır.

İkinci Dünya savaşı yenilgisinden sonra Londra Konferansı'nda Batılı emperyalideler tarafından Federal Almanya Cumhuriyeti olarak yeniden yapılandırıldı ve emperyalist Alman devleti, ağırlıklı eski nazi yöneticilerin etkinliğinde inşaa edildi. Nazi ideolojisi liberal anlayışa örtüsü altında gizlenerek egemen ideoloji olmaya devam etti.

toplumsal yaşamın tüm alanlarında devlet eliyle uygulanıp, yönlendirilen yabancı düşmanlığı üretim sürecinde, eğitimde, konut bakımında... vs. her alanda belirleyici bir yere sahiptir. Daha sonra ağırlaştırılmakla birlikte, 1985 yılında hazırlanan "Yabancılar Yasası Tasarısı" ile bu duruma meşruluk kazandırılmak istenmiştir. nazi döneminin deneyimli bir politikacı olan zamanın işçileri Bakanı Zimmernan'ın mimarı olduğu bu tasarı, Toplama kampı Talimatnamesi'nden farkıydı. Tasarı bazı ufak değişikliklerle ve kamuoyunun tepkisine kulak tıkanarak 1991 yılında yasalaştı.

Çokça savunulduğunun tersine savaştan hemen sonra Almanya'da çalışabilir durumda olan bir milyondan fazla işsiz vardı. Kapitalist üretimin kopmaz bir parçası olan işsizler ordusunu ülke nüfusu çıkarılamıyorsa, kapitalistler onu ithal edeceklerdir öyle de oldu. İtalya, Yugoslavya ve Türkiye'den ithal edildi.

Yabancı düşmanlığı ve ırkçılık Alman halkının karakteristik bir özelliği değildir. Tam tersine emperyalist burjuvazinin kitleleri ve

özellikle işçi sınıfını kendisi için bir tehlike olmaktan çıkarmak amacıyla kullandığı bir zehirdir.

Nitekim bir Alman politikacısının açık bir şekilde ifade ettiği "önce Almanların refahı" anlayışı yabancı düşmanlığının kökükler niteliğindedir.

Yine Kuzey Hessen Metal İşverenleri Federasyonu Başkanı Vetter'in 35 saatlik çalışma haftası ve grev mücadelelerini değerlendirirken söylediği sözler ilginçtir. Diyordu ki: "Giderek artan yabancı düşmanlığının suçlusu, yabancıların kendisidir. Bizim ülkemizde misafirliklerini bilmeyen, greve en yakın ve en radikal grup olarak tavır koyanlardır. kendilerine bizim ülkemizde misafirlik izni veren hükümete karşı bile eşsiz radikaliteyi yürüyüşlerde olduğu gibi, somut olarak greve % 100 evet oyu vererek genel yüzde oranını yükselten ve grevin başlamasına neden olanlar misafir işçilerdir. Yabancı düşmanlığının özü bu kadar açıktır.

Faşist TC, temsilcileri meydana gelen her kundaklama eyleminden sonra olaya sahip çıkma adına gerici ve faşistleri yanına alarak Türk Milliyetçiliğinin propagandasını yapmaktadır. Türkiye'de hergen 10'larca Kürdü öldüren, işkenceci devrimcileri katleden gazetecileri öldüren, gözaltında insanları kaybeden ve her türlü demokratik hakları yasaklayan faşist TC'nin yurtdışında meydana gelen saldırılara sahip çıkması iki yüzlü bir tutumdur.

MHP'li olarak bilinen Türk faşistlerinin Alman faşistleriyle olan ilişkileri çok eskilere dayanmakta ve hala da sürmektedir. Bu faşist çetenin başı olarak bilinen Türkiye'nin yurtdışındaki teşkilatına 28 Temmuz 1977'de gönderdiği ve "Kıymetli Ülküdaşlarımız diye başlayan mektubunda şöyle demektedir.

"Türkiye'de partimiz için süregelen sözkonusu olumlu gelişmele-

rin Batı-Avrupa'da çalışan ve öğrenim gören soydaşlarımıza da intikal ettirilmesi. MHP Almanya yürütme kurulu başkanlığının Remten, Berlin, Hannover, Köln, Müln ve Stuttgart otonom seksiyonlarındaki faaliyetlerinin hızlandırılması gerekmektedir. Adı geçen kent ve yörelerde örgütlenme çalışmalarına ağırlık verilerek, öngörülen sonuçların elde edilebilmesi için NDP (Alman Ulusal Demokratik Partisi) ile partimiz arasında kurulan işbirliğinden, onların tecrübe ve yöntemlerinden genel merkezimize gönderilen talimatlara istinaden yararlanılmaktadır."

NDP lideri Adolf Von Thadden'in yanıtı "sayın Türkçe mektubunuz beni çok sevindirdi. Benim ve partim hakkındaki övücü sözleriniz için çok teşekkür ederim. Partimiz arasındaki amaç birliğine ilişkin anlayışınız beni özellikle sevindirdi."

Bununla da bitmiyor. Almanya'nın en tehlikeli faşisti olarak tanınan Michael Kühnen bir gazeteyle verdiği demeçte, Türk faşistleriyle ilişkileri konusunda şöyle diyor:

"Ulke içinde ve dışında çok iyi ilişkilerimiz var. Bozkurtlar'ı tanıyoruz ve saygı duyuyoruz. Amaçlarımız sempatiyle karşılıyoruz."

Tüm bunlar ortadayken, Solingen katliamından sonra meydana gelen ve işyerlerine saldırının Alman ve Türkiye'li devrimcilerin sorumlu tutulması bilinçli bir hedef şaşırtmadır.

Alman emperyalizminin çeşitli uluslardan emekçileri ırkçı-faşist ideolojisiyle zehirleyerek bölme ve birbirine karşı kışkırtmada kullandığı yabancı düşmanlığa karşı tam vatandaşlık haklarını elde etmenin yanı sıra, bu tür hakların kazanılması ve korunmasında yegane güvencü proletaryanın enternasyonal birlik ve dayanışmasını sağlam temeller üzerinde inşaa edip korumak başlıca ve en acil görevidir.